

ENÇEŞE

مەنزىلە پزەنچە و پەزىرگەندە

تاکە پەنجى فەرمى لە فەیسبووک

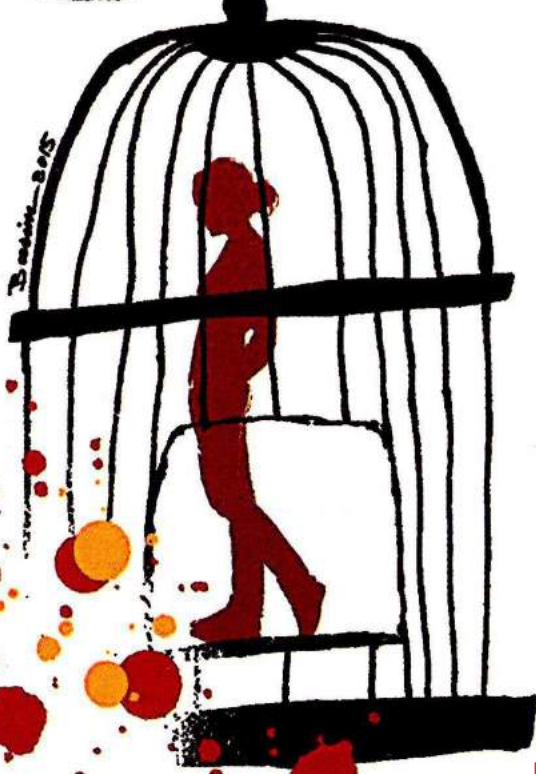
کتابى PDF

www.fb.com/PDFkurd

دانپیدا نانه کانی دایکێک

کوچەر ئەبو بە کر

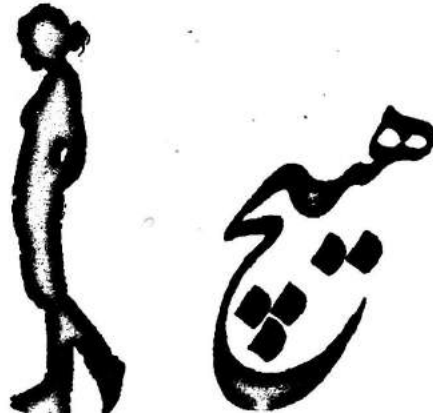

تاکە پەنجى فەرمى لە فەیسبووک

کتابى PDF

www.fb.com/PDFkurd

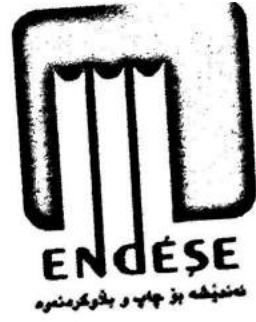
تاکه پهیجی فهرمی له فهیسبووک
کتیبی PDF
www.fb.com/PDFkurd

تاکه پهیجی فهرمی له فهیسبووک
کتیبی PDF
www.fb.com/PDFkurd

ناوهندی روښنښیری و هونه ریبی نه ندیشه
به پړنوه بهری چاپ و بلاوکردنه وه: سیروان مه حمود
به پړنوه بهری هونه ری: باسهم ره سام

ناوی کتیب: هیچ

ناوی نووسهر: کوچهر نه بوبه کر

بابه ت: نامه

دیزاینی تیگست: دانا حه سهن

توبه تی چاپ: په که م ۲۰۱۵

چاپخانه: په نجره

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۵۰۰۰) دینار

ژماره ی سپاردن: له به پړنوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۱۸۹) سی سالی (۲۰۱۵) سی پی دراوه .

مافی نه م کتیبه پاریزراوه ©

به بی ره زامه ندی بلاوکه ره وه، هیچ لایه نیک ریگه پیدراو نییه بو له بهرگرته وه ی
نه م کتیبه، جا گهر به شیوه ی نه لکترونی، کاغذی، وینه یی، دهنگی، یان هر
شیوازیکی تری له بهرگرته وه بیت.

ناوهندی روښنښیری و هونه ریبی نه ندیشه/نه ندیشه بو چاپ و بلاوکردنه وه

سلیمانی-شه قامی مه وله وی-ته لاری سیروانی نوی-نهومی چواره م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

ئەم نامەيە:

- بۆ ھەموو ئەو (پامىن) انەيە، كە لەم ئەستېرەيەدان و ھەموو ئەوانەشى ليرە نين، بەلام پوژيک لە پوژان سەريک لەم ھەسارەيە دەدەن.

- بۆ داستان بەرزان، كە ھەست دەكەم لە مندانانى مندا دروست بوو، مندانايكە گەورە ناييت.

ئەم دېرانە پەيامى دلى شكاوى داىكىكن، كە لەسووچىكى تۆپە
خرەكەدا كەوتووۋە دەستى خستۆتەۋە ناو خۆى و بو ئىۋە دەگەرئىت،
ۋەك ئەۋەى دوو دەنك مووروۋى لى ون بووبئىت.

زايەلەى دەنگى نووساۋى داىكىكە، كە خەرىكە دووكەلى ژيان
دەيخنىكت.

به ناوی توۆ گهوره و میهره بان

به ناوی مریه م و هه موو ئه و دایکانه ی له مه سیح و پرامینه کانیاں دوورن و

بو شایی گه وره ی ناوه وه یان هه رگیز پر نابیتته وه.

نامه‌یه‌ك بۆ رامین

له دوورترین زهمەن و له دوورترین مه‌وداوه، سلاو له تۆ، ئازیزترینم...
كه‌رویشكه‌ بچكۆله‌كه‌م...

دنیام له كاتێكدا من ئەم نامه‌یه‌ بۆ تۆ دەنووسم، تۆش خه‌ریكى هه‌مان شتی بۆ من، پاش ته‌واوبوونی نووسراوه‌كه‌ت، ده‌يكه‌یت به‌ ته‌یاره‌یه‌كى منداڵانه‌ و دوور هه‌لی ده‌ده‌یت. پیت وایه‌ خودا له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌كه‌مه‌وه‌ ده‌یخاته‌ ئەمدیو دیواری دلم، یاخود له‌مدیوی په‌نجه‌ره‌یه‌كه‌وه‌ هه‌لده‌له‌رزیت، سه‌رمای ژیان ته‌زاندووتی، ته‌ماشای باران و هه‌وره‌بروسكه‌ ده‌كه‌یت، ئەو په‌رسیارگه‌له‌ی جاران له‌ منت ده‌کرد ده‌رباره‌ی سروشت و كۆی شته‌كان، ئیستا له‌ نه‌بوونی مندا له‌ خۆتی ده‌كه‌یت، ناچاریشی به‌دوای وه‌لامدا بگه‌ریت.

یاخود وه‌كوو دایكت سه‌ركێشیت و له‌ سه‌ربانیكدا بیر له‌ فرین ده‌كه‌یته‌وه‌، له‌یادت نییه‌ ئەمشه‌و یادی له‌دایكبوونته‌. ئیستا ئیدی كه‌سیك نییه‌ ئەو شه‌وه‌ بپازینیته‌وه‌. ئیستا ئیدی كه‌سیك نییه‌ بیر له‌ مه‌راسیم و كوژاندنه‌وه‌ی مۆم له‌سه‌ر كێك بكاته‌وه‌.

خۆ منیش هه‌یچم پێ ناكه‌یت، جگه‌ له‌وه‌ی وه‌ك ده‌یان شه‌وی دی، كه‌ له‌ دووری ئیوه‌ به‌ گریانه‌وه‌ به‌سه‌رم بردووه‌ و نه‌متوانیوه‌ بنووم، ئەمشه‌ویش هه‌مان شت ده‌كه‌م. ده‌ستم به‌ نووسینی ئەم نامه‌یه‌ كردووه‌،

رەنگە درێژەى هەبى و رەنگيشە وەک هەموو کارە تەواونە کراوە کانى
دى، بە تەواونە کراوى جىي بەيلم.

لە کاتى نووسىنى ئەم نامە يەمدا بۆ تۆ، تۆ تەمەنت شەش سالا،
تەنيا دوو کاتژمىرى دى شەش سالى بە جىي دەهیلليت و دەچیتە حەوت
سالییەو، بەلام نازانم لە کاتى خویندنهوێى ئەم نووسراوەدا، تۆ تەمەنت
چەند دەبیت؟ لە کوى دەژیت و چەند سانتیم زیادت کردوو؟ بە چەند
کیلۆو قورسايیت هەيه لە سەر زەوى؟ سەر بە چ ئايينکيت و چ خودايەکی
دەپەرستى، رەنگە نووسەر بیت يان باوک، کى دەزانیت.

ئەگەر لە من پېرسیت حەز دەکەم لە تەمەنى نۆزده سالیدا بيخوینیتەو،
بەلام رەنگە تۆ زووتر ئەو بەکەیت، يان هەرگیز مەیلی خویندنهوێت
نەبیت. لە هەر حالیکدا، من ئاسوودەم، چونکە گریمانەى ئەو هەيه،
چەندین پامینى دى هەبن بیانەوێت لە زمانى دايکىکی دوورخراوە لە
مندالەکانى تيبگەن و هەستەکانى بخویننهو. بە هەر حال، ئەگەر بېيارن
دا بيخوینیتەو، ئومیدەوارم لە دىر بە دىرى ئەم نووسراوە تيبگەیت.

نا، ببورە، خواستى من لەو زیاترە، دەمەوێت لە مەبەست و واتای
پشتى دىرەکانیش بگەیت، تەنانەت هەست بەو دىرانەش بەکەیت، ک
نەمنووسیون.

هەول دەدەم بە زمانىکی سادە ئەم نووسراوە بنووسم، چونک
گریمانەى ئەو هەيه، تۆ زۆر بە مندالی بيخوینیتەو. نایشمەوێت بە
ئامۆژگارى زۆر پرى بکەمەو. ئەم نووسراوە تەنيا و پینە يەکی کورنى
منە، تەنيا خۆ-خالی-کردنەو يەکی بچووکە، لە ساتیکدا بۆت پىر بوم
حەزم کردوو چەند وشە يەکت بۆ بنووسم.

ئەگەر بېيارت داوە بيخوینیتەو، کەواتە لێرەدا بوەستە...
داواکار يەکم هەيه، ئەگەر شەو نییە، چاوەروانى هاتنى شەو

هه لهاتنی مانگ بکه، ئەوکات بچۆره سه ربانه کهی مالی نه نکت.
ئوووو... رهنگه ئیستا (مه به ستم له ئیستای داها تووه، ئەو ساتهی تو
ئهم نووسراوه ده خوینیته وه و سیبه ره کهت دریژتر بووه) مالی نه نکت له
هه مان خانوودا نه بن، یا خود له کاتی خویندنه وهی ئەم نامه یه دا، مانگ
دهمیک بیته دهر نه که وتبی و وا زوویش دهر نه که ویته... کی ده زانیته؟
هه رچۆنیک بیته، داوات لی ده کهم چاوه پروانی هه لهاتنی مانگ بکه یته.
بوهسته... له خویندنه وه بوهسته و ئەوه بکه.

ئىستا مانگەشەو؟ لە سەربانى مالى نەنكى؟ نازانم تۆ چ وەلامىكت دەبىت، بەلام چاوەروانىش نىم دلم بشكىنى، چونكە تۆ ھەرگىز ئەووت نەكردووە.

بەراست، ئىستا چ وەرزىكە؟ لای من زستانە، زستانىكى سارد و وشك، زستانىك، كە سەرماكەى وەكوو گويزان لەشى مروف دەبرىت، لەلای تۆيش ھەر وایە؟ ئەگەر زستانە، دلنيام بکەرەووە لەوہى جلى گەرمە لەبەردايە و کلاويكىشت لەسەر کردووە، ئەگەر ھاوینيشە، ھەول مەدە بە قۆل و قاچى پروتەوہ دابنیشیت، چونكە سەربانى مالى باپىرت ھەميشە ميشوولەى ھەيە و دلنيام ئەوانيش وەكوو من تامەزرۆن بۆ ماچکردنى تۆ، ئەگەریش پاییز يان بەھارە، خۆت سەرپشك بە.

پامین، دەتوانیت ئەو شەوانە بەبیر خۆت بەئىتەوہ، كە من و تۆ لەم سەربانەدا سەیری ئاسمانمان دەکرد و چەندان باس و خواسمان دەورووژاند؟ ئەلبەت شەوانى ھاوین. بەبىرت دىت من باسى مندالیى خۆم بۆ دەکردیت؟ كە ھەميشە چوومەتە سەر بانى مالى خۆمان و دارىكم بە دەستەوہ گرتووە و قاچە بچكۆلەكانم بەرز کردوونەتەوہ، وىستومە دارەكەم بگاتە ئاسمان، تا ئەستىرەيەك لىبکەمەوہ؟ چەندین

كۆچەر نەبۇبەكر

جار گریاوم، كه نه متوانیوه ئەوه بكهم. تۆیش به و دەنگه پیغه مبه رانه یه ی
خۆته وه، مندالانه به گیلیه تی دایکت قاقا پیده كه نیت و به پشتدا ده كه وتی.
هیچت بیر هاته وه؟ چاوه کانت دابخه، به هیمنی چاوه کانت دابخه، ههست
به و کاته بکه و بیر بکه ره وه...

شه و یکیان داوات لی کردم ئەستیره کان بکوژینمه وه، تا دنیا
تاریک داییت و کهس نه تبینی. پروت کرده مانگ و میزت به گوله کانی
باخچه که دا کرد. ئەمجاره یان من به تو پیکه نیم، چونکه پیت وا بوو
ئەگەر ئەستیره کان بکوژینمه وه، ئیدی پرووناکی نامینیت، به لام پرووناکی
مانگ دونیای ئەدره وشانده وه، وهک چون ئیستا من پرووناکی تو ده بینم،
دونیای منی روشن کردۆته وه. ئەمهم خسته شیعریکه وه، هه رکاتیک
دهمخوینده وه، تو بروکانت له یه کتر نزیک ده کردنه وه و لیوه کانت
چکوله ده کردنه وه و بو سه ره وه ده تبردن، ده تو یست پیم بلینیت من
تو وره م، چونکه تو باسی قنی پرووتی منت بو دنیا کردووه. ئیستایش
که دووباره لی ره دا باسم کرده وه، هه مان هه سته هه یه؟ دیسان لیم
تو وره ییت؟

هه ندیک جار پیم ده وتیت به مندالی جه زم کردووه بفرم و هه مبه
ویستومه له سه ربانیکه وه خۆم هه لبدم و نه مویراوه. جاریکیان ئه
عه با چکوله یه ی نه نکم بو ی دروست کردبووم، کردبوومه قۆله کانم ر
له سه ر دیواریکه وه خۆم هه لداوه، قاچه کانم ئازاریان پی گه یشتووه، به
جوړیک، چه ند رۆژیک نه متوانیوه بچم بو قوتابخانه. ئەوسا پیم ده وتیت
تو هه رگیز ئەوه نه که ییت، هه رگیز بیر له فرین نه که یته وه، به لام دوا جار
دایکت فری، ئیستاش هه ول ده دات به رزتر بفریت. له داواکارییه کی
ئەوسام پاشگه ز ده بمه وه، هه رکات ویستت بفریت، بفره بو به رزترین
ئاسمان، ترست له ئازاردانی قاچه کانت نه ییت. متمانته به باله کانت
هه ییت.

به راست، تۆيش هيئدهى دايكت عاشقى مانگيت؟ باوهر ناكه م، به لام
چاوه پروانم لانى كه م ئهوت خوش بويت. عه شقى من بومانگ، عه شقى كه
له وهدا ده بيبينه وه، كه مانگ دوردهسته. هه ميشه پروناكييه كان له
دورده وه جوانن، رهنگه به نزيكبوونه وه لپيان، ئه وهسته مان بويان
نه مينى، يان رهنگه ئه وان ئه وه پروناكييه يان نه مينى.

چهند مانگيك بهر له ئيستا چووبوومه سهر تانكي سهربانكهه مالى
نه نكم، به وه بهسته نزيكتر بيمه وه له مانگ. ئه مه خوليامه وه هه تا
مردن وه كوو كرم له ميشكمدا ده جوولتته وه. ئه وان هه له دورده رمن،
پيان وايه من خوه كانى منداليم تهرك نه كردوه، نه نكم ده لپيت:

«تو هه ر منداليت وه چهند سه ده يهكت پيوسته بو گوره بوون.»

جاريكيان له گه ل باوكتدا به كولاننيكدا تپه رين، پاشماوهى خه تخه تيني
مندالانى تيدا جي مابوو، پر به دل هه له بزمه وه وه خه تخه تينم كرد، باوكت
شهرم گرتى وه دوعاى ده كرد كهس نه ميبيني.

هيچ شتيك به لاي منه وه مه حال نيبه، شتيك كه ئاره زووم لپي بيت،
هه رچهنده له نه بوونى دلنيا بم، هه ر هه ولى بو دده م. نه نكت پيى وايه
من ئينكارترين مروقم، به لام من ناوى نانيم ئينكارى، به لكوو ئه وهى
بمه وپت بيكه م، پيوسته له چهند ههنگاويك زياترى بو بنيم، ئه گه ر
له وه ههنگاوانه دا بشكه وم، كيشه نيبه. ئوميدده وارم له مه دا بچپته وه سهر
دايكت.

به راست، تو دايكت ده ناسيت؟

ئاشناى ئه م مروقه هه يت؟ باوهرم وايه ئاشنام بوويت، نهك هه يت.
زياتر له ههركهس منت ده ناسى وه زياتر له ههركهس ليم نزيك بوويت،
به لام ئه وه عه ياميك بوو گوزهشت وه بوو به رابردوو. ئيستا تو گوره
بوويت وه سهرده مهش زور دور كه وتوته وه، وهك چون تو له

كۆچەر نەبۇبەكر

مندالیت دور كەووتویتەوہ.
بە برۆای باوكت و باوكم و زۆربەى ئەو كەسانەى دەیانناسم، نەك دەمناسن، تیگەیشن لە من قورسە. یانى پێیان وایە من ھەركاتەى جۆریكم، تا ئیستا ھیچكەس نەبوو بەتەواوەتى من بناسیت. لات سەیر نەبیت، چونكە من خۆیشم خۆم نانا، بەلام رەنگە تۆ بتوانیت ئەو بەیت و جیگەیهك ھەبیت، تۆ تێیدا من بناسیت. تەنیا شتیک بزانه، لە دیدى ھیچ كەسكەوہ لە كەس مەروانە. خۆت ھەولب دە بۆ ناسینی ھەركەسیك، كە بتەویت. ئەمەش كاریكى گران نییە. لەدوورەوہ بریار لەسەر كەس مەدە، با بریاری كەسیش وات لى نەكات بریار لەسەر كەسیك یاخود شتیک بەدەیت. بەر لە ناسینی ھەركەسیكیش، ھەولى ناسینی خۆت بەدە، ئەگەر بەباشى خۆت ناسى، ھەلە ناكەیت لە ھەلبژاردنى بەرامبەرتدا. بۆیە گرنگە لە خۆت بپرسیت، تۆ كییت؟ ھەر بەراستی لە خۆت پرسىوہ من كییم؟ بچۆرە بەر ئاوینەیهك و بە تاسەوہ لە مرۆفى ناو ئاوینەكە بپرسە:

تۆ كییت؟

مەپرسە من كییم؟ چونكە كاتیک كە خودیك باس لە خۆى دەكان، ھەندیک شت دەپەرینی و ھەندیک دیریش زیاد دەكات. وا ھەست بكە بە تاسەوہ دەتەوئ كەسى ناو ئاوینەكە بناسیت. بەقوولى لى بپرسە، تۆ كییت؟ ئەمە ئەو پرسىارەیه، كە رەنگە وەلامەكەى دیریک بیت، رەنگیش چەندین كتیى قەبارەگەورە بیت.

تۆ كییت؟

رەنگە پرسیارنىڭ لاي تۆ ئامادەيى ھەيىت. پرسیارى ئەوھى بۆچى مالى نەنكىم بۇ خويىندەنەوھى ئەم نووسراوھ ھەلبىژاردووه ؟ بۆچى ھىچكام لە خانووهكانى ئەوساى خۆمانم دىارى نەکردووه؟ دوو ھۆكارى ھەيە:

۱-چونكى من ئەو مالەم زۆر خۆش دەويست.

۲-چونكى ئەو كاتەي من لە ئىوھ دوور كەوتمەوھ، ئىوھ، تۆ و ھانىكۆي خوشكت، لەويىدا دەژيان و ھەتا كاتى نووسىنى ئەم نامەيەش، ئىوھ لەويىدان، رەنگە تەواوى مندالىتان لەويىدا بەسەر بەرن، كى دەزانىت؟ ئەو سەربانە و ئەو مالە بۇ من تايبەتمەندىي خۆي ھەبوو، كە باوهرم وايە ھىچكام لە ئەندامانى مالى نەنكىت، لە گۆشەنىگاي منەوھ لەو مالەي نەدەرۋانى. نەنكىت ھەمىشە بۆلەي دەھات، چونكى باپىرت بەزۆر ھىتابوويە ئەو مالەوھ. پوورەكانىشت پىيان وا بوو لەو مالەدا لە دونيا دوور دەكەونەوھ.

منىش ھەركات بمويستايە لە دونيا دوور بکەومەوھ و لە دونيا ھەلبىم، بۇ خۆدزىنەوھ لە دونيا، دەھاتم بۇ ئەوئى. ھىمنىيەكى سەيرى ھەيە. من زياتر لەوھ خۆشم دەھات، كە سروشت تىيدا دەستىكى بالاي ھەبوو.

ھەرگىز ھەزم لە دىوى ناوھوھى ئەم مالە نەبووھ، ژوورگەلىكى

ساردوسر پێچهوانەى دیوی دەرەوہی، ژیان تێیدا تاقەتپرووکیئە. دەبیئت
 ھەمیشە دابنیشیت و پروت لە تیقی بیئت. ھەمیشە پەردەکانی ئەم مالا بە
 پروی دونیادا دادراونەتەوہ. دەرگاگانى ھەمیشە داخراون. شەوان ھەر
 لە سەرەتای ھەلھاتنى مانگ و ھاتنى ئەو بە میوانى، ئیدی دانیشتووانى
 ئەم مالا خەو لەلایان ئامادەیی ھەییە و ناچارت دەکن تۆیش بچیتە ناو
 جیگەوہ، بەلام من ھەرگیز ئەوہم نەکردووہ، ئەلبەت تۆیش.

ئێواران مال پر دەبوو لە عەلاگەى رەشى پر لە توورپەیی، کە
 باپییرت لەگەل خۆی دەپھێتانبەوہ. نەنکت ھەر پێی دەکرا بە پوورەکانت
 بلێ، سووراحییەک ئاو بکەنە ناو سەماوەرەکەوہ. شەو و پوژ سەماوەر
 لە داخندا ھەر دەکوئیت، پەنجەرەکان و دلەکان ھەلم دەیانگریت. ئەوہی
 من دلە پێی خۆش بوو لە دیوی ناوہوہی ئەم مالا، تەنیا چرایەک
 بوو، کە لە مالى خۆمان بوونى نەبوو، چونکە دەترسام تۆ و ھانىکو
 ھەناسەتان بە بۆنەکەى تەنگ بیئت، بە بینینی ئەو چرایە بە داگیرساوی،
 لەوہ تێدەگەیت ژیانى سادە چ بەھایەکی ھەییە.

دەمەویت زیاتر باسى دیوی دەرەوہی ئەو مالا بکەم، ئەلبەت تۆیش
 ھەموو ئەم شتانە دەزانیت، بەلام دەمەویت لەوہ تێگەیت، کە ئەو
 مالا بەلای منەوہ گرنگ بووہ، بۆیە کردووہم بەو شوینەى تۆ ئەم
 نووسراوہى تێدا بخوینیتەوہ.

ھەر کە لە دەرگای دیوی ناوہوہی ئەم مالا دەھاتیتە دەرەوہ،
 شنبەبایەکی فینک بەرەو پروت دەھات و بەھیواشی سەرورقزی
 دەجوولاندی، لەویدا ئیدی ھەستت بە جیاوازی گەورەى نیوان دوو
 زەمەن دەکرد لە یەک کاتدا، زەمەنى ئەودیو دەرگاگە، لەگەل زەمەنى
 ئەمدیو دەرگاگە. بۆنوبەرەمەى ریحانە و گولە باخ و تەپیی گولەکان
 و خاکی باخچەکە بە پروتدا دەھات. چیمەنە سەوزەکە ھەمیشە تەپ
 بوو، کاتیک تۆ لەگەل باوکتدا یاریی دوگوولیت تێدا دەکرد، جەستەت

تەر دەبوو، چونکه هەمیشە دەکەوتیت. هەمیشەیش باپیرت لەو تۆرە دەبوو، که ئیوه به تۆپه که گولەکانیتان دەشکاند. تۆ جار جار دەووستایت و بۆنی گولەباخیکت دەکرد و دەستت دەکردەو بە گەمەکردن. ئیواران لە دوورەو دەووکەلمان لەسەر گردیک دەبینی، وا هەستمان دەکرد گرده که خەریکی کیشانی نیرگەلەیه. بە پەنجەرەکانەو بە بیهر و بامی و تەماتەکانی نەنکت لەستیارە دراون. جەستە ی لاولاو بە دیوارەکانەو سەمای دەکرد. هەندیک شەو من و تۆ لە باخچەکەدا لەسەر پشت پال دەکەوتین و ئەستیرەمان دەژمارد. یەکیکت ناو دەنا کۆچەر، یەکیکت ناو دەنا هانیکۆ، یەکیکت رامین و یەکیکتی دی باوکت. سەرنجم دەدا هەمیشە درەوشاوەترین ئەستیرەت ناو دەنا (کۆچەر)، نەمدەویست پرسیارت لی بکەم، چونکه پیم وا بوو لە قەبارە ی ئەو پرسیارە بچووکتیرت، دەمویست که میک گەرەتر بیت، ئەوکات بتخەمە بەردەم ئەو پرسیارە، بەلام ئیدی لەو کەمە گەرەبوونە ی تۆدا من ئامادەبیم نەبوو لەلای تۆ. ئیستا بیر دەکەمەو، که رەنگە شایستەترین وەلامت پی بووبیت. دلیا نیم ئیستا لەیادت ماوہ یان نا؟ وەلامت پییە یان نا؟

بەرست، ئەگەر ئیستا ئەو پرسیارەت لی بکەم، تۆ چ وەلامیکت دەبیت؟ ئەگەر دەزانیت، ئیستا وەلامم بدەرەو:

«بۆچی هەمیشە درەوشاوەترین ئەستیرەت ناو دەنا کۆچەر؟»

ئەگەر وەلامت لایە، هەر ئیستا پیم بیژە، ئەگەر دەستت بە من نەگەشت و نەتوانی پیم بلیت، لە پارچەکاغەزیکدا بۆم بنووسە و بیکە بە میزلدانیکی گازییەو، دەیکە یەنیت بە من، بە منیش نەگات، بە درەوشاوەترین ئەستیرە دەگات.

ئاخۆ تا ئیستاش هەر من درەوشاوەترین ئەستیرە ی ئاسمانەکە ی تۆم؟

لەلای چەپی جەستەى چیمەنە سەوزەکەوێ هەنگیکى دنیا بوونی
 هەیه، بە یارمەتیت، لە سەربانەکەوێ سەیریکی خوارەوێ بکە و بزانه هەر
 لەویدا ماوێ؟ ئەگەر تاقەتت هەیه، بچۆرە خوارەوێ بۆ ناو چیمەنەکە پال
 بکەوێ، یان دانیشە بە دلی خۆت، بەلام وریا بە تەر نەبیت. بەراست،
 ئیستاش چیمەنەکە هەر وا بە تەری و جوانی ماوێتەوێ؟ پیر نەبووێ؟
 ئەو کاتەى من دەمناسی، لە تازەبووکیک دەچوو، هەمیشە قژی تەر بوو.
 هەنگی دنیاکەت دۆزیەوێ؟ گەرە بووێ؟ ئەو هەنگی دنیاى تەنیا
 شەش مانگ لە تۆ گەرەترە، کاتیک مالى باپیرم خانووەکەیان تیکدا، من
 ئەو هەنگی دنیاىم بینی زۆر چکۆلە بوو، هەلم کیشا و هی نام لەویدا
 چاندم. باپیرت پیى وا بوو ناروویت و ناتوانیت جیی خوی لە ژياندا
 بکاتەوێ، بەلام ئەو دژایەتیی مەرگی کرد. لەو کاتەوێ هەمیشە ئەندازەى
 بالای تۆ و ئەوم بە یەک دەگرت، ئەو دەم هەندیک جار بە ئەندازەى یەک
 بوون، بەلام لەم دوواییانەدا هەستم کرد تۆ گەرەتر بوویت، دلم بەمە
 زۆر خۆش بوو. نازانم ئیستا کامتان گەرەترن؟ ئەگەر تاقەتت هەیه،
 بالات بە بالای ئەو بگرە...

ئیستا کامتان گەرەترن؟ تۆ یان ئەو؟ هەست دەکەم ئەو گەرەتر
 بیت... نا؟

ئیستا رەنگە هەردووکتان گەرە بووبن هەردووکیشتان عاشق
 بن، ئەو عاشقی دارهەنجیرەکەى تەنیشتی بووبی و تۆیش عاشقی
 گولە یاسەمینیک، کى دەزانیت؟ بەبیرم دیت جارێکیان لە تەنیشتی هەنگی
 دنیاکەوێ وینە یەکم گرتیت، تۆ لەویدا گەرەتریت، لە ناخی دلەوێ
 پێدەکەنیت. ئەرک نەبیت، بە هەمان شیوێ وینە یەکی دی پیکەوێ بگرن
 بۆ منی بنیرن، تکایە دیسان لە دلەوێ پیکەنە با وا دەر بکەویت، کە زۆر
 دلخۆشیت، دەمەوێت دلخۆشییەکانت لە چوارچیوێ بگرم. هەست دەکەم
 پۆحی تۆ و هەنگی دنیاکە زۆر لە یەکدی نزیکن.

ماوهیهک بهر له ئیستا کاتیک هاتم بۆ سەردانی تۆ و هانیکۆ، له بەردەمی چیمەنەکهەدا جۆلانەیهکم بینی، ئەمە بیگانە بوو بە باخەکه، تۆ و هانیکۆم هەلگرت و لەسەر جۆلانەکه دام نان.

لهودیوی چیمەنە سەوزەکهوه باخیکى گەورە بوونی هەیه، پرە له دارى زەیتوون و هەنجیر و هەنار، که هەمیشە وهکوو مندال ژیریان تەرە. ئیستایش هەر وان؟

من و تۆ که دەچووین بۆ مالى نەنکت، زۆربەى ئیواران بەناو ئەو باخەدا پیاسەمان دەکرد. هەندیک جار دەستمان دەبرد هەنجیریك، هەناریك، دلێکمان لێدەکردهوه. زۆربەى نیوه‌روانی‌ش له تۆ توورە دەبووم، که بۆچی لەبەر تیشکی بەتینی هەتاودا له باخەکه‌دا یاری دەکهیت؟ نەمدەویست پیستت، که له پیستی هەرمى دەچوو، رەنگی تیک بچیت. تۆش هەر که گویت له دەنگی من دەبوو، دەچوویتە ژیر سیبەرى دارتووەکه و دەتویست من هەلبخەلەتینیت، دواتر که من نەدەمام، هەمان شتت دووبارە دەکردهوه. له پەنجەرەکه‌وه سەیرم دەکردیت، که چۆن جوچکه‌کانی نەنکت راو دەنا و هیلکه‌ی مریشکه‌کانت دەر دەهینا و بەردت دەگرته پەرەسیلکه‌کان و هیلکه‌شەیتانۆکه‌کانت دەشکاند و لەسەر ئەژنۆ له چیمەنەکه‌دا دواى پەپووله دەکه‌وتیت. هەمیشە پەرى پەرەسیلکه‌کانت له گیرفانتدا گل دەدایه‌وه. دایکان زۆر کات حەز دەکەن بە‌دزییه‌وه سەیری مندالەکانیان بکەن، وهک چۆن من هەمیشە ئەوهم دەکرد، ئەگەر باپیرت گولە‌باخەکانی بیریایه‌ته‌وه، دەمتوانی باشتەر تۆ ببینم. هەندیک کات له سووچیکی باخەکه‌دا دادەنیشتم و دەمویست پیستم برۆنزی بکەم.

هەمیشە ژیان له‌و باخەدا له زیندوو‌بوونه‌وه‌دا بوو، بە‌تایبەت بە‌یانیان زۆر بە‌روونی هەستت بە سادەییی ژیان دەکرد، له ناوه‌وه‌یش هەستت بە کوشتنی خەونی هەندیک له ئەندامانی خیزانه‌که دەکرد.

گویم له دهنگی مندالیکه، له حه وشه ی ماله دراوسیکه مانه وه دیت، زووزوو
به دهنگه زیقنه که ی دهقیژینی:

«دایکه... دایکه...»

دلّم داده خورپی. به په له ئەم نووسینه جی ده هیلم و له په نجره که وه
سهیری ماله دراوسیکه مان ده کهم. ده بینم مندالیکه دی دهیه ویت
په شمه که که ی لی بستینی، ئەمیش هاوار بو دایکی ده بات.

بیر ده که مه وه ئەگەر تو و هانیکو که سیک بیه ویت په شمه که که تان لی
بستینی، هاوار بو کئی ده بن؟ بانگی کئی ده کهن و کئی ده خه نه شوینی
من؟ تووره ده بم و په رده که داده ده مه وه، پیم هه زم نا کریت بانگی که س
بکه ن، ئاسان نییه که س بخه نه شوینی من، ئیره یی به و که سه ده به م،
که هاواری بو ده بن. تا ئیستا بیرم له مه یان نه کرد بو وه وه، به قوولی
بریندار ده بم. وهک خوی هه می شه ییم لیوی خواره وه م ده مژم و سهیری
نینۆکه کانم ده که م. بو خودزینه وه له خه یالی ئیوه، بر به نه که هه لده گرم و
نینۆکه کانم ری کتر ده که م. تکایه رامین، جگه له من، به که سی دی مه لین
(دایکه). ئەوه قورسترین شته، که دایک هه ستی پی بکات. هه ستیکی
وه ها، مروّف هه لاهه لا ده کات.

كۆچەر نەبۇبەكر

بۇنى گەنمەشامىيى بىرژاۋ و تەقەتەقى دەگاتە ژوورەكەي من، كى
(سلىم) خەرىكە دەبىرژىنىت.

تەلەفۇن ھەلدەگرم و تەلەفۇنت بۇ دەكەم
نەنكت وەلام دەداتەو، داۋاي تۆى لى دەكەم.
دەلىت، «ئەلوو!»

دلم پىر دەبىت، ددانەكانم لە يەك گىر دەكەم و دان بە خۇمدا دەگرم،
تا نەگرم. چەند جارىك بەپەلە چاۋ دەترووكىتم و دەلىم:
«رامىنى دايە... باشى ئازىزم؟»
«باشم.»

«جەژنى لەداىكبوونت پىرۆز.»

«چى؟»

دەلىم، «ئەمشەو يادى لەداىكبوونتە، نەتزانىوہ؟»
كەمىك بىدەنگ دەبىت و دەلىت:
«نا.»

ھىچكەس وەكوو دايك يادى لەداىكبوونى مندالى بۇ گىرنگ نىيە.

دەلىم، «رامىنى دايە، دىارىيەكم بۇ پۇست كىرەووت، بە دەستى
نەگە يىشتووہ؟»

وہلام نادەيتەوہ. دەزانم ئەوہ ماناي ئەوہ نىيە كە ھىچ وەلامىكت پىر
نىيە، بەلكوو دلت پىرە و ناتەووت ھىچ بلىت. دەزانم چەندىن پىرە
ھەن و دەتەووت بىانكەيت، بەلام ئەوہ ناكەيت، رەنگە ترسى گەورەت
وہلامەكان ھەبىت. بىدەنگىيەكەت لە من دەچىت، دلخۇشم بەمە.

جارىكيان لىت پىرسىم، «كەي دەگەرىيىتەوہ؟»

وہلام پى نەبوو، بۇ خۇدزىنەوہ، لىم پىرسىت:

«له وانەكانتدا زيرەكيت؟»

تۆ وەك ئەو ەي گويبيستی پرسيارەكەي من نەبووبیت، ديسان
پرسیتەو ە:

«كەي دەگەرئیتەو ە؟»

بمبوورە، من هیشتا ئەو وەلامەم پئی نییە.

ئیسیتا هیچ باسیک ناو روژنییت، ئیسیتا پرسياری گەورە ناکەیت،
کاتیکیش من پرسيار دەکەم، ەموو وەلامەکان بە بەلی یان نەخیر
کوئایی پئی دەهینیت و کورتیان دەکەیتەو ە.

گویم لە هانیکۆ دەبییت، داوای تەلەفۆنەکە دەکات. دەیدەیتئی. هانیکۆ
دەلیت:

«کوچەر!»

ئەم وشەیه رام دەچلەکیئیت. یەکەمین جارە وام پئی بلیت. دلّم پّر
دەبییت، دەگریم، هیچم بۆ ناوتریت، دلنیا دەبم لەو ەي هانیکۆ وشەي (دایە)
ی لەبیر کردوو ە. ئەو پیچەوانەي تۆ قسە زۆر دەکات، باسی چوون-بۆ-
قوتابخانەي تۆ دەکات. بۆم باس دەکات چۆن دەفتەرەکانی تۆ دەنووسیت
و کتیبەکانت دەدرینیت. چۆن لەسەر جۆلانە تازەکە جۆلانە دەکات و تۆ
پالی دەنییت. چۆن پوورت پەنجەي ەپرەشەي لی بەرز دەکاتەو ە، کاتیک
ماکیژەکانی بەکار دەهینیت. نەنکت چۆن لە کاتی جلگۆریندا چرنووک
لە قۆلە ناسکەکانی دەگریت. بەو زمانەي تازە وشەکان جیا دەکاتەو ە،
ەموو شتیکم پئی دەلیت. ئەو زۆر من ناناسیت، تەنیا دەزانیت من دایکی
ئەوم، چونکە من و ئەو تەنیا دوو سال پیکەو ە بووین، ئەو زیاتر بە
هۆی تۆو ە من دەناسیت.

تەلەفۆنەکەي لی وەر دەگریت و پئی دەلیت قسە نەگیریتەو ە. باسەکە
دەگۆریت، دەلیت:

«دايكە، ئىستا مامۇستا (ژوان) وانەمان پى ناليت.»
ديسان وشەي دايكە رام دەچلەكئيتت. هانيكو دەگرى، دەنگى گرى
باپيرت دەبيستم لەپشتى تەلەفۇنەو، گيزەي سەماوەرەكەش.

لئت دەپرسم:

«هيچت ناوى بۆت بنيرم؟»

دەلئيت، «با.»

«چى، ئازيزم؟»

وەك ئەوہى بتەويت بلئيت تۆم دەويت، بيدهنگ دەبيت، دلت پر
دەبيت، چاوم پر دەبيت. هەناسەكانت دەخوينمەوہ لەوديو تەلەفۇنەكەوہ.
بە دەنگىكى نزم دەلئيت:

«هين.»

«بلى كورم، چى؟»

«هيچ، هيچم ناويت.»

مالئاوايى دەكەيت، من هيچ ناتوانم بلئم.

هانيكو تەلەفۇنەكەت لى وەر دەگرىت، بە دەم هەنيسكەوہ پى دەلئم:

«دايە گيان، هيچت ناويت؟»

دەلئيت، «با... گەنمە شامى، چپسى تو تو، پسكىتى ئۆكەي، پەشمەك...»

دلم خورپە دەكات، نامەويت پەشمەك بخوات، تا كەس لى نەستينت

و ناچار نەبيت بانگى كەس بكات.

«چى تر؟»

«چە ترىك بۆ كاكە.»

دلم وەكوو گەنمە شامىيەكان خەرىكە دەتەقئيت، تيدەگەم خەمى تويەن:

هەر گویی بۆ دهگرم، ناتوانم هیچ بلیم، زۆر شکور خەمی یەک دەخۆن. له بێدەنگی مندا تەلهفۆنەکه دادەخاتەوه.

له تاودا لهسەر دەم خۆم دەدەم بەسەر چه‌رپاکەمدا، توند چه‌رچه‌فه‌که راده‌کیشم و ده‌گریم. دلم له‌م شه‌وه ره‌شتر ده‌بیت. زه‌نگی ده‌رگا‌که رام ده‌چله‌کینیت. له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری خواره‌وه ده‌که‌م، دیسان میوان. به‌ قۆلی بلوزه‌که‌م چاوم ده‌سپرم، ده‌رگای ژووره‌که به‌ کلیل دادەخەم، تا که‌س ته‌نیا ییم نه‌شیوینی. هه‌موو کانتۆره‌که تیک ده‌دەم، به‌دوای CD یادی له‌دایکبونی یه‌که‌م سالتدا ده‌گه‌ریم، ده‌یدۆزمه‌وه و ده‌یخه‌مه‌ سه‌ر که‌مپیوته‌ره‌که.

(له‌دیمه‌نیکدا به‌دوای مندا ده‌گریت، ده‌ستت به‌ پێیه‌کانی منه‌وه گرتووه، ده‌ته‌ویت له‌ باوه‌شت بگرم، له‌ جه‌نجالی و کۆبونه‌وه‌ی میوانه‌کان ده‌ترسیت. ده‌تگرمه‌ باوه‌ش، دواتر دات ده‌نیمه‌وه، خۆم که‌میک دوور ده‌که‌ومه‌وه و به‌ ئاماژه‌ی ده‌سته‌کانم، بانگت ده‌که‌م. تۆیش له‌ هه‌نگاوه‌کانت ده‌ترسیت، لیان دلیا نیت، یه‌که‌مین هه‌نگاو ده‌نیت، ده‌که‌ویت، پاشان هه‌لده‌ستیته‌وه، دیسان ده‌که‌ویت، هه‌تا لیم نزیکتر بیه‌وه، من زیاتر دوور ده‌که‌ومه‌وه و بانگت ده‌که‌م. تۆ هه‌نگاوه‌کانت پۆژ دوا‌ی پۆژ گه‌وره‌تر بوون، ئیستا ئیدی به‌بی بانگکردنی من و ئاماژه‌ی ده‌سته‌کانم، تۆ ده‌توانیت برۆیت و پێ به‌سه‌ر دلی ژياندا بنییت.

له‌ دیمه‌نیکی تردا، له‌ باوه‌شمدا راکشاویت، مه‌مه‌که‌مژه‌ سه‌وزه‌که‌ت له‌ ده‌مدایه. رومه‌ته‌ گۆشته‌کانت سوور هه‌لگه‌راون، ده‌ستیکت له‌ قژمدایه و چاوه‌کانت کز بوون، ده‌ته‌ویت بنویت، منیش به‌ هه‌ردوو ده‌ستم باوه‌شم پێدا کردوویت و رات ده‌وه‌شینم، ئه‌وه‌نده‌ دلخۆشم، ده‌لێیت باوه‌شم به‌ گه‌ردووندا کردووه.)

ده‌نگی میوانه‌کانی به‌شی خواره‌وه‌ی ماله‌که، بێزارم ده‌که‌ن.

كۆچەر ئەبۇبەكر

كەمپيوتەرەكە وزەي تىدا نەما، تاقەتم نىيە بچم شاحينه كەي بهيتم. لەسەر
پشت پال دەكەوم، دەمەويت بنوم، ناتوانم ئەو بەكەم. تەلەفون بۆ ھاوړى
شاعيره كەم دەكەم، داھاتووى تۆ وەكوو ئەو دەبينم، ھەر وەك چۆن
منداليتان لە يەك نزيكە، تەنانەت شيوھى رووخسارى منداليشتا زۆر لە
يەك دەچيټ. ئەويش وەك ئيوھ بە دلەوھ نووساوه، لىي دەپرسم:

«ئەگەر داىكت بوونى ھەبيټ، چى دەكەيت؟»

دەزانم پرسىاريكى قۆر و بيماناىه، دەشزانم ئەو بريندار دەكەم، بەلام
خۆپەرستانە ئەو پرسىاره دەكەم:

«ئەوھ خەونىكى خۆشە، ئەگەر ئەو بوونى ھەبيټ، لە ھەركوئى بيت،
دەچم بۆ لاي و بۆ ھەميشە دەپپەرستم.»

لە ھەر حالىكدا كە بىر لەم دىرانە دەكەمەوھ، دەگرىم، لە ھەمان كاتدا
دلخۆشم، لە ھەمان كاتيشدا دەيان پرسىارم لە لاگە لالە دەبيټ:

- ئايا تۆش ھەمان بىر كەردنەوھت دەبيټ؟

- تۆيش رۆژيک بىر لەوھ دەكەيتەوھ، ھەنگاوەكانت رووھو داىكت بە
تاسەوھ بنيټ؟ ئايا رۆژگار ئەم عەشقەت بەرامبەر بە من كال ناکاتەوھ؟

ئەم پرسىارانە وەكوو ژەنگ من دەخۆن، تا كاتيک گەورە دەبيټ
و روو لە من دەكەيت. تڪايە زوو ئەوھ بەكە و لەم دلەراوكتيە رزگارم
بەكە، ياخود رەنگە من نەتوانم گەورەبوونى ئيوھ بىينم. راستت بوئ، تا
ئىستا بىرم لەوھ نەكردۆتەوھ، بەلام نامەويټ بمرم، تا گەورەبوون
شكۆمەندى تۆ و خوشكەكەت دەبينم.

ئەم بەيانىيە بە دەنگى گسكى كارەبايىيەكەى سىلېم بەئاگا ھاتم، سەرم خستە ژىر پشتىيەكە و توند گوشىم، ھەر گويم لە دەنگىەتى، ناچارم ھەستم. سەيرىكى ئاوينەكە دەكەم، چاوم ئاوساوە، دوينى شەو زور گرياوم. لە پەنجەرەكەوہ سەيرى كۆلان دەكەم، رقم لەو مندالانەيە، كە يارى دەكەن. ئيرەيى بەو دايكانە دەبەم، كە چاودىرييان دەكەن. ديسان دلم پر دەبىت. دەچمە گەرماوہكە و بە جلەوہ خوم دەخەمە بەر دووشەكە، ئاوە ساردەكە دەكەمەوہ، سەرم سر دەبىت، ھەست بە ساردىي ئاوەكە ناكەم، پيم وايە فرميسكەكانم لە ئاوى دوشەكە زورتەرن:

«دوعا دەكەم تايەى ھەرچى پايسكىلى مندالان ھەيە، بتەقيت. تۆپەكان سەيارە لىيان بدات. پەتى كۆلارەكان بىچرپين. بوكەشووشەكان وردوخاش بن...»

كاتىك ديمە دەرەوہ سىلېم گوئ لە گورانى مەكسىكى دەگرىت، بەدەم بريقەھىنانى كاشىيەكانەوہ، خوى بادەدات، لەگەل ماسىحەكەدا، سەما دەكات. دەچمە خوارەوہ، سلاو لە نەنە دەكەم. دەنگى تىقييەكە دىت، بۇ تاويك تەماشاي دەكەم: «لە كەمبۆديا ئاگر كەوتوتەوہ، لە يانەيەكى شەوانەدا، لە ئەمەريكا شەپۆلىكى بەفربارين، لە چين پرووداوى ھاتووچۆ،» تىقييەكە جى دەھىلم، بەفرگرەكە دەكەمەوہ، ھىچم بۇ ناخورىت، لىمۆيەك

کۆچەر نەبۆبەکر

دەر دەهیتیم و دای دەخەمەو. تەماشایەکی نەنکم دەکەم، وەک پیشەیی،
هەمیشەیی گولەکان دەسڕیتەو، پێوەندییەکی پتەو لەنیوان نەنکم و
گولەکاندا هەیە. پەرداخیک ئاو هەلەدەگرم و دیمەو سەرەو، دەست بە
نووسین دەکەمەو.

رامینی من...

ئىستا حەوت سال و چەند كاتژمىرىك تەمەنتە، ئايا لە كاتى خويندەنەوہى ئەم نامەيەدا، دەزانيت لە حەوت سالىدا چۆن بىرت لە من كرىوتەوہ؟ چەند بىرى داىكت كرىوہوہ؟ منيش ھەندىك جار پرسىارى گەوجانە دەكەم، ھا...

داىكان بەو جۆرەن. ھەميشە پرسىارى چاوەرواننەكراو لە مندالەكانيان دەكەن، ھەميشەيش وەلامى چاوەرواننەكراو وەردەگرن. ھەميشە نەك دوودل، بەلكوو ھەزاراندلن بەرامبەر مندالەكانيان.

حەوت سال و نو مانگ و چەند كاتژمىرىك بەر لە ئىستا، تۆ بوونى خۆت لە مندا سەلماند.

بىر لەو كاتە دەكەمەوہ. خۆم دەبينم ژنىكى مندالكارى بىئەزموون، ژنىك، كە ھىشتا جانتاكەى شانى نوقل و مەساسەى تىدايە. لەسەر كارەكەم دانىشتووم، سەرقالى كارم. ھەست بە بۆنى ناخۆشى ماوسى كەمپىوتەرەكە دەكەم. سەيرىكى ھاوكارە كورەكەم دەكەم، خەرىكى پىلاوہكانىەتى، لەپر دلم تىكەل دىت. رادەكەم بۆ توالىتەكە و بەسەر دۇنيادا دەرشىمەوہ. بە ھاوكارە ژنەكانم دەلیم، ھىچ نىيە، سەرمام بووہ.

ورده ورده ههست به بۆنى ناخۆشى پياوه كان ده كه م، ههركات به جۆرىك ده يانبينم، دهست به ده ممه وه ده گرم و راده كه م. رقم له بۆنى شيلمى كولاوه. قيز له په رى مريشك و كو تره كان ده كه مه وه. هاوكاره ژنه كان ده لىن:

خانمى چكۆله، پهنگه تو دووگيان بيت.

چيى؟ ئەم وشانه دهموهستين، ئەم رستهيه تازهيه. چون دهكرىت من دووگيان بم؟

ئەم بيركردنه وهيه ميشكم دهخوات. چون دهكرىت له ناو مندا بوونه وهريك دهست به ژيان بكات؟ له كاتىكدا من ئامادهى ئەم پرۆسهيه نيم؟ له كاتىكدا من هيشتا وهلامى كومه لىك پرسىارم وه رنه گرتوه، له ناوياندا پرسىارى ئەوهى، بۆچى لىرهم، له م ههسارهيه؟ خودى ژيان چييه؟ ئىستا ژيانىكى دى دروست بكه م؟ دهستم ههبيت له گه شه سه ندنى مروفايه تيدا؟ من هه رگيز رۆژىك له رۆژان نه مويستوه هوكارىك بم بۆ دريژه پيدان و به رده واميدان به مروفايه تى. هه ميشه پىم وا بووه ئەم دونيايه نابيت ئىدى مروفى تى بخرىت. ئەم پيشبينييهى ئەوان به توندى رام دهكرىت. به توندى به ر خۆم ده كه وم. ئەوهندهش بوىر نيم، بۆ پشكنين سهردانى پزىشك بكه م. چەند رۆژىك به نينوك-رىككردن و دوودلى به سه ر ده به م. بۆ رزگار بوون له و خۆخواردنه وهيه، چەند كاتژميرىك مۆلهت وه رده گرم و بۆ پشكنين ده چم. چەند جارىك ده چمه به رده مى ده رگاي پزىشكه كه و ده گه ريمه دواوه، نه فه رى دواى خۆم ده نىر مه ژووره وه، ترسم ههيه به رگه ي وها وه لامىك نه گرم. سه رئه نجام، پال به خۆمه وه ده نيم، ده چمه ژووره وه. دوودلييه كه م به خانمى پزىشك ده ليم. ئەويش سه رى نزيكى، پينج سانتيم ده هينىته خواره وه، برۆ بارىكه كانى له يه ك نزيك ده كاته وه، له سه روو چاويلكه كه يه وه، سه يرم ده كات، سه رىكى پر له گومان بۆ مندالىى من و ئەگه رى شه رعى نه بوونى دروستبوونى

تۆ دەله قینیت. چەند دیریک لەسەر پارچە کاغەزیکی سپی دەنووسیت و
بۆ پشکنیم دەنیریت.

پاش پشکنینی خوین، پارچە یەك کاغەزی سپی، کە چەند دیریکی
لەسەرە و بوونی تۆ دەسەلمینیت، بۆ خانمی پزیشک دەهینمەوه.

دکتۆرە بەردەوامە لە تەماشاکردنم بە گومانەوه، منیش خوینم و شک
بووه، چاوه‌روانی وه‌لامم:

«شوت کردووه؟»

«بەلێ.»

کچم، هیچ شتیک نابیت لە دکتۆر نهینی بیت، تۆ زۆر مندالیت تۆ...

«تکایه پیم بلی، دووگیانم یان نا؟»

«بەلێ.»

بەسەرسامی سهیری خانمی پزیشک دهکەم، دلم هیند خیرا لیدهدات،
ههست دهکەم دهیه‌ویت له سینەم بیته دەرەوه. هیچ نالیم، بەشلە‌ژاوی
دیمە دەرەوه. رهنگه به پین گه‌رانه‌وه‌م بۆ سەر کار بیانووویهکی باش بیت
بۆ قسه‌کردن له‌گه‌ل خۆمدا. شه‌قامه‌کان ده‌برم، ده‌ست ده‌خه‌مه‌ سه‌ر
سکم، هه‌ست ده‌کەم باریکی قورسم به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه.

«به‌راست، من دایکم؟ ژیانیک له‌ناو مندایه؟»

تۆ له‌کوێوه هاتی و هه‌موو به‌رنامه‌کانی منت شیواند؟

ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر کاره‌که‌م، له‌ پاره‌وه‌که‌دا باوکت ده‌بینم، ئەوه‌نده‌ی
خه‌می ئەوه‌یه‌تی که له‌کوئی بووم، خه‌می شله‌‌ژاوییه‌که‌می نییه، ده‌پرسیت:

«له‌کوئی بوویت؟»

حه‌په‌ساو و گێژ پیی ده‌لیم:

«دووگیانم.»

ئەویش وەك من رادەمیتیت. سەیری یەكتر دەكەین، بیدەنگ دەبین، بە
دوو پەنجەیی دەستە راستی، پروومەتی چەپم دەگری و رای دەکشیتە
پاشان دەروات.

لە ژوورەكەمدا هاوکارە ژنەکانم پێیان وایە من منداڵم، پێویست
نییە تۆم هەبیت. رێوشوینم بۆ دادەنین، كە خۆم لە دەستی تۆ قوتار
بکەم. ئەوان لەبارەیی مردنی تۆوە گفتوگۆم لەگەڵدا دەکەن، تۆیەك، ك
نوساویت بە رۆحمەو، تۆیەك، كە خەریکبووی جیی خۆت لەناو مندا
دەکردەو. نەمدەتوانی باوەر بەو بەكەم، كە دەبم بە دووان. نەمدەتوانی
باوەر بەم دابەشبوونە بەكەم. بە برۆای من، هینانەدونیای كەسێك،
كارێکی نامرۆقانهیە و تاوانەكەیی هێچی كەمتر نییە لە كردنەدەرەو،
كەسێك لە ژیان و لە كوشتنی كەسێك. دانیای بووم رۆژێك بیتیە ژیانەو،
تاوانبارم دەكەیت بەو هێشتووومە تۆ پێ بخەیتە سەر زەوی،
بەلام من نەمدەتوانی تۆ لە خۆم جودا بەكەمەو، پێم وا نییە هێچ دایكێك
و هەا كارێك بەپێی ویت و حەزی خۆی ئەنجام بدات. بۆیە بریارم دا،
تۆ بهینمە ژیانەو. ئایا لەمە توورەیت؟ هەرگیز رۆژێك هەبوو لۆمە
بەكەیت، كە بۆچی و هەا كارێكم كردوو؟ وەك چۆن من لۆمەیی دایكێك و
باوكم دەكەم؟ ئەوان منیان بوو، نەك لەبەر من، بەلكوو لەبەر پێویستیان
بۆشاییەکیان بۆ پر بەكەمەو. یان رەنگە لە پێناوی چیژێکی تاییەت و
چەند خولەكیدا منیان رشتییتە ژیانەو. لێم مەگرە، تاوانبارم مەكە،
چونكە ئەو ویتە منیش نەبوو، من هیشتا شەوان وەكوو منداڵێکی
بچوو ك لەژێر جینگەكەمەو بۆ باوكم دەگریام. هیشتا ئامادە نەبووم
منداڵیی خۆم جی بهیلم، هیشتا ئەو كاتانەیی باوكم دەبینم، وەكوو مندا
خۆم دەخزینمە باوہشییەو، هەمیشە گیرفانەکانی بۆ چوكلیت و بنیشت

دهپشکنم، به لام ئیدی دهبوو مندالیک به هه موو ئازاره کانیه وه، به هه موو قورساییه کانیه وه، له ئامیز بگرم. ده بیته دایا بیه وه، تو بوو که له یه ک نابیت له باوه شمدا. تو له ناو مندا چه که رهت کرد، منیش به رهگ و قهه و گه لاوه هه لم گرتیت.

له من تو ورهیت، که تو م دروست کرد و پاشان جیم هیشتوویت؟ بوچی هیشتوو مه کاتیک که سیک په شمه که که ت لی ده سینتیت، که س نه بیت ناوی بهیتی؟

[Faint handwritten text in the background, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a continuation or a separate note.]

به ردهوام ئاوينهكان پرووبه پرووی خۆم داده نینم، ناتوانم خۆم رابهینم
له گه‌ل گه‌وره‌بوون و کشانی پیستی سکمد. ناتوانم مۆدیلی جله‌کانم
بگۆرم.

بۆ شارده‌وه‌ی سکم، ورگم ده‌که‌م به ناودا. قایش له‌سه‌ر سکم
ده‌به‌ستم، به‌لام ئیدی ئەمانه‌ش هیچ سوودیکیان نییه. رانایه‌م له‌گه‌ل ئه‌و
ده‌موچاوانه‌ی به‌گومانه‌وه‌ سه‌یرم ده‌که‌ن.

ده‌چم بۆ پشکنین. ریزیکی ژنی دووگیان ده‌بینم، رقم له‌سه‌
گه‌وره‌کانیان، رقم له‌خۆمه، که‌ جه‌سته‌ ریکه‌که‌ی جارام شیواوه.
ته‌ماشای خۆم ده‌که‌م، له‌ وان باشترم، ریزه‌که‌ به‌جی ده‌هیلم. کۆمه‌لیک
ژن ده‌وره‌م ده‌ده‌ن و هه‌ریه‌ک به‌ جوړیک رینماییم ده‌که‌ن، که‌ پیوسته
جلی گه‌وره‌ و گونجاو بپۆشم، تا تو ئازارت پی نه‌گات و به‌باشی گه‌شا
بکه‌یت.

وا ده‌که‌م، ده‌چمه بازار و له‌ هه‌مان جله‌کانی ئه‌وان ده‌کرم. کاتیکی به
رینگه‌دا ده‌رۆم، له‌ شووشه‌ی هه‌موو دوکانه‌کانه‌وه‌ سه‌یری خۆم ده‌که‌م،
پیم سه‌یره‌ که‌ له‌ هه‌موو جامه‌کاندا توپیک به‌ مه‌عیده‌مه‌وه‌ نووساوه.
وا دیته‌ به‌رچاوم، که‌ شووتیه‌کم به‌ ساغی قووت داوه. له‌ جامخانه‌ی

دوكانه كانه وه ته ماشاي ئه و جل و پيالوه بچكولانانه دهكهم، كه بو مندالي بچووك دروست كراون. په توويهكت بو دهكرم، كه هه تا ته مه ني چوار ساليش به بي ئه و په تووه نه تده تواني بنوويت. كچه شاعيريكي هاوريم ده بينم، ئه و يش به هه مان شيويه من دوو گيانه. روو له يهك دهكهن، يه كتر ماچ دهكهن، تو و منداله كه ي ئه و يش ناچارن بنووسين به يه كتره وه.

پيكه وه پانتاييي شه قامه كه داگير دهكهن. ئيمه چوارقولي وهكوو مراوي به شه قامه كاندا دهروين. ئيمه چوارقولي ژيان داگير دهكهن. ئيمه چوارقولي مروفايه تي زياد دهكهن. پياويك ده بينين عه مبه روه ري ده فروشييت، ده ممان پر ده بيت له ئاو. نوره بري له منداله كان دهكهن. هاورپكه م ده لييت:

«تو جوانترين دوو گياني، كه تا ئيستا بينييتم.»

ئه وه نده پيده كه نم، به پشتدا ده كه وم، عه مبه روه ري له قورگم ده گيرييت. له پيكه نيندا سكم وهكوو ميزه لانيك، كه ئاوي تيدا بيت، ده جو وليته وه، دلنيام تويش پيكه نينت به و قسه گه و جانه يه دييت.

پامینی دایه، بیزار نه بوویت له خویندنه وه؟ ته گهر بیزار بوویت یان
 خهوت دیت، واز له خویندنه وه بهینه و بنوو.
 ده زانیت کاتیک له لای من بوویت، هه همیشه ده بوو بهر له نووستن
 چیرۆکت بو بگیرمه وه؟

شه و دواى شه ویش داواى چیرۆكى نویت لى ده كردم. چیرۆكى
 بهرماله كهى عه لادینت له یاده؟ ده ته ویت بیرت بخه مه وه؟ هه ز ده كهیت؟
 كه واته برۆ له سهه جیگه كهت پال بكه وه و هه ست به دهنگى من بكه،
 وینای جهستهى من بكه، كه له سهه قولم راکشاویت. منیش ده ستیكم
 ده خه مه ناو قره كورته كهت و به هیمنى بو ت ده گیرمه وه. وا بكه، هه ست
 به بوونى دایه بكه له ته نیشته وه، سهه بنى به دلمه وه، گوئى له شتیك
 بگره، كه لای چه پمه وه بو ئیوه لیده دات. دهى، ئیستا بو ت ده گیرمه وه:
 «كچىكى چكوله هه بوو، هه موو خه ونى ئه وه بوو بهرماله
 ئه فسووناوییه كهى عه لادینى هه بیته، تاكوو بتوانیت پى بچیت بو سهه
 مانگ.

هه همیشه ده چووه سهه بهرماله كهى نهنگى، چاوى داده خست،
 چاوه پروان بوو بهرماله كه بفریت. ئه م كرداره هه موو رۆژیک دووباره

دهکاته وه و بهر مال هر نافريټ. رُوژيک توورپه دهبي، بهر مال که فری
 ده داته کولان، نه نکيشی بهم کاره زور توورپه دهبي و داواي لی دهکات
 بهر مال که بهيټته وه. کچه که ده بهيټته وه، پاشان نهکی ناچاری دهکات
 بهر مال که ماچ بکات و بينی به نیوچاوانییه وه، به لام کچه که که الله رهق
 ده بیټ و نهو کاره ناکات، نه نکيشی پيداگری دهکات و زله یهک له کچه
 چکوله ده دات. ئیدی لهو رُوژه وه رقی له بهر مال که هی نهکی و ته واوی
 بهر مال که ده بیټته وه، ته نانهت بهر مال که هی عه لادینیش.

پامین... خهوت لی نه که وتوووه؟ ده زانیت نهو کچه چکوله یه کی
 بوو؟ خوت بیلی...

ئستا بنو، منیش یه کیک له ئینجانانم شکاوه، ده بیټ بچم ئینجانان
 بکرم.

ئستایه کی باش بو تو.

به مه به سستی کرینی ئینجانہ، له مال ده چمه دهره وه. هه وای داخراوی
 ئەم ماله، خه ریکه ده مخنکینیت. ریگه نامباته وه سهر ریگه که ی تو،
 پیاسه کردنیش چیژی جارانی نه ماوه. کاتیگ به ریگه دا دهرۆم، دهسته
 بچکوله کانی تو و خوشکه کهت له نیو ده ستمدا نین. که سینک نییه بییت
 به هاوسه فهری ریگه کان. هه میشه دیمه نی مندالیگ له گهل دایکیدام
 ده چله کینیت. ئیره یی به هه موو دایکه کانی دونیا ده به م. رقم له هه موو
 منداله کانی گهر دوونه. توانای بینینی دیمه نی دایکیگم نییه، که که ره سته ی
 یاریکردن بو منداله که ی ده کرپیت. ده مه ویت دوکانداره کان بیژه حمانه
 بکوژم، ته نانهت نه فرهت له چوله که کانیش ده که م، که ده بینم ماچی
 دهنووکی کراوه ی بیچوو ه کانیا ن ده که ن. سواری تاکسیه ک ده بم، وینه ی
 منداله که ی هه لواسیوه.

«کاکه بیژه حمهت، رای بگره، داده به زم.»

ریگه کان به ته نیا و پیاده بپریم باشتره له وه ی وینه ی مندالیگ بینم،
 که به ده م ژیا نه وه پیده که نیت. ئەمه ئەو دۆخه یه، که من تییدا ههست به
 شیتبوون ده که م. ئەمه سه ره تای دهر که وتنی شیتییه له دایکتدا، ئەلبهت
 هه ر ئەو کاته سه ره تای شیتیم بوو، که یه که م دپریم نووسی. پیاده چیت

کاتیک تۆ ئەم دێرانه دەخوینیتەو، من شیتیک تەواو بۆم.
رامین، زۆر حەز دەکەم کە سیک بۆم تەواو گەمژە، تا هیچ شتیکم
نەبیت بۆ خواستن، ئەگەر نەتوانم بە شیک لە گەمژەیی کەم بکەمەو،
باشترە خۆشیم بۆم بە گەمژە.
نامەوێت شتیکت لی بشارمەو، وەک چۆن دایکم و باوکم لە خەلکیان
شاردەو.

من دواى دوورکەوتنەو، بۆ ماوەى مانگیک لە ژیر
چاودیرى پزیشکی دەروونیدا بووم. بە برۆی پزیشک، ئیستا باشتر دەر
دەکەوم، بەلام نەخۆشییەکی کوشندە لەنیو مندا بوونی هەیە، کە هەرگیز
چارەسەر نابیت، ئەویش مەراقی گەرانهوێ ئیوێه بۆ لام، بە هەمان
ئەو تەمەنەو، کە جیم هیشتوون تا چیژ لە مندالیان وەر بگرم، دەزانم
ئەمە تەنیا خەونیکە و هیچی دی. زەمەن لەبەر حەزی من ناگەریتەو
یان ناوەستیت. ژیان دلرەقانه وەکوو توپیک شەقم تی هەلدا و
پۆژگارەکانم پى دەبریت.

رینگە کە وەک هەمیشە بەتەنیا دەبرم. تۆ دەزانیت من هەموو ژیانم
هەر تەنیا بووم و هەستم بە تەنیا بیهکی قوول کردوو؟ تەنیا ئەو
کاتانە نەبیت، کە تۆ لەناو مندا بوویت. تەنیا ئەوکاتانە تۆ و هانیکۆ
لەژیر پیستما بوون، یاخود لەتەنیشتی من ئامادەبیتان هەبوو، تەنیا ئەو
کاتانەم هەیە، کە ناوی بنیم ئاوەدانى. تەنیا یی هەر ئەو نییە کەست
لەدەور نەبیت، بەلکۆو هەرکات هەستت کرد کەس نییە پۆح بنی بە
پۆحتەو، ئیدی تۆ لە تەنیا بیهکی کوشندەدایت.

ئىنجانەكە دەكېم و دەيھېنمەوہ. لە دەرگای حەوشەوہ پشیلەكە بە
میاومیاو دوام دەكەوئیت. قاپیک ماست لە بەفرگرەكە دەر دەھینم، لە
پشتمەوہ دەيگرم و بەدزی نەنەوہ دەيھېنمە دەرەوہ، ترسم ھەيە نەنم
بیبینی. نەنم رقی لە پشیلەكانە. ماستەكە دەدەم بە پشیلەكە، بەدوامدا
دەمیاوئیت، ھانیکۆم بیر دەكەوئتەوہ، كە ھەمیشە بەدوامدا دەگریا.

پشیلە خۆی لە پئیهكانم دەسوئیت، دلم پر دەبئیت، كئ دەلئیت ھانیکۆ
نییە لە پئستی پشیلەكەدا؟ تۆ بروات بەوہ ھەيە كەسێك بمریت پاشان
لە بەرگی بوونەوہریکی دیدا بیتەوہ سەر زەوی؟ بۆ نمونە لە بەرگی
پشیلەيەك یان تووتەلەيەك؟ بەلام خۆ ھانیکۆ نەمردبوو، (خودا نەكان
بلی، خودا نەكات) ئیدی بۆچی وەھا ھەستێكم ھەبوو؟ پئوہندییەكی قورل
و پتەو لەنیوان من و پشیلە و كەروئیشكەكاندا ھەيە، تۆ یان كەسێكی
دی، ناتوانن درکی پئ بکەن. پشیلە و كەروئیشكەكان لە رۆحی مرۆفەوہ
نزیکن. ھاورئیه تیکردنی پشیلە و كەروئیشكەكان زۆر لە ھاورئیه تئ
دۆستایە تیکردنی مرۆفەكان خۆشتر و پاكتەرە.

دەرگا بە پرووی پشیلەكەدا دادەخەم، دئمە ژوورەوہ. ھەمیشە لە
تەنیایدا پەنا بۆ پشیلەكە دەبەم، دلمان بە يەكتر خۆشە. من و پشیلەكە

فریای تهنیایی یه کتر ده که وین. ته ماشایه کی ئینجانه کان ده که م، چند
گه لایه کی بچووک ده بینم، خه ریکن جیی خویان له ژیاندا ده که نه وه،
به دزی نه نکمه وه ده یانقرتینم.

نه نکم ده لیت «گوله کانی حه وشه ده شکین».

ناویرم بلیم پشیله که یه.

ده لیم، «رهنگه ره شه با بیت».

ده لیت، «رووی ره شه باکان رهش بیت».

پوژیک چووم بو پشکین، تا بزنام کوریت یان کچ.

ئهلبهت زور حهزم دهکرد کچ بیت. دایکان حهز دهکهن یهکم
مندالیان کچ بیت، منیش وا بووم. بیرم دهکردهوه قژت به دووپه لکی
دهبهستم و کراسی جوانت له بهر دهکم، تویش بیزار ده بیت، تهوقه کانی
قژت لیده که یته وه، من هه مان شت دووباره دهکه مه وه. ده موست وه کور
بوکه شووشه کانی مندالیم له ژیر کونترولی خومدا بیت، به لام کچورن
ئاسان نییه، ها!!!

ئه گهر کچ بوویتایه، ده بوو بکه ویتایه ته جهنگه وه، جهنگ هه ر
خیزانه که ی خوته وه هه تا کومه لگه و ده ولهت و یاساکان و... هتد.

له گه ل ئه وه شدا، کچ بوون زور چیژبه خسه، رامین، ئه گهر کچ بیت
ده توانیت به برژانگه کانت دونیا هه لگیریته وه. ده توانیت وا بکهیت، پیاوان
ریشیان بتاشن، یان ریش بهیلنه وه. ده توانی وا بکهیت، پیاوان له پینارنا
مه چه کی خویان بپرین، سه ر به دیواردا بکیشن. ده توانی به یهک غه مزه
دونیا و دینی پیاوان بگوریت، شه ره کان بگوریت بو ناشتی، میژروی
شارستانیه ته کان به ئاراسته یه کی تردا ببهیت. ده توانیت وا بکهیت
مرو قایه تی به رده وامی هه بیت، یان به پیچه وانه وه، به لام ئه گهر کچ

بیټ، ههرگیز کل و کلدان و میخه کبهنت نابیت. چیژ له ته ماشاگردنی
جهسته نابینی، ئه و کاته ی هه موو گهردوون له خۆتدا ده بینی، مانگ
مه مکی چهپته و خۆر مه مکی راستت و پووژی سپیت رووباره کان.

شانازی به قژی دریژته وه ناکه یت. شانازی به لووته وانه و
پاوانه کانتته وه ناکه یت، که ده کری پیاویک دوانزه کاتژمیر بیری لی
بکاته وه. ناز به سه ر ریگه کاندان ناکه یت. منه تی جوانیت به سه ر ژیاندا
ناکه یت، مروّف له نیو توّدا چه که ره ناکات، شانازی به ورگی زلته وه
ناکه یت. ده بینیت رامین، ژنبوون چه ند جوانه.

ژنان هه میشه جیاوازن له پیاوان، چه زیان له سه رکیشی هه یه،
حه ز له شتی سه یر ده که ن، ده یانه ویّت هه موو شتیک تا قی بکه نه وه،
هه ندیکیان ههرگیز ناتوانن پیاو وه کوو هاوسه ریک ئاسووده بکه ن.
ههرگیز نایانه ویّت بین به هی که س. ههرگیز نایانه ویّت بچه ژیر
کوئترۆلی هیچ که سه وه، بوّ نمونه، دایکت.

حه وا سیوه که ی خوارد، نه ک له بهر ئه وه ی نه یتوانی به سه ر نه فسی
خویدا زال بیټ، به لکوو ده یویست یاخی بیټ له و یاسایه ی خودا بوّی
داناوه. ده یویست تا قیکردنه وه ی هه بیټ. نه یویست له چوارچیوه ی
یاسایه کدا بژی. ژنان ههرگیز چه ز له یاساکان ناکه ن. ئه گه ر بوّیان
بکریټ، هه میشه یاساکان ده شیوینن. من هه میشه نا کوکیم له گه ل
یاساکاندا هه یه، یاساکانی مروّف، یاساکانی گهردوون، یاساکانی ژیان.
حه زم له ژیان دوبراره و سه فه ری دووباره و ته نانه ت سیکیسی
دوبراره ش نییه.

بوّچی ده بی یه کی مانگ، هه ر یه کی مانگ بیټ؟ به دریژایی ژیان،
شه و تاریک بیټ؟ ده مه ویّت بزانه ئه گه ر تاریکی نه بیټ، به چیدا بوونی
شه و ده سه لمیټ؟ خۆر بوّچی هه میشه له روژه ه لاته وه هه لیټ؟ یان

هەرگیز بوونەوهری هەسارەیهکی تر لێره نابینین؟ بۆچی هەرگیز
رۆژیک سندوقی پۆستەکه مان، یان ئیمەیلەکه مان نامەیهکی تێدا نییه، له
ئەستێزەیهکی ترهوه؟ ته ماشا بکه رامین، ئەم ژنه دەیهوێت هارمونیای
سروشت بشیوێنی.

دایکان زۆر هەز دەکن کچهکانیان له خۆیان بچن، بهلام من هەرگیز
هەز ناکەم خوشکهکەت له من بچیت، چونکه سه رکیشی سه رئیش
دروست دهکات.

هەرگیز نامەوێت بنووسیت. کاتیک خولیاى نووسین له مێشکیدا
چهکەرە دهکات، ئیدی دەبیت بیر له تیکچوونی رهوتی ژیاى ئاسایی
بکاتهوه.

ژنیکی نووسەر هەرگیز ناتوانیت له چوارچێوهی ژیاى ئێکیدا
بمیتێتهوه، جا ئەگەر ئەو ژیاى هاوبه شه هاوسه رگیری بیت، ئەوا کهسی
به رامبه ر یان ده بیت ته سلیمی خه یالی شیتانه ی ئەم بیت، یاخود ده بیت
به دبه خت بیت. به گشتی، هاوسه رگیری قوولترین گۆره بو مرووف.

ژنه نووسه ره کان، ته نانه ت خواش گیری خواردوه به ده ستیا نه وه.
له م کۆمه لگه یه دا، ده بیت جه نگاوه ریکی ئازا و شاره زا بیت، ئەگەر
یه کیک له م سێ که سایه تییه ت هه بیت: ژن بیت، جوان بیت، به هره یه کی
جوانت هه بیت. شه پی گه وره ئەو کاته ده ست پی ده کات، له یه ک
کاتدا هه رسیکیان بیت.

رامین، ئەگەر ورد له هاوکیشه که بروانیت، رهنگه تۆش وه کوو
من به و ده رته نجامه بگه یته، که ژن و پیاو، نیر و مێ، له ئەزه له وه
هه ردووکیان یه ک توخم بوون، ئیمه له یه ک جه ستها هه م ژن بووین
ئه وه یان نازانم، به لام له ناوه راستدا کراین به دوو به شه وه، بووین به

دوو کهرتی جیاوان، بووین به دوو رهگهز. شهو دروست کرا، تاریکی خولقیندرا له پیناوی ئه وهی مروّف به دزی چاوی ئاشووبگیزانه وه ههردوو رهگهزه کهی پیکه وه گری بداته وه، هه موو دینه کان هه ر یهک به پیی یاسای خوئی نزا دهکا و دوو رهگهزه که له یهک نزیک دهکاته وه، مروّف ئاههنگ بو بوونه وه به یهکی ژن و پیاو دهگیریت. ئیمه بو بوونه وه مان به یهک، هه همیشه هه ولی دوورینه وه مان دهدهین، له ژیر ناوی هاوسه رگیریدا کو دهینه وه، هه همیشه جوت دهبین، دهچینه ناو یه کتره وه، نه وه له دواي نه وه دهخهینه وه، که چی هیشتا نه مانتوانیوه ببینه وه به یهک رهگهز. نه مانتوانیوه بگهینه وه به یهکبونه جه وهه ریبه که. نه مانتوانیوه له یهک جهسته دا کو ببینه وه. نه مانتوانیوه له ژیر یهک پیستدا بجوولین. ئیمه وهک باده میک له ناوه راستدا کهرت کراین، هه ر له بهر ئهم دابه شبوونه یه، که ژیان به بی یه کیک له م دوو رهگهزه به رده وامی نابیت.

ئیتا تیده گهیت رامین، ئیمه هه ر یهک چ کهرتیکی باده مه کهین؟ به هه ر حال، پزیشکه که هه والی کوربوونی توئی پی راگه یاندم. من و تو رۆژ دواي رۆژ زیاتر هاوړپیه تیمان پته و ده بوو. من ژنیکی ته نیا بووم. خاموشی و چوولی ناوه وهی من، وهک کلپسایه کی کون و په راویزخراو ههستی پی دهکرا، به لام دروستبوونی تو له ناو مندا، خه ریک بوو له و ته نیاییه دووری دهخسته وه. هه همیشه هه ستم دهکرد مروّفیک له گه لمدایه. له گه ل تودا مندا له ده بوومه وه، ده مويست درک به و کاته بکه م، که له ژیر پیستی دایکمدا وهک کرمیکی بی دهست و پی دهجوولامه وه. تو جهسته و ته نیاییت ئاوه دان کردمه وه.

به رده وام قسه م بو دهکردیت، باسی شیوهی تیروانینی خوم، خولیاکانم، چوولی و خاموشیم. ئه و شتانهی هه رگیز لای هیچ کهس نه مدهوتن بو تووم باس دهکرد. من له و کهسانه م، که که مترین کات قسه

دەكەم، ھەز دەكەم نەئینییم ھەبیت. رامین، با ھەمیشە لە ژیانندا نەئینییم
 ھەبیت، چونكە نەئینییمەكان وا لە مرۆف دەكەن، زیاتر لەگەل خۆیدا بیت
 و زیاتر چیژ لە پیکەوہبوون و دانیشتن لەگەل خۆیدا وەرگریت، چیژ
 لە دۆستایەتیکردنی خۆی ببینیت. نەئینییمەكان مرۆف قەرەبالغ دەكەن بە
 خۆی. زۆربەى زۆرى مرۆفەكان دەور دراون بە قەرەبالغى و ھەراوزەنا
 و خۆشیان غائیبن لە خۆیان. تۆ لەخۆتەوہ نزیك بە، دۆستى خۆت
 بە، چونكە ھەندیک جار ئەوہى لە دەرەوہى خۆت ئەگوزەریت، یەك
 پارچە فەوزا و ئەنارشیەتە. زۆر گرنگە لەگەل خۆتدا دابنیشى، لە خۆت
 دوور نەكەویتەوہ، بیری خۆت بكە و تەنیايیت قەرەبالغ بكە بە خۆت.
 تۆ قەت ھەبووہ لە خۆشەويستیدا بیت لەگەل خۆتدا؟ من زۆر جار لە
 خۆشەويستیدا بووم لەگەل خۆم. نەئینییمەكانت خۆش بوى و بیانپاریزە،
 ھەندیک نەئینی ھەن، پێویستە لە خۆدى خۆشمانى بشارینەوہ.

تۆ تەنیايیت ئاوەدان کردمەوہ، چەندین باس و خواسم لەگەل تۆدا
 تاووتوى دەکرد، ھەزارەھا گەرد و خۆلى نیو ژیانم دەخستە روو.
 رۆژنامە و کتیبم بە دەنگى بەرز دەخویندەوہ، تا تۆ بتوانى لەودیوئەو
 پەردە تەنكەى سكمەوہ، كە لە نیوانماندایە، گویت لیم بیت. مەودای
 دوورى نیوان من و تۆ، تەنیا ئەو پێستە تەنكە بوو. پیکەوہ گویمان لە
 میوزیک دەگرت، ھونەر مەندەكانم پى دەناساندیت، پالەوانى فیلمەكان،
 ئەلبەت ھەموو ئەو شتانەى خۆم ھەزم لى دەکردن، دەمویست تۆیش
 ھەز لە ھەمان ئەو شتانە بكەیت. بۆ نموونە، ھەزت لە گوینگرتن لە
 داریوش و دیارى و مەزھەر و كەمەندى و فەتانە و لارا بیت. ناچارم
 دەکردیت لەو كاتانەدا بنوویت، كە من دەمویست. ھەندیک جار بە
 تۆخى بیدەنگى و گوینگرتن لەدەنگى تەپەتەپى پى پیاویك، كە ھۆكارى
 گریدانى من و تۆ بوو پیکەوہ.

ھەز دەکرد ھەزت لە شیعریك بیت، كە من چیژم لى دەبینى ئەل

هیچ

هه‌لووژه ترشانه بخۆیت، که من ده‌مخواردن. هه‌زت له و لیمۆیانه بیت،
که زمانیان هه‌لاهه‌لا ده‌کردم. زۆر چیژم له‌وه ده‌بینی، که ده‌مانتوانی
پۆژی دوو ژهم پیکه‌وه نان بخۆین. مه‌ودای دووری نیوان تو و ئەم
دونیایه، ته‌نیا پیستیکی ته‌نک بوو، پیستیکی ته‌نک.

به راست... ببوره پشيله بچكوله كه م، له سه ره تاي دروستبوونندا، زور
بيزارم ده كرديت به خواردني هه لووژه ترشه سه وزه كان و خواردني ليمو
و گيلاسه كان. خه يالم ده مبات بو ئه و كاته...

له سه ر كاره كه م، زه رفيك هه لووژه ي ترشم له سه ر ميژه كه م داناوه،
زوزوو دانه يه ك دهر ده هينم و ده يخوم، مراجعه كان ده ميان پر ده بيت له
ئاو، كاتيكيش فه رموو يان لي ده كه م، مووچوركيكي ده سترد له خوياندا
دروست ده كه ن. به رپوه به ره كه تومه تبارم ده كات به وه ي كاتيك من
ده بينيت، دداني جير ده بيته وه.

گيلاس و ليمو و هه لووژه خواردن ده بيت به پيشه ي من. باوكت
پي وايه له بري تو، گيلاسيك ده بيت. له پاسدا هه لووژه ده خوم و چاوم
چكوله ده كه مه وه، شو فيره كه له ئاوينه كه وه ته ماشام ده كات، هه له تيده گات
و ده ست به قژيدا ده هينيت. به پياده ده روم، جار جار هه لووژه يه ك له
جاننا كه م دهر ده هينم و ده يخوم، دواتر ناو كه كه ي دوور هه لده دم، به
مه به سته ي برويت و ئه گه ر تو كچ بوويت، دوو گيان بوويت، بي زووت به
هه لووژه وه كرد، لي بخويت و چاوه كانت بچووك بكه يته وه، شو فيري
پاسه كه ده ست به قژيدا به هينيت. دلم به ئه گه ره كان خوشه، ده خوازم
دونيا پر بيت له داري هه لووژه.

بەديار تىقيەوہ بۇ تاويک لەسەر قەنەفەكە خەون دەمباتەوہ...

(بەفر دەبارييت، خەلكى دەيانەوييت تۆلەيەك بەنەوہ. نەنكم شۆرباي قارچكى دروست كرددوہ. لە كوخيكي تەختەداين، تەنيا يەك شەمع داگيرساوہ. گويم لە دەنگى شكان و ليكترازانى سگلى ئاگردانەكەيە.

لەم تاريكيەدا، تەنيا دەمى تيژى چەقۆكان دەبريسكينهوہ. ژيان بەستوويەتى.

ئەسپەكان دەحيلينن، گورگەكان دەلوورينن. نەنكم دەلييت:

«رەنگە گورگ تەواوى مروقاىەتى لەناو بەرييت، رەنگە بەفرەكە خوش نەكاتەوہ...»

هانىكو دەبينم لەناو بەفرەكەدا دواى كەرويشكيك دەكەوي و بوى ناگيرييت. ئاور دەداتەوہ. بريارە پيم بلييت (دايكە) و نايلييت. بريارە توند باوہشم پيدا بكات و نايكات. بريارە بلييت خوشم دەوييت و نايلييت... بلييت، ژيان خەريكە. گورگ دەيخوات. دايكە، پەشمەكەكەم لى دەستينن).

ئەم بريارانە تەنيا پيشبيني ميشكى پووتى منن. ئەم وشانە خواستى منن و ھەرگيز لاي ئەو جيپەجى ناكريين. ئەو تەنانەت لەخەونەكانيشدا

لېم هه لډيت.

خه بهرم ده بېته وه، دهموچاوم تهر بووه. دهمه ویت دووباره بنووم و به هه مان نهو ریگه یه دا برؤم، که لیوهی چووم بو لای هانیکو، به لام ناتوانم. نه نکم ده لیت:

«خودا به خیری بگریت.»

پیکه نینم بهو قسه یه دیت. نزاکان ناتوانن چاره سهریک بدوزنه وه و هیچ بگورن. له وه ته ی من هه م، نه نکم له سهر بهرماله، نیوهی ته مه نی له سهر نهو پارچه قوماشه به سهر برد، که چی روثیک نه مبینی تارمایی باپیرم بگه رپته وه، روثیک نه مبینی من سه لار بم. هه تا نهو زیاتر نزام بو بکات، لاسار تر ده بم.

باوه رپم به دایکیشم نه ماوه، جاران ته نووره یه کی سووری کورتی له پی ده کرد، ئیستا ته نیا دهموچاوی ده بینم.

پیم باش نییه سنووری پارچه قوماشیک بکه م به شوینیک بو پته وکردنی پیوه ندیی نیوان خووم و خودا، مه گهر هه موو جیگه یه کی نه م گه ردوونه هی خودا نییه؟ چ جیاوازی هه یه من له هه رکوی بم و به هه ر جلو به رگیکه وه بم؟ بوچی ده بیت خودا من به داپوشراوی ببینیت، نهو کاته ی له گه لیدا ده دویم؟ مه گهر خودا مه حره م نییه؟ مه گهر نهو به قوره که ی دهستی هه موو پیکهات و نه دامه کانی جهسته ی منی به وردی نییه وه دروست نه کردووه؟ مه گهر منی به پروتی دروست نه کردووه؟ مه گهر بهر له هه رکه س، نهو جهسته ی منی نه بینيوه؟

پیوه ندیی نیوان خودا و مروف، پیوه ندییه کی روچی هه میشه بییه، ناتوانریت سنووردار بگریت و کات و شوینی بو دیاری بگریت. هه ر نه وهی که مالیک جودا کراوه ته وه و تایبته کراوه به خودا و په رستنی خودا، بوخوی جیگه ی پرسیاره. ئایا ده کرایت مالیک بوونی هه بیت بو

خودا؟ مه گهر خودا خاوهنى هه موو گه ردوون نيبه؟ خودا وهند پيويستي به جه جکردن و بوغوردسووتانندن و مؤمداگيرسانندن و چوونه كلتسا و بهرخسه ربرين و هتد. نيبه، به برواي من، ده كريت هه موو مرؤفئيك خاوهنى دينى تايبته به خؤى بيت، هه ركهس شيوازي تايبته به خؤى هه بيت بو په رستن، بو نمونه، ده كريت رامن به ديار گولتكه وه و وردبوونه وه له جوانيبه كانى و سوپاسگوزاربوونى دروستكهرى گوله كه و به رهگ و قهد و گه لاكانيدا رؤچوون و شوربوونه وه بو قولاييى دروستكهر، بوخؤى په رستن تيكه. ده كريت له ريگه ي ئه و گوله وه يان له ريگه ي كه رويشكيكه وه يان چوله كه يه كه وه، يان له ريگه ي ئاسمانه وه يان ئينجان يه كه وه دهنگمان به خودا بگات. واتا له هه رجيگه يه كه جوانى هه بوو، ده كريت له ريگه ي ئه و جوانيبه وه ئيمه دهنگمان به خودا بگات، يان له ريگه ي ئه و جوانيبه وه خودا ببينين و بيپه رستين، يان په نكه خودا خودى جوانيبه كه بيت، هيچ جياوازيه كه نيبه له وه دا، كه جيگه ي خودا په رستى مزگه وت يان كلتسا و په رستگا بيت. مه به سته كه م روونه؟ من هيشتا له گه ل هيچ كام له ئايينه كاندا يه كلا نه بوومه ته وه، به ته واوى به و ده رئه نجامه گه يشتووم، كه مرؤفئيه تى زه ليلي ده ستي دينه.

هاورپييه كى چه يم، كه باوه رى به بوونى خودا نه بوو، رؤژئيك بينيم نوئژ ده كات. پرسيارم لى كرد چونه وا نوئژ ده كات، چى گه ياندوويه تى به م باوه ره؟ راسته وخؤ وه لامى دامه وه، كه باوه رى به بوونى خودا هيناوه. مه به ستي قسه كه ي من ئه مه يه، ئايا ئه گهر كه سيك باوه ر به بوونى خودا بهيئى، مه رجه راسته وخؤ ده ست به نوئژ بكات و دينى ئيسلام هه لئبژيريت؟ ئه و هاورپييه م بى ليكدانه وه و پيداچوونه وه و پشكنينى دينه كانى تر، راسته وخؤ له قولاييى دينى ئيسلامدا خؤى بينيبه وه، ئه مه ش ئه وه ده گه يه نيئت، زؤر به مان دين و زانست و دونيا بينيبه كانمان له سه ر بنه ماي كولتوور و ئه و زنجيره

نەبچراوە ھەلدەچنین، کە لە باپیرانمانەو ھە بۆمان ماوەتەو، نەک لەسەر
 ئەزموون و بیر و بەرکەوتنی خۆمان. ھەلبژاردنی دینەکانیشمان ھەر لەو
 سۆنگە یەو ھە بە لەدایکبوونمان بێ لیکدانەو، ھەست دەکەین تاکە
 پێگە بۆ گریدانمان لەگەڵ خودا، دینی ئیسلامە. ئەمە لای کەسێک کە
 مەسیحیش بێت، ھەر ھەمان شتە، کە پێی وایە دینی مەسیح راستترین
 دینە. دەبێت مەرۆف خۆی بەدوای راست و دروستی دینەکاندا بگەرێت،
 خۆی بەریان بکەوێ و لەو سۆنگە یەو بەرپار بدات، کە رەنگە تەواوی
 دینەکان نەتوانن قەناعەت بە مەرۆف بکەن، ھەر و ھا دەکریت تۆ سەر
 بە زۆربە ی دینەکان بێت و زیاتر لە دینیکت ھەبێت. دەکریت لە ھەر
 دینیکدا کۆمەلێک جوانی ھەبن پامان کیشن. یانی ھیچ نەنگیەکی تێدا
 نییە تۆ سەر بە ھەموو ئایینەکان بێت، دەکریت تۆ بۆ مانگیک بێت
 بە یەھودی (جوو)، یان مەسیحی (کریستیان)، یان زەردەشتی... ھتد.
 دەشکریت ھیچ دینیک تۆ تێر نەکات، وەک وتم، خۆت خاوەنی دینی
 خۆت بێت. تۆ خاوەنی پۆحیت، کەواتە خۆت خاوەنی دینی خۆت بە،
 خودا بەشیک لە خۆی لە تۆدا داناو.

ئەگەر بزانیە خوداوەند لە جیگە یە کە، ئەوا بێگومان مەرۆف پێگە ی
 دەگرتە بەر و دەچوو بۆ لای، بۆ نموونە ئەگەر بوترایە خودا لە ھەسارە ی
 زوھرە یە، مەرۆف پێگە ی ئەو یی دەگرتە بەر، بەلام لە راستیدا، خوداوەند
 لە ھیچ شوینیکی نییە، جگە لە پۆحی مەرۆفەکان.

جیاکردنەو ی دینەکان و دروستبوونی کوتلە ی ئاینی، دەستکرد ی
 خودی مەرۆفە.

ھەندیک کەس تەنیا کیشە ی لەگەڵ بوون و نەبوونی خودادا ھە یە،
 بێئاگا لەو ی ئالۆزییە کە لەدوای ئەو باوەرپەو دەست پێ دەکات،
 قورسییە کە لەویدا یە، کە چ دینیکی شایانی پراکتیزە کردنە.

دانیام تو له که شوه وایه کی خنکاودا په روه رده ده بیت، به لام تکات لی ده کم، له م بابه ته دا خوت بریار بده و مه چوره ژیر کاریگری بریاری هیچ که سیکه وه. به نه قلی خوت باوهر به شته کان بکه و له پیناوی باوهرتدا هیلاک به. باشتر وایه پشت به نه ندیشهی خوت بیهستی، نهک پال به و دیواره وه بدهیت، که باووبایران و چه ندین نه وه پیش تو بی دنیابوون و زانینی چونیتهی دروستبوونی دیواره که، پالیان پیوه داووته وه. تو شیوازی دروستبوون و پیکهاته و ماده کانی ناووهی بپشکنه و نه گهر دلیا بوویت به راستی ده توانیت پالی پیوه بدهیت، نه وسا به ئیسراحت پال به ره وه. یان رهنکه له دوا جاردا بته ویت خوت دیواریک دروست بکهیت. له ژیانته دا خوت به، له وانی تر مه چو، خوت به، به هموو ناشرینی و تایبه تمه ندییه کانتته وه.

ده چمه وه سه ره وه. هه ندیک که رهوز ده به م بو که رویشکه کم، که له ژیر چه رپاکه مدا شار دومه ته وه. ته ماشا بکه رامین، من چه ند خوپه رستم، نه و که رویشکه به سته زمانه م له جیگه یه کی داخراودا قه تیس کردو وه. من جیهانی نهوم له م جیهانه بچووکهی خو مدا بچووک کردو ته وه. سیلیم دیت و له په نجره که وه خواره وه م پی پیشان ده دات و ده لیت، «پشیله که به چکه ی کردو وه.»

ده بینم دوو سی شتی چکوله ی سووری ناشرین ده وریان داوه. چاوم زهق ده بیت، دلم پر ده بیت، رقم له پشیله که ده بیتته وه، نه ویش بوو به دایک؟ سیلیم داوام لی ده کات به نه نه نه لیم، چونکه نه گهر بزانی، نایه لیت له م ماله دا بژین. به ژووره که دا دیم و ده چم، پاشان به راکردن ده چمه خواره وه.

«نه که، پشیله که له هوشه به چکه ی کردو وه»

نه کم ده نگیکی به رزی لیوه دیت و به ره و هوشه که ده پروات. خیانه تم

کۆچەر ئه بوبه کر

له سیلیم کرد، خیانه تم له پشيله که کرد. ده پۆمه ژووره کهم، ده رگای
داده خه م.

ئیمه هه موومان خیانه تکارین. پشيله که خیانه تی له من کرد، ته نیاییمی
جی هیشته. من خیانه تم له سیلیم کرد. من و باوکیشته خیانه تمان له
یهک ده کرد، بیرم ده که ویتته وه...

به ژماره یه کی نه ناسراو نامه بۆ باوکت ده نیرم، خۆمی لی ده گۆرم.
 رۆژه کانم به وه به سهر ده به م. باوکت پی م ده لیت:

«کارم زۆره، باشتهر خۆت برۆیت بۆ سه فه ر.»

ده زانم کاره گرنگه که ی، منه که ی تره، که مه سجم بۆ ده نی ریت. ده چمه
 چیشته خانه که و نامه ی بۆ ده نی ریم، چاوم لییه به دزی منه وه وه لام ده داته وه.
 دیمه وه ژووره وه.

ده لیت:

«برۆ بنو، من نانوم ته ماشای یاری ریال مه درید و به رشه لونه
 ده که م.»

له سهر چه رپاکه به سهر ده مده ده که وم، دل داری له گه ل باوکتدا ده که م.

پی م ده لیت، «ژنه که م نوستوو ه. ژنه که م زۆر دووره لی م...»

راست ده کات، من و ئه و ته نیا یه ک دیواری نیوان ژووره کان له
 نیوانماندایه، به لام چند سه ده یه ک له یه ک دوورین، په نگه ئه و چند
 سه ده یه ک به ر له من بژی.

باوکت خه ریکه له گه ل منه که ی ترده ده که ویتته خوشه ویستییه وه.

کۆچەر نه بوبه کر

مروفتیکی سۆزدار و عاشق له ودا دهر ده که ویت، که من تا ئیستا
نه مناسیوه و درکم پی نه کردووه. غیره له خۆم ده کهم، له منه کهی تر،
که دلی باوکتی بردووه. ئیرهیی به دیوه کهی تری خۆم ده بهم، ده مه ویت
قزی دهر بهیتم. ههز ده کهم به رده وامی هه بیتم، رهنگه ئیمه له دووره وه
بتوانین یه کترمان خوش بویت، پتوه ندییه کان له دووره وه و نه ناسراوانه
جوانترن.

داوای بینینی لی ده کهم، ئاوینه بهر ناکه ویت، له هه موو ئاوینه کاندای
سهیری خوی ده کات. بۆن و به رامه ی له هه وت گه ره کی ته و دیومانه وه
هه ست پی ده کریت.

تاکه په یجی فه رمی له فه یسبووک

کتابی PDF

www.fb.com/PDFkurd

پرامینی دایه... هیچکات بیرت له وه کردۆت هوه بییت به نووسهر؟ کی دهلیت له کاتی خویندنه وهی ئەم نامه یه دا، تۆ نووسهر نیت؟ من ناتوانم و نامه ویت هیچ دهستیکم هه بییت له به دیهینان، یاخود گۆرینی حه زه کانتدا، چونکه دوا جار، تۆ گه وره بوویت و ئەو منداله بچکۆله یه نیت، که من لیت ده پروانم. ئەوهی ههر له مندالیته وه هه ستم پی کردوو، ئەوه یه که رهنگه تۆ بییت به نووسهر. تۆ که سیکی بیده نگیت، زۆر له شته کان راده می نیت، پرسپاری گه وره تر له خۆت ده که ییت. هه می شه له کتیبخانه که دا ده ستکاری کتیبه کانت ده کرد و دواتر وه کوو خۆی دات ده نانه وه. بالات نه ده که یشت به ته واوی کتیبه کان، ته نیا نهۆمی یه که می کتیبخانه که ت ده بینی، کاتیکیش ته ماشای کتیبه کانت ده کرد، زۆر به جوانی په ره کانت هه لده دانه وه، وه کوو مروقه گه وره کان. ئیستا وینه یه که ت له به رده ستمدایه له ته مه نی دوو سالی دایت، چاویلکه که ی باوکت له چاو کردوو، کتیب ده خوینیت ه وه و ده مه بچکۆلانه که ت ده جوولینیت. منیش به دزییه وه وینه م گرتویت. ته نیا بزانه که نووسین مادده یه کی هۆشبه ره، ناکوژیت، به لام وات لی ده کات هه تا ماویت پیوه ی بنالین، له پیناویدا شه ر بکه ییت، هه رگیز نه توانیت وازی لی بهینیت.

ئەو بزانە، دایکت نووسینی لە ھەردووکتان خوشتر ویست، ئەم
 دانپێدانانێکی زۆر قورسە بۆ من وەکوو دایکیک، بەلام ناچارم دانی پێدا
 بنێم. من لەپێناوی نووسیندا توانیم واز لە ئێوە بهێنم، بەلام لەپێناوی
 ئێوەدا نەمتوانی واز لە نووسین بهێنم، ھەرگیز وەسوەسەیی نووسین
 وازی لێ نەھێناوم و وەکوو ژەنگیک خواردوومی، پەنگە نەفرەتم لێ
 بکەیت، پەنگە بە جۆریکی دی وەری بگریت و خۆیندەووی بۆ بکەیت،
 بەلام دلێام، پۆژیک لەم ھەستەیی دایکت تێدەگەیت. تێدەگەیت ژنیکی
 لەبری قاپوقاچاخی گرانبەھا، کتیب لەناو کەوانتەرەکیدا ھەلبگریت، چۆن
 گیرۆدە بوو، بەتایبەت ئەگەر ببیت بە نووسەر، تێدەگەیت نووسین چ
 ئالوودەبوونیکی. ھەتا نەبیت بە نووسەر، زەحمەتە لە تەرزێ بێرکردنەووی
 من تێبگەیت. نووسین ئازاریکی، ئازاریکی خوش. نووسین دوو کەلی
 ناوھووی مەوۆفە.

نووسین ھاواری ناوھووی، ھاواری وجودە.

تۆیش ھاواری لەگەڵ من؟ تۆیش پیت وایە نووسین ژەھرێکی؟

جاریکیان سەوزەفرۆشیک لێی پرسیم، چۆن دەکریت نووسەر بیت و
 خانوویەکت نەبیت؟

لە وەلامدا بە پێکەنینەووی پیم وت، ئیمە بازرگانی مرواری نین، بەلکو
 نووسەرین... نووووسەر!

پامین، زۆر حەزم دەکرد کچیکی گوندنشین بوومایە، ئەوسا تەنیا
 خەونی من قژداهینان و بەرئاوینە و بینینی یارەکم دەبوو، چیژم لە
 سپیکردنەووی قاپەکان دەبینی. حەزم لە ئاوپشیتکردن و گسکدان
 سەکووی ئیوارانی ھاوین دەبوو. بەیانیان کومبارەکانم دەتەکاند... ژیانم
 دەتەکاند و بە لارولەنجە دەچووم بۆ مەردۆشین...
 منیش ھەندیک جار شتی خەیاڵی دەلێم ها!

رامین، زانین مروّف گیرۆده دهکات، مروّف ههتا زیاتر بزانیّت ئازاری،
زیاتر و فراوانتر دهبیّت. دلنیاش به، مروّف تا که متر بزانیّت، که متر لئی
بترسه، چونکه تا زیاتر بزانیّت، زیاتر دهبیّت به درنده.

تهنیا ئه وهنده بزانه، من پیم خوش نییه بییت به که سئکی سیاسی
و وهکوو پیاویکی سیاسی رهفتار بکهیت، چونکه ههندیک له پیاوه
سیاسییهکان، گورگیکی برسین بو دوو شت، (ئافرته و کورسی)،
ههندیک له پیاوه سیاسییهکان ئه وهنده بچووک و شل و ناکاملن، ژنیک
به ئاسانی دهتوانیّت وهکوو قورپکی دهستکرد له دهستهکانیدا یاریان پی
بکات و چی بویت ئه وهیان لی دروست بکات. ههندیکیشیان وهکوو
مارمیلکهیهکی قیزهون دهبینم، بریکیشیان وهکوو ئه سپیک یان پلنگیکی،
یان وهکوو چۆله کهیهکی جوان. ههندیکیان مهخلوقی جوانن. پیاوهکان
جۆریان زۆره، دلنیا له گه ل گه وره بوونتدا، جۆری پیاوهکان دهناسیت.
گرنگیشه له ناو هه موو جۆره پیاوهکاندا، جۆری خۆت بناسیت.

پام، بیرت دیت هه موو جاریک پیم دهوتیت هه رگیز ژیردهستهیی
قبول مه که؟ ئیستایش دووپاتی ده که مه وه. من ده بوو یان ژیردهسته بم
و ئیوهم هه بیّت، یان ده بوو یاخی بم و ئیوهم نه بیّت، یاخیوونم هه لبرارد.
من هه رگیز دلنیکم ناویّت قه فهس بیّت، ئومیدمه له مه تیگهیت.

(Faint handwritten text in a different script, likely a translation or commentary, is visible in the background of the page.)

كاتى لەدايكبوونى تۆ نزيك بۆتەوہ. زياتر لە ھەركاتيكي دى، ھەزم لە
پياسەكردنە، زياتر لە ھەركاتيكي تر، نيكەرانم. نامەويت تۆ بىتتە دەرەوہ
و لىم دوور بکەويتەوہ. بىتتە دەرەوہ، ئەم ژيانە ببينيت. ھەميشە پرسىارت
لى دەكەم:

«لە كى دەچيت؟ من يان باوكت؟»

«ئايا تۆش دەبیت بە پياويك لە پياوہكانى ئەم كۆمەلگەيە؟»

«تۆش بەديار يارىي پيال و بەرشەوہ بەدزى ژنەكەتەوہ نامە بز
ديوہكەي ترى ھاوسەرەكەت دەنيريت؟» ئەگەر وا بکەيت توورەم دەكەيت،
ھا...!

بەلام تۆ دواجار كورپى ئەم كۆمەلگەيەيت، ناتوانم بلىم وەكوو پياوي
ئەم كۆمەلگەيە بىر مەكەرەوہ، ئەوہ بۆ خۆت جى دەھيلم.

پۆژ دواي پۆژ، ترسى لەدايكبوونت لە مندا گەرەتر دەبىت. ترس
لەوہى كە تۆيش دووبارەي پياوہكانى تر بيت. ترس لەوہى بۆ ھەميشە
لە مندا بىتتە دەرەوہ، لەوہى لىم دوور بکەويتەوہ.

سكەم زۆر گەرەتر بووہ لەوہى چاوہروانم دەكرد. دەچم بۆ پشكەين،

ئیدی ناچارم له ریزه کهدا بوهستم. خواردنیشم زۆر زیاتر بووه به بهراورد له گهڵ جاراندا، وهکوو مروّقه زۆر قهلهو و ورگزلهکان خۆم دیته پیش چاو، که ته نیا بیر له خواردن دهکه نهوه. پیچه وانهی جارن، که هه میسه ئاگادار ده بووم تا کیشم زیاد نهکات. مه مکه کانم وهکوو بهرد رهق بوون، پرن له خوراکیک، که له پۆحه وه بو تو دروست کراون.

ههینی خۆم ده کیشم، زۆر دلخۆش ده بم به زیاد بوونی پوژ له دواى پوژی کیشم، چونکه بهم جوړه، دلنیا ده بمه وه له گه شه کردنی باشی تو. به ته واوی رادیم له گهڵ ده کیلو له بهرده ممددا. تیده گه م ژیان عاده تیکه، ده توانین به هه موو جوړیک خۆمانی له گه لدا رابهینین. تیده گه م ژیان کردن بووه به خوویهک. وا ههست ده که م زهوی له ناو سکمدایه و من به زهوی دوو گیانم.

لهو پوژانه دا که چاوه روانی هاتنی تو م، هیچ نانوسم، له گه ل ئه وهی زۆر ته نیام، کاتیشم زۆره، به لام هه میسه بیرم قاله به وهی پوژیک ناچار ده بیت به جیم بهیلت و سه فه ره کانت به هاتنه دهره وهت له من دهست پی دهکات.

رامین، من کاتیک چاوم کرده وه، له جلوه رگیکی سپیدا بووم، له ئاههنگی خۆمدا خۆم بینیه وه، به ته نیشتی پیاویکه وه دانیش تووم، که کومه لیک دیواری کۆنکریتی له نیوانماندا بوونیان ههیه. رهنگه منیش هه مان شت بووبم بو باوکت، ئیمه، من و باوکت، دوو مندا ل بووین کۆنترۆله کانمان به دهست گه وره کانه وه بوو. ریزی هه لپه رکی باز نه یه کی داخراوی به ده وری دونیا تازه که مدا دروست کردبوو، ئه وه نیشانه ی سه ره تای قفل بوون و بچوو ککر د نه وهی دونیای من بوو، ئه گه ر ده ته ویت دهر باره ی ناسینی من و باوکت بزانیته، باشتره له باوکت بپرسیت.

مروّقه هه ندیک جار بریاری زۆر له خوی گه وره تر ده دات، هه ندیک

كۆچەر ئابوبەكر

جار ھەلەيەك دەكات، ناچارە تا دواساتەكانى ژىنى باجى ئەو ھەلەيە
بدات. جار ھەيە كەسانى تىرىش ناچارن باجى ھەلەكەي ئەو بدەن، ۋەك
چۆن من و باوكت ھەلەمان كرد و ئىستا تۆ و خوشكەكت لەگەلمانا
باجەكەي دەدەن. تۆ لە ئەنجامى شەرىكى گەورەي نىوان من و باوكتەو
ھاتتە بوون... جەنگى گەورەي ژىر پىخەفەكان!

من شەش سالى تەمەنم خراپ ژيام، تەواوى تەمەنىشم خراپ
دەژىم، چونكە باجى ئەو شەش سالا دەدەم، مەرۆف بە بچوكتىن ھەلە،
سالەكانى ژيانى لەبار دەچن.

باوكت منى خوش دەويست، بەلام نەيدەزانى چۆن خوشى دەویم،
گرنگە كاتىك كەسىكت خوش دەوى، جۆرى خوشويستەكە دەستىشان
بكەيت، چۆن و بۆ خوشت دەوى؟ ھەر لەو سۆنگەيەو مامەلە لەگەل
دۆخەكەدا بكەيت. ئەمە كىشەي زۆربەي زۆرى مەرۆقەكانە. گرنگە بزائىت
ئەو ھىزە موگناتىسيە چىيە لە كەسىكدا، تۆ رادەكىشىت، بۆ ئەو
جولەكانت بەرامبەر ئەو نارىك و خواروخىچ نەبن. ھەرگىز ناتوانىن
رابردوويەك، كە لىي پەشىمانىن، بگۆرىن. پىشنيار دەكەم تۆ ھەرگىز
و ھا ھەلەيەك نەكەيت. ھەرگىز برىارىك مەدە پىشتر بەوردى بىرت لى
نەكردبىتەو. ھەرگىز خۆت وابەستەي شتىك، كەسىك مەكە، كە لە دلەو
وابەستەي نەبىت.

چاوم لیته بنیشته کهت له ده می بچکۆلهت دهر دههینی و له سه ر قووتووی
شه کره که دای ده نییت. پیته ده لیم:

«شه کر نه خویت.»

ژووره که جی ده هیلم، به دوامدا دییت، ده بینم ده ستیکت له پشته وهت
حه شار داوه. پیتم ده لیت:

«دایکه، شه کرم پی نییه.»

«ئه گهر پیته بیته، زویر ده بم هاااا!»

له زویر بوونم ده ترسیت، ده چیت شه کره که فری ده دهیت، بنیشته که
ده خه یته وه ده مت.

من له نیت خه ریکی گه رانم بو رینماییه ک، بو ئه و دایکانه ی به ده ست
دوو منداله وه گیرۆده ده بن.

گیلاسیکی تر له سکمدایه.

«دایکه، که ی خوشکه که م دیته دهره وه؟ دایکه پیتم وتی ده بیته هه ر

ناوی بنیته هانیکۆ.»

«یاری به بنیشته کهت مه که.»

كۆچەر ئەبۇبەكر

«دایكە... من جوانم یان هانیکۆ؟»

وہلام نادمہوہ، ئەو پرسیارہ وەلامەكەى ئاسان نییە.

«من ئازام یان بۆقەکان؟»

«من پیاوم یان حاجی مەجید؟»

هەلدەستم، لە بەردەم پەنجەرەكەدا دەوہستم، دەست بە پشتمەرە دەگرم و تەماشای دەرەوہ دەكەم، تۆیش تەپلەكێك دەهینیت و دەچیتە سەری، تا بتوانی دەرەوہ ببینیت. دەم لە پەنجەرەكە نزیک دەكەمەوہ، بە هەلمی دەم تەمێك لەسەر پەنجەرەكە دروست دەكەم، و رگم بەر پەنجەرە ساردەكە دەكەوێت. بە هەلمی پەنجەرەكە دەنووسم پامین، دەیسرپمەوہ، دەنووسم مانگ، دەیسرپمەوہ، وینەى دلێك دەكێشم، تۆیش وەكوو من دەكەیت، دووسى خەت دەكێشیت. پێدەكەنم و توند باوہشت پێدا دەكەم.

دەمەوێت تۆیش بخەمە لای خوشكەكەت و بۆ هەمیشە لەناو خۆمدا بەندتان بكەم. ئەوہندە توند باوہشم پێدا كردوویت، هاوارت لى بەرز دەبیتەوہو دەلیت

«ئاخخ!»

ئىوارە سوور ھەلگەراو، دونيا زۆر ساردترە لەوھى من چاوەروانم دەکرد. ئاسمان بۆنى بەفرى لى دىت. دەبوو خۆم باشتەر بپچايەتەو. ھەردوو دەستم دەخەمە بنبالم و لە ريزەكەدا دەوہستم، ورگم وەكوو تەپلەككەك لە بەردەمدا وەستاو. دونيا خەريكە تاريك دادىت.

«خانم سەرەم نەھات؟»

«يەك نەفەرت لە پيشەوہيە.»

بیتاقەت دەبم، ئەلقەي زەرفيكي گەورەم کردۆتە قۆلم، پەرە لەو جلوبەرگانەي لە ريگەي ھاتندا بو ئيرە بۆم کړيويت. بىر دەكەمەو، دەبیت خانمی پزیشك چيم پى بليت؟ دەزانيت رامين، ئەوہندەي بيستبيتم، ئەو ساتانە بو دايك زۆر خۆشە، چونكە بريارە ئەوہي لە ناويدايە بيتە دەرەو، ئەو ھاوړييەي كە نو مانگ چاوەروانى دەبیت، ئەو ميوانەي بەر لە نو مانگ ھاتنى خۆي رادەگەيەنيت، دەليت ئامادەكاريم بو بكن.

دايكم دەليت بەر لەوہي من لەدايك بم، بە مانگيک نەيتوانيوە شەوان لە خۆشيدا بنويت، بەلام من وا نەبووم. من زۆر نيگەران و دلشكاو بووم، دلم پەر بوو، دەمويست بقيرينم و بليتم:

تکایە مەیهەرە دەرەو، چونکە ئەم ژیانە شایانی ئەو نێه لە پێتاویدا
ئەو هێمنییە ناو سکی منی بۆ جی بهیلت.

ئامادە بووم بۆ هەمیشە بە ورگی زلەو بەمێنمەو، ئامادەبووم
هەمیشە لەسەر خۆراکی جەستە و پۆح بژیت، بە مەرچیک، تۆ نەیهیتە
دەرەو.

پامین، ژیان دروست وەکوو شەمەندەفەرێک وایە، هەمووان تێیدا
سەرنشین، هەندیک هەن فارگۆنیکی تاییەت بە خۆیان گرتوو، هەیه
کورسییەکی بەر کەوتوو، هەیه لە هەلگری خەلووزە کەدایە، هەیه
شۆفێرە کەیه و لە پیشەوای شەمەندەفەرە کەدایە، بەلام دواجار، هەموومان
لەناو شەمەندەفەرە کەداین، شەمەندەفەرە کەش بەردەوامە لە پۆشتن. تۆ
هیشتا سواری شەمەندەفەرە کە نەبوویت، پەنگە هەفتەیهکی دی یان هەر
ئێستا، سواری شەمەندەفەرە کە بییت، یان پەنگە لە نۆ مانگ بەر لە
ئێستا، سواری بوویت. تۆ لێرە دەبییت و سەردانیکی زەوی دەکەیت.
ئەبەت بە جەستە، چونکە پۆح نەمرە. دەکرێ لە دەرەوای ئێرە چەندین
جۆر ژیان دی بوونیان هەبییت و ئیمە بە چەندەها جۆر ژیا بییت، ئەکرێ
ئەزموونی چەندین جۆر ژیانمان کرد بییت. دەکرێ پۆحی هەریەک لە
ئیمە بەسەدان سال لە گەشتدا بییت. پۆح پەهایە.

لە شوێنێکدا خۆیندمەو، فریشتەکان بۆیه هەرگیز نامرن، چونکە
جەستەیهکی دیاریکراویان نێه، لەمەو بەو پاستییە دەگەین، کە جەستە
ژیانیه موو مرقۆیک سنووردار دەکات و بچووکێ دەکاتەو. تۆش پیت
وا نێه؟

تۆ قەت پرسییۆتە بۆچی مندالیک کاتیک دیتە ئەم ژیانەو، ناتوانیت
قسە بکات و هیچ شتیکیش دەر بارەو ئەم دونیا تازەیهی نازانیت؟ لەبەر
ئەوای سفر کراو تەو لەو ژیانەو بەر لە هاتنی بۆ ئێرە، تێیدا ژیاو.

ئەمەش يارىيەكە لەگەل رۇحى ئىمەدا دەكرىت. رۇحمان بەردەوام لە
سفرکردنە وەدايە، بۇ ئەوہى نە لىرە دەربارەى دونىاي بەر لە هاتنمان
بۇ ئىرە بزائىن، نە لەپاش رۇيشتنمان لىرە، بىرى ئىرەمان ھەبىت. ئىمە
قودرەتى بىرچوونە وەمان ھەيە، ئەمەش بۇخۇى حىكمەتىكە، چونكە
ئەگەر بىرچوونە وە نەبوايە، ھىچ جۆرە ژيانىك تەحەمولكرا و نەدەبوو. پىم
سەيرە مرۇقانىك دەبىنم، بە جۆرىك لە جۆرەكان خۇيان بۇ جىھانىكى
تر ئامادە دەكەن، جىھانى پاش ئىرە، جىھانى پاش مەرگ. وەك ئەوہى
خەرىكى زەخىرەخستن بن. ئايا بەر لە هاتنىشمان بۇ ئىرە، بە ھەمان
شئوہ خەرىكى خۇئامادەکردن بووين بۇ ئىرە، تا بەباشى بژىن؟ ئايا
زەخىرەمان ھەبووہ بۇ ئىرە؟ ئەگەر وا بىت، ئەوا جۆرى ژيانمان و
باش و خراپىي ژيانمان پىوہندىي بە كەم و زۆرىي زەخىرەكە و باشى و
خراپىي خۇئامادەکردنەكەمانەوہ ھەيە. تۆش پىت و نىيە؟

كورى دايە، ئەم ژيانەى ئىستا من تىيدا بۇ تۆ دەنووسم، دروست
وہكوو ئەوہ وايە رۇژىك سەردانى شارى يارى يان باخچەيەكى
ئاژەلان، يان گوندىكى بچوكۆلە بكەيت و پاش بەسەربردنى رۇژىك،
جىي بەيلىت. ژيان ھەم كورته، ھەم وەك چۆنيەتى بەسەربردنى رۇژىك
وايە لەو باخچەيەدا. دەكرىت بۇ ھەندىك زۆر خۆش و چىژبەخش بىت
و لە ئىوارەدا نەيەويت برواتە دەرەوہ، پاسەوانەكە بەزۆر بىكاتە دەرەوہ،
بۇ ھەندىكىش بە پىچەوانەوہيە. لە ھەردوو بارەكەدا، كۆتايىي رۇژەكە
ھەر دىت و تەواو دەبىت. ژيانى راستەقىنە لە دەرەوہى ئەو باخچەيەدايە،
لە دەرەوہى ئەو رۇژەيە، لە دەرەوہى ئەو گوندەيە، كە دەكرىت چەندىن
شار و رۇژى تر ھەبىت و ئەزموونى چەندىن جۆرى ژيانى تر بكەيت
لە دەرەوہى ئەم ژيانە، دەشكرىت بە چەندىن كاراكتەر و بە چەندىن
شئوہ و جەستەوہ بىينەوہ ژيان. دەكرىت من ھەمان رۇحى كىلۇپاترا يان
نەفرتى تى بم لە جەستەيەكى نويدا و لە سەردانىكى نويدا بۇ زەوى.

دهكړيت توش رڼوحي هيتلهر يان سوقرات بيت، كښي دهزاني؟ با كورنتر
تيت بگه يه نم. واي داني ژيان باخچه كه ي مالي نه نكته و رڼوژيک سهرداني
دهكيت. مردنيس نه وه يه تو له ئيوارهدا له ده رگا كه وه ده چيته ده روه،
يان ريك وهك نه وه ي تو له ژووريكه وه ده چيت بو ژووريكې تر، له
زياتر نيه. ژياني تو، خودي باخچه كه نيه، به لكوو نه و رڼوژيه، كه تر
له ويدا به سهرې ده به يت. دهكړيت چه ندين رڼوژي تر و به چه ندين شيوه ي
تر، سهرداني بگه يته وه. كاتيک تو له و باخچه يه دا داريك ده چينيت، نه
كاته تو ناوت بو چه ندين مانگ، سال يان ده يه يان سه ده ده مينيتته وه،
نه وه يان پيوهندي به جوړي داره كه و شيوازي رواندنه كه وه هه يه. شتيك
له ويدا نوينه رايه تي تو دهكات. هونه رماندان و نووسهران و فهيله سوفه كان
و... هتد. نه وانان كه ناويان دواي خويان زيندووه و ده مينيتته وه. نه وانان
كه داريكيان چاندووه. مه به ستمه پيت بليم، مروف پيوسته وها بزي،
كه مرد مروفايه تي زهره ري گه وره بكات. دروست وهك مردني نه دونيس،
يان سوقرات، يان مه ولانا.

«خانم، سهره ي تويه، فهرموو.»

ده چمه ژووره وه، خانمي پزيشك پيشنيار دهكات پال بگه وم، تا پشكنيم
بو بكات. ناميري پشكنينه كه به سكمدا ده يني، له سارديدا راده چله كم.
«كچم، وهك پيشتر پيم وتوويت، تو ده بيت به نه شته رگه ري سيزيريان
نه مندالهت بيت، چونكه منداليت و ناتوانيت به شيوه يه كي ناسايي
مندالت بيت. منداله كهت هه فته يه كي دي كاتي له دايكبوونيه تي، پاش
هه فته يه كي دي، هر له م رڼوژهدا كه دوشه ممه يه، دووباره سهردانم بگه
و شه وه كه ي نه شته رگه ريت بو ده كم.»

به ديواره كه وه وينه ي ژنيكي دووگيان هه لواسراوه، دهستي خستوته
سهر سكي و له ناوي ناوه وه ي دلييه وه پيده كه نيت. وا دهزانيته هه موو

بوون و زهوى و گهر دوون له ژير دهستى ئه ودايه.

«خه لكى چون ده توانن ئه وهنده دلخوش بن؟ ئه وهنده ساده بن؟»

له سهر ميژه كهى خانمى پزىشك نه خشهى زهوى وهكوو توپىكى خرپه دانراوه. بىر ده كه مه وه، توش ده بىت به بوونه وه ريك له ناو ئه م توپه خرپه دا.

هه لده ستم و به كلينكسيك سكم ده سىرم. باوه ر ناكه م تو ته نيا هه فته يه كت ما بىت له مندا، ئه مه ئازارم ده دات. بهر له هاتنه دهره وه م، به سهرى په نجه كانم خولانه وه يه ك به نه خشه كهى گووى زهوى ده كه م، له مسهرى زهوى وه ده بيه م بو ئه وسهر. به شه قامى ئورز ديدا ديمه خواره وه. دونيا تاريك بووه، كه شه كه زور سارده، باران هيواش ده بارىت. گلپه كان دونيايان رووناك كر دوته وه، خهريكه شه قامه كه چول ده بىت، ههر عه ره بانه يه شته كانى ده پيچيته وه، ههر ده رابه يه داده دريته وه، ههر تاكسيه راده گيرىت. وا هه ست ده كه يت خه لكى ئيواران زياتر له ههركاتىكى دى، سه رگه رمى ژيانن، په له په ليه كى سه ير و جموجوليكى سه ير روو ده دات، به جورىك، وا هه ست ده كه يت له ئيواره دا ژيان برىتبه له په له په ليه كى گه وره، يان ئه گه ر له ئيواره دا مروقه كان نه چنه وه ماله وه، كاره ساتيك ده قه ومىت. ده ست ده خه مه سه ر سكم و به چرپه پىت ده ليم:

«كورم، چاو له م جه نجاليه بكه و مه يه ره دهره وه.»

به راسته وخوى ببينه، ئه مه جيهانى دهره كيه، جيهانى دهره وهى من، جيهانى ناو توپه خرپه كه.

هينده دل م پره، كه ده مه وىت كه ميك به پياسه برؤم. پيوستم به ههواى ئيواره هيه، به لام كات درهنگه، ناچار تاكسيهك ده گرم و ده گه ريمه وه ماله وه. شوڤيره كه سه يرىكى سكم دهكات و ده پرسىت:

«ماشه‌للا، زور مندالیت، چون وا زوو شووت کردوه؟»

له ئاوینه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ده‌که‌م، مؤرپه‌یه‌کی لی ده‌که‌م، ده‌ست به پیکه‌نین ده‌کات.

ده‌که‌مه مال‌ه‌وه و به باوکت راده‌گه‌یه‌نم، هه‌فته‌یه‌کی لی ده‌بیت به باوک. ئه‌و به‌وه‌واله‌ شاگه‌شکه ده‌بیت. ئه‌و له گوشه‌نیگای منه‌وه سه‌یری ئه‌م هاتنه‌ی تو ناکات، ئه‌و وه‌کوو من بیر ناکاته‌وه. ئه‌و دلنیا‌یه له‌وه‌ی هه‌رچی روو بدات، تو له‌و دوور ناکه‌ویته‌وه، چونکه ئه‌و باوک. پیاو له یه‌ک کاتدا ده‌توانیت له ده ژن و مندالی هه‌بیت، به‌لام ژن سالی یه‌ک جار چانسی بوونبه‌دایکی هه‌یه، ئه‌ویش له‌دوای ته‌مه‌نی چل سالییه‌وه، ئه‌و چانسه‌شی نامینیت. به‌لام پیاو تا کوتایی ته‌مه‌نی، ده‌توانیت تووی خو‌ی به‌ناو هه‌موو ژنه‌کانی زه‌ویدا بریژی و مرؤقایه‌تی پر بکات له هاوشیوه‌کانی خو‌ی. یه‌ک پیاو له توانایدا هه‌یه به‌شی شاریک نه‌وه بخاته‌وه و هاوشیوه‌ی هه‌بیت. بوونی ئه‌وان واتا بوونی مرؤقایه‌تی، پیاویک به به‌راورد به ژنیک، زور زیاتر ده‌ستی له گه‌شه‌سهندنی مرؤقایه‌تیدا هه‌یه. ده‌توانین بوون و به‌رده‌وامیی به‌شیکی ژیان ببه‌ستینه‌وه به بوونی ئه‌وانه‌وه. پیاوه‌کان بوونه‌وه‌ری جوان و له هه‌مان کاتیشدا ناشرینن. تو سه‌یر بکه رامین، دلی به‌ردی ئه‌وان توانیی ده‌یان ژن سه‌رگه‌ردان بکات. وای کرد ژنان ببن به هه‌زار پارچه‌وه، وایان کرد ژن له جه‌سته‌ی خو‌ی بیچریت و ژیان دروست بکات. ئه‌وان چه‌وایان بو ناو یارییه‌که په‌لکیش کرد، دلی ره‌قی ئه‌وان ده‌توانیت وا له مه‌چه‌کی به‌ینیت. ژنیک، ئاگری خوش بویت. ده‌توانیت وا بکات ژنیک مووروو و میخه‌ک و گه‌ردانه‌کانی بپاریزیت. ژن له‌پیناوی ئه‌واندا بیت به ژن. ده‌توانن وابکه‌ن ژنیک شانزه کاتر می‌ر له‌بهر ئاوینه‌دا خو‌ی بابدات. یه‌ک سه‌ده دوودل بیت له هه‌لبژاردنی بونه‌که‌یدا. کل و کلدانی خوش

بوئی. دەبینی رامین، پیاوھکان چ کەرتیکی سیوھکەن؟
 باوکت و خالت بەدیار یاری دووگۆلییەوھ دانیشتون
 «بەس پۆنالدۆ ئەم یارییە بباتەوھ، کورپەکەم بە ناوی ئەوھوھ ناو
 دەننیم.»

من لە ژووری نووستنەکە ئەو جلانە ی بۆم کړیویت، ریکیان دەخەم
 و دەیانخەمە لای جلەکانی دی. لەناکاو ھەست بە تەری دەکەم، تەرییەکی
 سەیر. دەترسم، بانگی باوکت دەکەم و دۆخەکە ی تێدەگە یەنم. پیم دەلیت:
 «پێویستە بچین بۆ نەخۆشخانە.»

بەنیازە بچیت خۆی بگۆریت، دەستی دەگرم و دەلیم:
 «نا، دکتۆرە وتی ھەفتە یەکی ماوہ.»
 «نایت، ھەر دەبیت بچینە لای پزیشک.»

جانتایەکی بچووک دەهینم و ھەرچی جلیک بە دەستەوھ بیت، بوئی
 دەئاخنە جانتاکەوھ. دەپۆمە دەرەوھ، خالت دەیەویت لەگەڵماندا بیت،
 دادەنیشم و دەلیم:

«تۆ بیت، من ناچم.»
 قەمسەلەکە ی خۆی دادەکەنیت و دەیدات بەسەر شانمدا.
 «خۆزگە تۆ ئەوھندە ئینکار نە دەبوویت، ئیستا وەختی ئینکارییە؟»
 باوکت پێی دەلیت:

«لیی گەرئ، تۆ لەمالەوھ بە، ھەرچی بوو، ئاگادارت دەکەمەوھ.
 ئەنجامی یارییەکەم بە نامە یەک بۆ بنیرە.»

دەمەویت ھەتا ھیزم تێدایە، بە جانتاکە ی دەستم یەک دانە بکیشم بە
 پەناگویییدا. لەناکاو دەرگای ھەوشەکە دەکریتەوھ و یەک جەماعەت خۆیان
 دەکەن بە ژوردا، مالی نەنکت بەکۆمەل ھاتن، دیارە باوکت پێی وتوون.

نه نکت ده لیت:

«کچم، چیته؟ یه لالا خیرا کهن، شت بیچنه وه، هیچت بیر نه چوره؟»
به باوکت ده لیت:

«ناسنامه کهت بیر نه چیت، داوامان لی ده کهن. پارهی زوریش هه لیکره،
کارگوزاره کان بو کور داوای به خششی زور ده کهن.»
ده لیم:

«خوتان تیک مه دن، من هیچ ئازارم نییه، ئیستا دینه وه، پزیشکه که
هفته یه کی تری بو داناوم.»

ده چینه نه خوشخانه که، هه موو شتیک به پزیشکه که ده لیم. په رستاره کان
لیم کو دهنه وه، چانسم هه یه، له و شه وه دا مندالبوون که مه.
«وهی که مندالیت...»

«مندال نیم، خوم وا دهر ده که وم.»

«ته مه نت چهنده؟»

«کهی شووت کردووه؟»

«چهنده خوشه به مندالی بییت به دایک.»

ئه م پرسیاره پووچانه لای خاوه ن بروانامه کانیش بوونیان هه یه.
دکتوره که ده لیت:

«ئاماده ی بکه ن بو نه شته رگه ری.»

یه کینک له کوره کان ده لیت:

«ئه گه ر کچ بوو، ده بییت بیده ییت به من.»

«باشتره چاوه روان نه بییت، چونکه کوره.»

پیکه نینم دیت. باوه ر ناکه م مندالم بییت، چونکه هیچ ئازارم نه بوو. تو

تەنانەت لەو کاتەیشدا ئازاری دایەت نەدا.

یەکیەک لە پزیشکە کۆرەکان باوکت بانگ دەکات، دەست دەخاتە سەر شانی و قسەى بۆ دەکات. کاغەزێک دەخاتە بەردەستی، باوکیش تەماشایەکی من دەکات، کەمیک دەوەستیت، پاشان کاغەزەکە واژۆ دەکات. نازانم چی بە باوکت وتوو، بەلام باوکت دلی پر بوو و بەپەلە چوو دەروە، تا من هەست بە شلەژاوییهکەى نەکەم، نەنکیش تە دەوایدا دەپوات.

«دەستەم بەرئى.»

«نا، تکایە کانولام بۆ دامەنى، زۆر لێى دەترسم.»

«مەترسە، ناھێلم ئازارى هەبیت.»

«بەلین؟»

پێدەکەنى و دەلێت:

«بە مەرچیک، دەبیت پاکەتیک شیرینیم بۆ بکریت، بەلام لای کەس

باسى نەکەیت.»

«ئۆکەى»

بەرەو ژوورى نەشتەرگەرى دەچم. باوکت وەستاو و چاوى سوور بوو. نەنکت دەگرى و خێر قەرار دەدات. پوورت دلى پر بوو. دەپرسم:

«ئەو چى بوو؟»

وہلام نادەنەو.

نازانم بۆ هاتتەکەى تۆ بوو یان بۆ دلپرییهکەى باوکت، یاخود بۆ تەنیاىى خۆم بوو؟ چاوم تەلخ بوو، بەوہدا زانیم دەمەوێت بگریم. بۆ شاردنەوہى گریانەکەم، ڕوو دەکەمە پەنجەرەکە و سەیرىکى دەروە دەکەم. ئاسمان ئەوہندەى تر سوور بوو. پیم وا بئى ئەویش وەکوو من

چاۋەرۋانى لەدايكبوونى بەفر دەكات و بە ژانەوہیە. سەیریكى دەستەكانم دەكەم، راستەوخۇ ئەوہ بە مېشكەدا دىت، كە دواى چل سالى تر، دەستەكانم بە دەسكى پەنجەرەكانەوہ چرچ دەبن.

دەچمە ژوورى نەشتەرگەرى، پزېشكەكە پېم دەلېت:

«كچەكەم، ترست نەبېت، تەنیا يەك كاتژمىرى دى، تۇ دەبېت بە ژىكەلەترىن دايك.»

لە پەرستارىك دەپرسم:

«كاتژمىر چەندە؟»

«دەو چل خولەك.»

دوو جۆر دەرزى تىكەل دەكەن و شلەيەك لە رېگەى كانولاكەوہ بە جەستەمدا بلاو دەكەنەوہ.

دەمەوېت لە دكتورە بېرسم:

«دەكرىت كارىك بكەيت بۇ ھەمىشە لەناو مندا بمىنېتەوہ؟»

ناتوانم لىئوہكانم بجوولېتم و ئەوہ بلېم. سەيرى سەقفەكە دەكەم، دەخولېتەوہ، دونيا دەخولېتەوہ. دكتورە سەرەوخوار دەبېتەوہ. مندا لېم دەبېنم لەسەر جۆلانەيەكە و دايك بەتېژى پالى دەنېت. سەرم بەرز كر دۆتەوہ، ئاسمان لەگەلما جۆلانە دەكات. باوكم لەسەر پشكۆ تەماتە دەبرژىنېت. خالت چىلكەيەكى كر دۆتە نىوانى پەنجەكانىيەوہ، لاسايى باپىرە دەكاتەوہ. نەنكم خەرىكى چىننى لىكەيەكى زىرە، تا رووخسارى ژيان بەجوانى پاك بېتەوہ. باپىرە سەبىلەكەى پىرە لە مەراق، داوا دەكات قۇرىيەك ئاسوودەيى بخەينە سەر پشكۆكە. من لەسەر جۆلانەكەم خۇم خستوۋە بە پشتدا و قاچم درىژ كر دۆتەوہ، ئاسمان بەسەر سەرمەوہ ھاتوۋچۆيەتى، ھەندىك جار سەرم دەگاتە لاي ناوكى و دواتر دەموچاۋى دېتەوہ بەردەم.

کاتژمپر نزیکی یه کی نیوه شه وه، ئیستا له ئارایشتگه گه راومه ته وه. به پینی
 وتهی فریشته کانی مزگهوت و زمانحاله کانی خودا، سبهی جه ژنه. دلم
 هیندهی ژووره کهی مام نوری ته نگه. دایکم دلی به گورینی په ردهی
 ماله که و کرینی گولدانه کان و شوینی چوکلپته کان خوشه. پوورت هیشتا
 نه نووستوو، به ته شتیک ئارایشته وه له بهر ئاوینه که دا خوئی باده دات،
 برپاره سبهی خوشه ویسته به ویقاره کهی ببینیت. من له سه ر قه راغی
 چه رپاکه م ماندوو ماندوو دانیشتوووم و خوزگه به ساده یی ئه وان ده خوازم.
 بیر ده که مه وه، دونیا... ببوره جله کانی به رم بگورم. بیر له گه مژه یی
 خه لک ده که مه وه، که ته نیا له جه ژندا خوئیان بیر ده که ویتته وه. رامین، زور
 گرنگه مروّف گرنگی به خوئی بدات، جه سته و پروخساری خوئی خوش
 بویت و خزمه تی بکات. ئیمه ئه گه ر خومان خوش نه ویت، چون بتوانین
 کهسانی دیمان خوش بویت. هه ندیک ژن دینه لام له ئارایشتگه، سویند
 ده خوم به پیروزییه کانم له جه ژنی پاره وه ده ستکاری خوئی نه کردوو.
 دروست وهک ئه وه وایه، پیاویک بیته لام و دواتر وه کوو خانمیکی شوخ
 بجیته دهره وه. ئه م خه لکه ته نیا له جه ژندا ورگیان و هاوسه ره کانیا و
 ماله کانیا و ته نانهت خویشیا و بیر ده که ویتته وه. ئیستا له هه رکاتیکی

دی، دلم بۆتان تهنگ بووه. كهس بير له من ناكاتهوه، كهس بير له مندالهكانى من ناكاتهوه. كهس نايهوييت لهوه تيبگات، شكاندنى دلى داىك پهنجهرهيهك نيه و دواتر به خه مير شووشهيهكى ترى تى بكهيت. ئه گهر بۆم بكرىت، بهم شهوه بهسهر دارتيله كانيشدا بييت، ديم بۆ لاتان، ته نيا بۆ ئه وهى له ژير جيگه كه تانه وه بۆنتان بكم. دهشته كان كاكيه كاكين. شار ته نيا له دووره وه جوانه. وهك ئه وه وايه باله خانه كان لهسهر دلى من دروست كرابن. شار هيچ كهسى تيدا نيه وهكوو ئيوه له رهگهزى گول. شار خيرنه ديويكه، وهكوو من.

پوژگار له من ناروات، دهسته سپره كه له سهليم وهرده گرم و پهنجهره كان دهسپرمه وه، كات تپهپ نابييت. ژماره يهكى نه ناسراو بيزارم دهكات. پهنجهره دهبييت به ئاوينه، دهتوانم له پهنجهره كه دا تاله هاتووه كانى بروم ببينم، توندتر په روكهى پيدا دههينم. ميللى كاتژميره كه له شويى خويه تى. چيمه نتوى هوشه كه هلى دا، ئه وهنده خشه خشم لى ههستاند. نهكم بۆلهى ديت: .

«پووره خشى ئاوى له ته نكيى سهرباندا نه هيشت.»

ددانه كانم رهش بوونه وه، ئه وهنده قاوهم خوارده وه. قر نه ما له بهرده ستمدا سهقه تى نه كه م و دواتريش ئاوينه كه نه ده مه دهستى. زاوا نه ما قور نه كه م به سهريدا و بوكى به ته شتيك گه چكارىيه وه بۆ نه نيرمه پهرده وه. خو بهم حاله ي كه ههشمه، ناتوانم هيچ بخوينمه وه. زهنگى مۆبايله كه م بيزارم دهكات، ژماره و مروڤى نه ناسراو بيزارم دهكهن. له كۆلان شق له توپى منداله كان هه لده دم.

«به نه فرهت بن!»

دهمه وييت بچييت بۆ ئه وسه رى زهوى. دهمه وييت گۆل له خودا بكم. ههست دهكهم قووتوويهكى به تالم و قاچه كانى پوژگار به ده م پياسه وه

شەق تى ھەلەدەن، خۆیشم نازانم دەمدەنە دەمى كامە توولە پىوھ.
ئىرەيى بە بۆقەكان دەبەم. ئىرە سەر زەمىنى بۆقەكانە، ئەوان ھەمىشە
زمان لە ژيان دەر دەھىتن و جرت بۆ پۆژگار دەكيشن. پىرەكچەكەى
دراوسىمان پىم دەلەيت، ھەموو ھەينىيەك بوغوردەم بۆ دادەگىرسىنى و لە
مژگەوت بە پىرەئىژنەكان دەلەيت، دوعا بۆ ژنىكى تەنيا بکەن، خودا پەحمى
پى بکات.

پامىن، تازە زانىومە خەلكيش ھەست بەو وىرانىيەم دەكەن.
لە ئاوينەكاندا تو دەبينم يان قژى لولى خوشكەكەت.

شەوھەكان بى ئىوھ، تارىكى دەست لە پۆحم گىر دەكات. چەندە
پىويستە لەگەل ئىوھ لەسەر گەلایەك لە دوورترین زەمىن سەوز سەوز
بژىم.

كاتىك ئىوھ لىرە نىن، ھىچ شتىك پەنگ و بۆى راستەقىنەى خۆى
وھرناگرەيت، ھىچ شتىك ناتوانەيت خوشى بە دلدا بەھىنەيت. پرتەقال تامى
نەوت دەدات. پەتاتە بە خەيالى كىويىيەوھ دەخۆم، شووتى تامى ئاو
دەدات. شاتوو تامى خەيار دەدات. گىلاس پەنگى باىنجان وھردەگرەيت. لە
فەلمەكاندا ھەموو گىرەنىك دەبەستمەوھ بە دووربوون لە مندالەكانەوھ. وا
ھەست دەكەم گۆرانىيەكان بۆ دوورى من لە ئىوھ وتراون.

بارانىك لەناو مندا ئامادەيى ھەيە. لە پەنجەرەكەوھ دونيا دەبينم،
ئاسمان سوورە، قەلەمتۆزەكە خۆى بادەدات. پەشەبا ھەپەشەيەك
دووپات دەكاتەوھ. دلە دەلى ئىوھ سەرماتانە. لە پەنجەرەكەوھ پشیلەكە
دەبينم بە زمان دەستی تەر دەكات و دەھىنەيت بە دەموچاويدا، بەم
نيوھشەوھ چاوپىكەوتنى لەگەل دلدارەكەيدا ھەيە. ئەمجارەش سكى پر
دەبى و نەنكە دووبارە شاربەدەرى دەكات. شكور ئەویش بىچووھەكانى
جىيان ھىشت.

دەزانیت رامین، ئەمرو چ پوژیکە؟ ھەرگیز باوەر ناکەم، لە کاتژمێر شەشی بەیانییەو بەخەبەرم. بریارە باپیرت تۆ و ھانیکۆ بەینیت.

مالی نەنە زۆر قەرەبالغە، خالە مالی باپیرت، واتە مالی باوکی من و مالی پوورەکانت، ھەروەھا چەند کەسیکی تری بانگھێشتی نانی ئیوارە کردووە، بریارە مەراسیمیکی بچووک بۆ ھاتنی ئیوہ ساز بکریت.

جی بە خۆم ناگرم، بەرامبەر بە کاتژمێرە کە دادەنیشم و زووزوو دەلیم:

«دایکە، ئەو کاتژمێرە کار ناکات.»

«کار دەکات، تۆ کاتت لی ناروات.»

دەرۆمە دەرەو، چاوێک بە کۆلانە کەدا دەگیڕم و دیمەو. سەری مەنجەلەکان ھەلدەدەمەو، دیم و دەچم، پەنجەیی دەستم دەتەقینم. بە محاجەرەیی پێلیکانەکاندا خلیسکینە دەکەم. خۆم بە شانی خالەدا ھەلدەواسم. پربەدل پێدەکەنم، پیکەنینم بەو دەیت، کە پێدەکەنم. سەیر کە، مرووف چەند ئاسان پێدەکەنیت و چەندە ئاسان دلخۆش دەبیت. لیمۆ لەسەر لیمۆ کون دەکەم و ئاوەکەیی دەمژم. بە پەنجەیی دەستم قژم لوول

دهكهم، به بر به نه كه نينوكم ريڪ دهكهم.
«خاله، بو نه هاتن؟ گرهو دهكهم نه و كاترميره باترييه كه ي كوڻ بووه.»
سيليم به سينييهك شهر به ته وه دهچيت بو لاي ميوانه كان، ختووكه ي
دهدهم، په رداخه كان نيوه دهبن.

«نه كه... پيم بلي بو كات ناروات؟»
پوروت كه رهوز چاك دهكات. چليڪ هه لده گرم و ده ليم:

«كه رهوز ته نيا كلكه كه ي خوشه.»

وه كوو مندا ل ديم و دهچم، نه نكم ده ليم:

«بسر هوه، ده ليمت كرم تيدايه.»

«نه نه، نازانيت نه مرو چ كرميكم تيدايه.»

خوشكه كه م پشتته ستوور به نه زمووني رابردوي، به ناماژهي
دهسته كانى مه نجه له كانم نيشان ده دات، ده ليمت:

«ده بي مه نجه له كان سي سي له گه وره وه بو بچووك له سه ر يه ك

دابنين، به م جو ره تيده گه ين كابانى مال چهنده به سه ليقه يه.»

بیر ده كه مه وه له ژيانمدا بيرم له ريز كردنى مه نجه ل به شيوه يه كي
نه ندازه يي نه كردو ته وه.

جه ره سي ده رگايه، به را كردن به ره وه ده رگا كه ده روم، پيم له
ماسيحه كه ي سيليم هه لده كه وييت، هه مووان به ره وه لام دين.

«هيچ نييه، باشم.»

ده رگاي حه وشه كه ده كه مه وه، لوقمى خيره.

«توفف... خوا قبولي نه كات.»

به دلشكاوي ديمه وه، له سه ر پيپليكانه كان داده نيشم و ده ست به قاچي
استمه وه ده گرم و به دهنگي به رز ده گرم. نازاري قاچم ده كه م به

بیانوی گریانە کەم. مروّف چەند ئاسان دەخریته گریان. خالم دەلیت:

«چی بوو دیسان؟»

«قاچم شکا.»

خالە سەیریکی پییه کانم دەکات و دەلیت:

«گەورە بیت لەبیرت دەچیته وە.»

لەبەر خۆمە وە دەلیم:

ئەم ئازارە لەگەڵ گەورە بووندا گەورە دەبیت، تا گەردوون بمینێ،
بیر ناچیته وە.

هەلەستە وە، رەشی بە چاومدا دیتە خوارە وە. بۆ لای پەنجەرە
هەلمگرتوو وە کە دەچم. پەنجەرە کانیش وە کوو دلی من هەلمی چیشته کان
گرتوونی. دەچمە سەر کە و انتەرە کە، تا هەلمی پەنجەرە کە بسرپ و بتوانم
دەرە وە ببینم. دیسان دەرگایە، پەنجەرە کە لەبیر دەکەم و خۆم هەلەدەمە
خوارە وە، ئەمجارە بەراستی قاچم ئازاری پی دەگات، گویی نادەمی،
رادهکەم و دەرگا کە دەکەمە وە.

و شک دەبم، رادهمینم، چەند خولەکیک هیچ نالیم، بۆ یەکەم جار دواي
دابران، ئیو وە دەبینمە وە. ئیو وە زۆر گوپاون، رەنگ و پروو وە جوانە کە تان
بە ئاسانی شیواوی پیو وە دیارە. هانیکۆ گەورە بوو، تۆ توند باو وە شم
پیدا دەکەیت. دلم پر دەبی، دەگریم، هیچم بۆ ناوتریت، بە توندی بە
خۆمە وە دەتوو سینم و بەرت نادەم. پیم دەلیت:

«دایکە، مەگری.»

داواکارییەکی سەختە، چۆن دەتوانم وا بکەم؟ بەرەو پرووی باپیرت
دەچم و دەمەویت هانیکۆی لی وەر بگرم. هانیکۆ باو وە ش بە باپیرتدا
دەکات و دەگری، نایەویت بیت بۆ لام. ئەو من ناناسیتە وە، ئەو منی
لەبیر کردوو وە. چۆن توانی وا زوو من لەبیر بکات؟ هیچم بۆ ناكریت، لە

جیگهی خۆم داده نیشم و ده گریم. ئەوانه‌ی له ژووره‌وه‌ن، دین و هه‌ریه‌ک به‌جۆریک ده‌یانه‌وێت هانیکۆ فریو بدەن، به‌لام ئەو له‌سه‌ر بریاری خۆی سووره. له‌ناکاوه‌ده‌ستم، به‌زۆر هانیکۆ له‌باپیرت وه‌رده‌گرم و به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر ته‌ماشای باپیرت ده‌که‌م، وه‌ک ئەوه‌ی به‌ه‌وێت به‌سه‌ریدا بقیژنیم و بلینم:

«بۆت نییه‌ بییت به‌خاوه‌نی هانیکۆ.»

ئه‌ها... رامین، هه‌میشه‌ کیشم له‌گه‌ل زماندا هه‌بووه، هه‌رگیز نه‌توانیوه‌ له‌ ریگه‌ی زمانیکه‌وه‌ گوزارشتی ته‌واو له‌ ناوه‌وه‌م بکه‌م. هه‌رگیز زمان ناتوانییت زمانحالی ناوه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ مرۆقه‌کان بییت. هیچکام له‌ زمانه‌کان ئەوه‌نده‌ به‌رفراوان نین، که‌ راسته‌وخۆ قسه‌ی رۆح و ئاگری ناوه‌وه‌ به‌ هه‌مان گه‌رمییه‌وه‌ بگوینه‌وه، ئاگره‌کانی ناوه‌وه‌مان هه‌تا ده‌گه‌نه‌ زمان، ده‌بن به‌ دووکه‌ل و گرّه‌ به‌تینه‌که‌یان نامییت، منیش له‌و جۆره‌ مرۆقانه‌م، که‌ زۆر جار ناتوانم قسه‌ی ناوه‌وه‌م بکه‌م، بۆیه‌ بیده‌نگی هه‌لده‌بژیرم، لی‌رده‌دا هه‌رگیز ناتوانم ده‌قاوده‌ق گوزارشت له‌و کاته‌ بکه‌م، که‌ چ هه‌ستیکم هه‌بووه.

خوشکه‌که‌ت ده‌گری، ده‌یبه‌مه‌ ژووره‌وه، ئەو له‌ من ده‌ترسیت، به‌گریانه‌وه‌ به‌ بچ‌رچ‌ر پێی ده‌لینم:

«من دایکی تۆم، کچه‌ جوانه‌که‌م.»

به‌توندی باوه‌شی پێدا ده‌که‌م، ده‌گری، توند ده‌ستی تۆ ده‌گریت. ئەو فێری قسه‌کردن بووه، ئەو به‌ ده‌ست زمانیه‌وه‌ گیرۆده‌ بووه، وشه‌کان به‌باشی لێک ناکاته‌وه، به‌ ده‌نگه‌ ناسکه‌که‌ی بانگی تۆ ده‌کات، داوات لێ ده‌کات به‌جێ نه‌هێلیت.

ئەو له‌ رۆیشتن ترساوه، رۆیشتنی من کاری لێ کردووه. رازیی ده‌که‌م له‌گه‌لمدا بۆ بازار بییت. جانئا هه‌لده‌گرم و به‌ ده‌موچاوی شیواوه‌وه

دەتانبەمە دەرەو، ھانیکۆ نایەوئیت بیتە باوەشم، بەقوولی تەماشای تۆ دەکات، کە پیم دەلئیت (دایکە). تا درەنگانی ئیوارە دەسوورپینەو. ھەرچی یاری جوان ھەیە، بۆتان دەکرم، دەمەوئیت دوکاندارەکانم خوش بویت. پەشمەک بۆ ھەرسیکمان دەکرم. ھانیکۆ لیم نزیک دەبیتەو، تۆ بۆی پوون دەکەیتەو، کە من دایکی ئیووم و ئیوہ پوژیک لە پوژان لەناو مندا ژیاون.

بە چەند کاتژمیریک تەواو لیم نزیک دەبیتەو و پیم دەلئیت (دایکە).

لەسەر باوەشی من لەگەڵ تۆدا دەیکات بە شەر. تۆ بێدەنگیت، تییینیم کردوو زۆر ھۆگری خوشکەکەتی و ئاگاداری ھەیت. باسی خۆتم بۆ ناکەیت، پرسیار ناکەیت و وەلامی پرسیارەکانی منیش بە (بەلێ) یان (نا) و بەکورتی وەلام دەدەیتەو، کەسایەتیھەکی شەرمنت لی دەرچوو، کە من زۆر نیگەرانم بەم گۆرانیەت.

پامینی دایە، من ھەرگیز لە دایکم دوور نەبووم، نازانم ئەگەر مرۆف لە دایکی دوور بیت، چ ھەستیکی دەبیت، بەلام راستیەکی ئەوھە، دایکم زۆر لە من دوورە، پەنگە چەندین خەیاڵ لە من دوور بیت.

کاتژمیر نزیکی یەکی نیوہشەو، من لە نیوانتاندا پراکشام، دوتیا ھی منە. خۆزگە لە کونیکەوہ خۆت و خوشکەکەت دەبینی، چون فریشتەئاسا نوستوون. ھانیکۆ لەسەر دەم پال کەوتوو، دەستی کردۆتە ملم. ئەلبەت ھەزم نەدەکرد بنون، ھەزم دەکرد تا بەیانی یاریمان بکردایە، تۆ سەرت لەسەر سینگم داناو، دەستت توند لە ناوقەدم گیر کردوو، وەک ئەوہی نەتەوئیت بۆ ھەمیشە لیم دوور بکەوئیتەو. بەر لەوہی بنوویت، داوات لی کردم چیرۆکت بۆ بگێرمەو، بەر لە تەواوبوونی چیرۆکەکە، خەون چاوہکانی داگیر کردیت. بەلام ھانیکۆ درەنگ نوست، پێچەوانەتی تۆ، زۆر قسەتی بۆ کردم، پاشان داواي کرد پشتی بخورینم، بەردەوام قسەتی

لهسه ر فه ر شه ته ره كه پييه بچووكه كانت دهكيشيت به گولي سووري
فه ر شه كه دا، به كاردانه وهی پرژهی ئاوه كه لهسه ر جهسته و دهموچاوت،
راده چله كيت. من فلچه كه توند دههينم به دهموچاوی پياوی ناو فه ر شه كه دا:

«دایكه، په پوولهی ناو فه ر شه كه كهی ده فریت؟»

«دایكه، ئه گه ر چوارچیوهی وینه هه لواسراوه كهی ژووری میوان
بشكینین، پياوی ناو وینه كه دیته ده ره وه؟»

«خه ونی ئالۆز مه بینه، كورم. په پووله كان ته نیا له ناو فه ر شه كه دا
جوانن، پياوی ناو وینه كه ش.»

رامینی دایه، تو هیچكات هه ستت به بۆنی با كردووه؟ قهت بووه
بۆنی با بتباته وه بو رابردوو و رۆژگار یكت بیر بخاته وه؟ رهنگه دیسان
پیکه نینت به قسه خه یالییه كانی دایكت بیئت، به لام هه ر به راستی من هه ست
به بۆنی (با) كان ده كه م، وایه من هه ست به بۆنی با ده كه م، ئه و بایانهی
هه ندیک جار تۆم لی ده شار دنه وه، تا هه ناسه ت ته م نه یگریت، یان بایه ك،
كه له به رده می به ریوبه ری قوتابخانهی ناوه ندیدا پاییزیک ته نووره كهی
هه لدامه وه.

هیچ

بۆنهکان، بایهکان به قوولی ده مگه پیننه وه رابردوو. ده مه ویت وینهی
(با) بکیشم، یارمه تیم ده دهیت؟
به توندی قاچ ده کیشیت به کۆشکه ئه رمه نییه خووساوه که ی ناو
فه رشه که دا و سه راپا جه سته م ته ر ده که ییت.

تا که په یچی فه رمی له فه یسبووک
کتابی PDF
www.fb.com/PDFkurd

لاویتی دایکم له بهر ئاوینه که دا وهستاوه، دهست به پرچیدا دههینی و دهگری، چهنده له من دهچیت. له ئاوینه که دا پر به چنگم پرچم دهوهریت. کاتیک تو مندال بوویت، نهکت دهیوت له وهرینی قژت مهترسه، رامین خهریکه دهتناسیت.

له ئاوینه که دا چاوم ئاوساوه. له ئاوینه که دا مندالیم له دهست داوه. ده مهویت یهک زله له ئاوینه که بدهم. نه نکم ده لیت:

« بهس له بهر شووشه کاندا له خوٚت ورد به رهوه، ده لیت له خوٚتا بو که سیکی دی ده گه رییت.»

نه نکم نازانیت بو کی ده گه رییم. له ئاوینه کاندا رابردوی دایکم و داهاتووی کچه کهم بوونی ههیه. پیده چیت گهنجیتی خودی نه نکیشم، کی ده زانیت؟ نه نکم نازانیت له ئاوینه کاندا بو داهاتوو ده گه رییم. زیان دهنگدانه وهیه کی گه ورهیه، ده زانیت چۆن، گیلایسه کهم؟ دروست وهک ئه وهی که له ئه شکه وتیکدا هاوار بکهیت و گویت له دهنگدانه وهی دهنگی خوٚت بیت به چهن دین زایه له. کوٚی زیان پرۆسه یه کی دووباره

و ليكچووه. جوړيکه له دهنګدانه وه و دووباره بوونه وه. پووداوه کان به
رهنگی جياوازه وه، له کاتي جياوازدا، يان له هه مان کاتدا پوو ددهن.
رهنگه پوژيک توش وه کوو من نامه بو منداله کانت بنووسيت. نه وهی
دایکم ويستويه تی بيکات و نه يکردووه. نه وهی نه نکم ويستويه تی بو
منداله به جیماوه کانی بنووسيت و نه خوینده وار يیه که ی ريگه ی پی نه داوه،
ئيستا من دهیکه م. دایکم دهنګدانه وهی نه کمه، منیش دهنګدانه وهی دایکم،
رهنگه تو و هانيکووش دهنګدانه وهی من بن، کی دهنانیت؟ هه موومان
له ناو قاپيکی خری ئایسکریما ده خولیننه وه. رهنگه ژنيکیش له مؤزه مبيق
ئيستا بير له وه بکاته وه، به بونه یادی له دایکبوونی کوره هوت
سالانه که یه وه، نامه یه کی بو بنووسيت. له سه دهی رابردوودا، نه نکم
هاوسه ره که ی دهمری و منداله کانی به جی دهیلت، دایکم هاوسه ره که ی
دهمری و منداله کانی به جی دهیلت. پیوه ندی من و هاوسه ره که م
دهمری و منداله کانم جی دهیلم. ئيستا تیده گهیت ژيان دهنګدانه وه یه؟
به بروای تو، هه موو نه مانه ئیشی ريکه وته؟ يان قه ده ر؟ تو بروات
به شتيک هه یه به ناوی چاره نووسه وه؟ نه گه ر تو نه م پرسياره له من
بکیت، له وه لامدا ده لیم به لی.

بوون و جوولاندنه وهی ئیمه، به پیی یاسایه کی نه گوپردراوی سروشت
دهروات به ریوه، هه موو مروقا یه تی بوکه له ی بچووک بچووکن له سه ر
ته خته یه کی شانوی، په تی جووله کانمان به دهستی یاريزانیکي شاره زا و
لپه اتوو وه یه، خوی ده مانجوولیننی و خوشی چاره نووسمان دیاری ده کات
و جله وی هه موو پووداوه کانی بوونی به دهسته وه یه. چون بیه ویت ئاوا
ده مانجوولیننی و ئاراسته ی جووله کانمان دیاری ده کات. ئیمه به بی نه وهی
بمانه ویت، کاره کتھری سه ر شانوییه که ین. يانی هه ر ده بوو من و باوکت
ئيواره یه که له کافترياکه ی سلیمانی پالاس له سه ر میزی ژماره (۹) یه کتر
ببینین و دوا ی ده پوژ، له ژیر به تانیه کدا کو ببینه وه و دوا ی نو مانگ تو

له ۲۵ دیسیمبەردا، له شهویکی سپیدا، له هه‌مان به‌رواری له‌دایکبوونی
مه‌سیحدا، له‌دایک بیت و نه‌فهری ژیر به‌تانییه‌که ببن به‌سی مرۆف، پاش
پینج سال، ژیر به‌تانییه‌که قه‌ره‌بالغ بیت و ببین به‌چار مرۆف. پاش
شه‌ش سالی‌ش، هه‌ریه‌که‌مان له‌قوژبنیکی ژياندا بکه‌وین، که‌واته ژيان
یارییه‌کی نه‌خشه‌بو‌دار‌یژراوه، قه‌ده‌ر شتی‌که ده‌بیت باوه‌رمان پی‌هه‌بیت.
یاخییه‌کان ئه‌وانه‌ن ژیرانه‌ می‌شکیان ده‌خه‌نه‌کار و هه‌ولی ئه‌وه ده‌ده‌ن،
ئاراسته‌ی ده‌ست و پێیان به‌ره‌و لایه‌کی تری شانۆیییه‌که به‌رن.

له‌ ئاوینه‌کاندا زۆر له‌ دایکم ده‌چم. له‌ ئاوینه‌که‌دا دایکم هه‌ردوو
ئه‌ژنۆی له‌ باوه‌شی ناوه‌ و به‌دیار پارچه‌یه‌ک کاغه‌زه‌وه ده‌گری. مندالیم
له‌ ژیر جی‌گه‌که‌وه ده‌گری، نازانم بو‌گریانه‌که‌ی دایکم، یان بو‌ئه‌سیری
باوکم؟

له‌ ئاوینه‌که‌دا قژ به‌ سه‌رمه‌وه نه‌ما و هانی‌کو‌ی خوشکت هه‌ر
نه‌یناسیمه‌وه. له‌ ئاوینه‌که‌دا دایکم به‌دیار نامه‌یه‌کی کو‌نی باوکمه‌وه وشک
هه‌لدیت. دایکم له‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا به‌دیار چاوه‌روانیی هه‌والیکی باوکمه‌وه
پاییزی هینا.

تۆ و خوشکه‌که‌ت وه‌کو‌و من ئه‌وه‌نده له‌ ئاوینه‌ رانه‌مینن، با وه‌کو‌و
من ورد نه‌بن و نه‌بن به‌ هه‌زار پارچه‌وه.

ده‌مه‌ویت نامه‌که‌ی باوکم له‌ دایکم بدزم. رادیو‌که خسه‌خش ده‌کات.
تابلۆ هه‌لواسراوه‌که ده‌لێت، گریمان نامه‌که‌ت دزی، چوزانیت بیخوینیته‌وه؟
ده‌مه‌ویت پی‌ی بلیم، ئه‌گه‌ر خۆت به‌ باپیرم ده‌زانیت، له‌ چوارچیوه‌که وه‌ره
ده‌ره‌وه، به‌س نایلیم.

که‌س نه‌بوو به‌ دایکم بلێت:

خانم، ته‌نیاییت خۆش!

دایکم چه‌نده له‌ من ده‌چیت، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا به‌دیار چاوه‌روانیی

ئىۋەۋە پايىزم هيتا. خالت به لاره لار فيرى قسه بووه، داوام لى دهكات
ژماره ي پىلاۋه كانى بو بنووسم، تا به ميرووله يه كدا بينيريت بو بابە.
دايكم كه گوپى لى دهبيت، له پر ئاوازيك بو گريانه كه ي دروست دهكات.
خالت چهنده به دبه خته، ئەگەر بمزانيا بنووسم، نامه كه م دهخوينده وه، نا
نا، له پشتى نامه كه منداليى خوم و گريانه كانى دايكمم دهنووسيه وه.

به كورپه كه ي دراوسيمان ده ليم، فيرى خويندنه وهم بكات، ده لىت تو
جاري منداليت. لىي ده پاريمه وه، ده لىت برؤ سه يرى نووسراوى پشتى
پاسه كان بكه، فير ده بيت.

چوار شه ممان دايكم (شه و) ي ده دا به سه ري دا و ده ستى ئيمه ي ده گرت
بو سه ر مه رقه دى پياوچاكان، خالت له سه ر عه باكه ي داده نيشت و
ميرووله ره شه كانى ده گرتن و سه رى لى ده كردنه وه، ژنان ناوساجى
و لوقمى شرووبىيان ده به خشيه وه. من له ژير سي به رى دارتو وه كه دا به
چيچكانه وه بيرم له نووسراوى پشتى كوستره كان ده كردنه وه، يان ئەو
هه ورانه ي ده كرا باوكم خو ي له نيوياندا هه شار دا بيت، پاش چهندين
سال، زانيم باوكيشت له و كاته دا له هه وره كاندا بو باوكى گه راوه.
دوور نييه باوكيشت له و ده مه دا له سه ر مه رقه ده كه له پشتى منه وه، به
چيچكانه وه دانيشتي و له هه مان كاتدا بيرى له وه كرد بيته وه، كه باوكى
له هه وره كاندا خو ي شاردو ته وه. خه لكى بي به لگه ده لىن، زه وى خره،
به لام زه وى خره. رۆژيک له ويستگه يه كى پاسدا وه ستابووم، دوو ژن
پيگه وه به گه رمى قسه يان ده كرد، له پر يه كيكيان به وى تريانى وت، دياره
پاسه كه نا يه ت، من سه نتم پى نييه، تو ته له فونيك بو ئەژى بكه، با بيت
به شوينماندا. ديار بوو ئەوى تر ژماره ي (ئەژى) ي پى نه بوو، ژماره كه ي
له ژنى يه كه م وه رگرت. كاتيك ژنى يه كه م ژماره كه ي بو خوينده وه تا
ئەو بينووسى، منيش لائيرادى گويم لى بوو تيبينيم كرد له گه ل ئەو
ژماره يه ي شه و و رۆژى له من تيك دابوو و به رده وام ته له فونى ده كرد و

له پشستی ته له فۆنه وه بیدهنگ ده بوو و خه یاله کانی ده بچراند، هه مان ژماره بوو. بۆ تاویک چه په سام و بیرم له خریتی زهوی کرده وه، هه روه ها بیریشم له وه کرده وه ئیستا ئه و ئه ژی ناوه دیت و من بۆم دهر ده که ویت چ پروخساریکه و چ کاره کته ریکی بیدهنگی سه ر شانۆیییه که یه و له کوی قاپه ئایسکریمه که دایه، له م بیرکردنه وانهدا بووم، پاسه که هات و منیش نه مویست له پیناوی سه لماندنی زیاتری خریتی زه ویدا، هه لی هاتنی پاسه که له ده ست بدهم، چونکه رهنگه ئه و ئه ژی ناوه که سیک بیت، من له سووچیکی ژیاندا بینییتم و خریتی زهوی بیخاته وه به ردهم. باوه رم به و قسه یه ش هه بوو، که ده لیت ژیان هه له.

بۆیه نه متوانی هه لی سه رکه وتنی پاسه که له ده ست بدهم.

دایکم له سه ر مه رقه ده که به رد ده هیئت به به ردد، به ختی ره شی نانوسیت به یه کدا. هه میشه سه یری پارچه یه ک له کراسه که ی باوکم ده کرد، که دایکم به لقینکی دارتووه که وه گریی دابوو، ده متوانی له نیو سه دان پارچه په رۆی تردا بیناسمه وه.

دارتوو له دووره وه له سه ری ژنیک ده چوو، که له فی رهنگا ورهنگ به قژیه وه بیت. سه دان ژنی عه باره ش و چاوه پروان، ته نیایی مه رقه ده که یان ته نیوو.

دایکم له په نجه ره که دا شه وی لی نابیت به رۆژ، بۆن به پاکه تی جگه ره به جیما وه که ی باوکه وه ده کات، که من ئیستا ده زانم لی نوو سرا بوو (ئه سپین). شه وی دوو سه د جار نامه که ده خوینیته وه. له نامه که دا بۆ وشه گه لیک ده که ریت، که باوکم نه ینووسیون، یان بۆ سیبه ری ئاسه واری وشکبووی فرمیسیکی باوکم، یان بۆ شیوه ی ئه سمه ری ئه و. نازانم، شتیکی ئاوا. له رقی وینه ی ناو تابلۆکه، ده بیت فی ر بم پشستی پاسه کان بخوینمه وه، نامه که ی باوکیشم.

دهتینیم له ئاوینه که دا تات لی هاتوه و من شهوم لی نابیت به پوژ.
گویم له دایکه له په نجه ره که دا گورانی دهلیت:

(نه خوش که وتم، نه هاتی گیانه، لیمو زهره بوو، نه هاتی گیانه. سیو
بۆگه نی کرد، نه هاتی گیانه. منداله کان فییری نامه نووسین بوون، نه هاتی
گیانه. په حمه خانی خاوهن مال عه مری خوی کرد، نه هاتی گیانه، کاتی
گیانکیشان وهره.) من فییر بووم به خونجه پشتی کوسته ره کان بخوینمه وه
(بی وه ف ا) مندالیم له ژیر سیبهری دارتووه که دا جی ماوه. له و دیرانه شدا
جی مام، که نه متوانی بیان خوینمه وه، ئەگەر بوۆت کرا، سه ریک له مندالیم
بده، له خانوو ه که ی په حمه خان.

له داخی وینه هه لو اسراوه که، سه دان نامه م خوینده وه، نامه کانی باوکت،
که به ته نیشتی خو مه وه بۆی دهنووسیم، نامه ی کورپه دراوسی که مان...
ئه ها!!! نامه که ی باو کیشم. له ئاوینه که دا، بووم به هه زار پارچه وه،
هه پارچه م له زه مه نیک.

[Faint handwritten text in the background, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

گویم له دهنگی خوځمه، داوای باوکم دهکهم. دهمه ویت چاوم بکه مه وه ر ناتوانم. سه رمامه، هه ست به سر بوونی پییه کانم دهکهم. هه ست دهکهم له خه ویکي قوولدام، هه ول ددهم خه به رم بیته وه و ناتوانم. هه ر به راستی حه زم ده کرد هه موو ئه و پرووداوانه خه و نیک بن.

به ئاسته م نیوه ی چاوم دهکهم وه، په رستاره که له لای سه رمه وه وه ستاوه. ده ورم دراوه به خزمه تازه کانی تو. به په رستاره که ده لیم:

«داوای شیرینی نه که یت، چونکه کانولا که دهستم ئازار ددهات.»

پیده که نیت و ده لیت:

«مه گه ر نه موت با که س نه زانیت؟»

«کوریکت بووه، کوپییه که له خوت، زور له تو ده چیت.»

به ئاسته م بزه یه ک دهکهم و ده لیم:

«رامین... ناوی ده نیم رامین.»

ناوم نایت رامین، له سه ر خوځه ویستی نووسه ری ئیرانی (رامین جیهان بگلو).

توش سواری شه مه نده فهره که بوویت.

دهتوانم بیهینمه بهرچاوی خۆم، ئەم سەربوونەش جۆریکی تری
 مردن بوو، سەفەریکی تر بوو. پیشتر پیم وتبووی رۆح نەمرە. لەم
 سەربوونەدا سەفەرم بەنیو هەموو ویستگەکانی رابردووی ژیانمدا کرد
 و زۆربەیی سووچ و کەلەبەرەکانم بینی، ساتگەلیکیشم بینی، کامیرای
 زیهنم لە یادهوەریمدا وینەیی نەگرتبوون. شوینگەلیکم بینی، کە لەم
 شانۆییەیی ژیاندا نەمبینیبوون. رۆح رەهایە، وەک پیشتر پیم وتیت، مردن
 وەک پۆشتنە لە ژووریکیەو بوو ژووریکی دی. هەر بۆخۆی ئەووی تۆ
 پۆژانە هەشت کاتژمێر دەنوویت، بیرھێنانەووی مردنە. هیزیکی دەرەکی
 دەیەوویت رات بەینیت، لەگەڵ مردندا و پیت بلیت وەک چۆن کاتیک
 دەنوویت، جیھانیکی تر بوونی هەیه. بەم جۆرەش پاش مردن، دونیایەکی
 تر بوونی هەیه.

رامین، هەرگیز کات بەفیرو مەدە بوو خەو، کەمترین کات بنوو. وای
 دابنی کاتیک دەنوویت، مردوویت، چ کارەساتیکە نیووی ئەو تەمەنە
 کورتەمان بە مردوویی تیپەرینین. ئیمە پۆژانە ئەزموونی مردن دەکەین.
 هەر بۆخۆی ئەم سەربوونەیی من، جۆریکیە لە مردن.

سەریک خوار دەکەمەو، چاوم دەچیتە سەر پەنجەرەکە. دەبینم
 چینیکی سپی قەرەغی پەنجەرەکەیی داپۆشیو، بەویدا دەزانم ئاسمانیش
 نەجاتی بوو و بەفر لەدایک بوو.

لەو شەویدا، تۆ یەکەمین هەنگاوت نا بوو دوورکەوتنەو لە من.
 یەکەمین هەنگاو بوو سەربەخۆبوون و بۆ هەلھاتن لە من، بۆ هەلھاتن لە
 هینیی. یەکەمین هەنگاو بوو ناو تۆپە خرەکە.

ئەوکات دلیا نەبووم تۆ هەنگاوی گەرەتر دەنییت و زیاتر لە من
 دوور دەکەویتەو. تۆ عەجولانە، زانایانە، دیکتاتورانە و میھرەبانانە
 دەستکاری ژیانتم کردم.

ئەو شەووە من و ئاسمان بووین بە دایک، تۆ لە گەل بە فردا لە دایک بوویت. تۆ لە هەمان بەرواری لە دایکبوونی مەسیحدا لە دایک بوویت، مەسیحی چکۆلانە ی من. من هیشتا لە گەل وشە ی ژنبوون و میردکردن پانە هاتبووم بووم بە هەلگری شوناسیکی تر (دایک).

ئەو شەووە تۆیان پیشان نەدام، منیش پاش ئازاریکی زۆر، لە ژیر کاریگەری دەرزیدا توانیم بنوم. بە یانی لە دەنگی بانگی مزگەوتەکان و دەنگی کزی کە لە شیریک و خرەخری عەرەبانە ی پەرستارەکان بە ئاگا هاتم. هەستم بە سەرما یەکی زۆر دەکرد. زۆر حەزم دەکرد هەستم، هەر هیچ نەبیت، لە پەنجەرە کەووە دیمەنی جوانی بە فر بینم، بە لام هەرچەندم کرد، نەمتوانی تەنانت داشبنیشم. ئەو بە یانییە بە یانییەکی تەواو جودا بوو بۆ من. پۆژیکی تازە بوو لە ژیان. پۆژیک، کە تۆ خۆت لە جەستەم بیبەری کرد. سەرەتایەکی بوو بۆ بەرپرسیاریتی یەکی گەورە. ئیدی من دایک بووم، دەبوو خۆم بۆ تۆ تەرخان بکەم. شتگەلیک هەبوون، دەبوو بیانکەم و ناچار بووم واز لە هەندیک شتیش بهێنم. ئیدی لیترەووە ئاراستە ی شتەکان پێرەویکی تریان وەر دەگرت. تەماشاکە پامین، هەندیک جار تەنیا شەویک لە توانیدا هەیه زۆر شت لە ژیان مەرۆفەکان بەریت و زۆر شت بگۆرێ و زۆر شتیش ببەخشیت. سەیرم هاتی چۆن وا لە پر، هەر لە پر بووم بە دایک.

لە ناویدا هەستم بە بۆشایییەکی گەورە دەکرد، هەستکردن بە بۆشایییە گەورە یە، زۆر قورسە. شوینی تۆ خالی بوو لە نیومدا. بۆشاییی گەورە ی بوون. مەرۆف لەو کاتەدا هەست بە بۆشاییی خۆی دەکات لە ناو خۆیدا.

کاتیک تۆیان بۆ هینام و لەسەر سنگم دایان نایت، من هەستیکم هەبوو، بە هیچ شیوێیەکی ناتوانم گوزارشتی لی بکەم. وەها هەستیک، تەنیا دایکان دەتوانن هەستی پی بکەن و چیژی لی بینن، هەستیک ی زۆر سەیر و تازە و شاراوە.

پام، دوزانیت هیچ شتیک له دنیا دا له وه خوشتر نییه، که هست بکیت
 تو دایکیت؟ ئاه دایکایه تی هستیکی چوند خوشه، به نازاره کانیشییه وه.
 هندیک جار خورپه ی ئه وه به دلما دهات، که تو هاتوویته دهره وه،
 چونکه دنیا بووم له وه ی ئیدی کومه لگه و دهوروبه ر به دلی خوین
 په روه رده ت دهکن و من هیچم پی ناکریت، توش ده بیت به پیاویک
 وهک هموو پیاوه خوره لاتییه کانی دی. تویش دوا جار کوری ئه م
 کومه لگه یه ییت، دایکت ناتوانیت به دلی خو ی په روه رده ت بکات، چونکه
 دهسته کانی تر زور گوره تر و دریژترن له دهستی دایکت.

دوو په رستار دین و یارمه تیم ددهن، تا بتوانم دانیشم، داوام لی
 دهکن شیرت پی بدهم. ئه و قسه یه زور له ناکاو و سه یرو تازه یه
 به لامه وه، چوند چرکه یه ک من به سه رسامی سه یری په رستاره کان دهکم
 دواتر ده لیم:

«نازانم»

یه کیک له وان مه کی راستم دهر ده هیئی، ده یسریت و ده یخاته دمه
 بچکوله که ته وه، تویش وه کوو بیچووه که رویشکیکی برسی، دهمت ده گیریت،
 ئه وه بو من که میک ناخوشه و پیی رانه هاتووم، ناتوانم به رده وام بم.
 په رستاره که دووباره زورم لی دهکات. ماوه ی دوو رپوژ خانمی په رستار
 دیت و فیری شیردانم دهکات به تو.

ئوه ونده جوان و سه یر و ناوازه ییت به لامه وه، به رده وام به وردی
 ته ماشات دهکم. دهسته بچکوله کانت ده خه یته دهمته وه. کاتیک ده گریت،
 دهنگیکی سه یرت هه یه، وه کوو دهنگی پشیله یه ک. شه وان به ر له وه ی
 تو بگریت، به خوله کیک من خه به رم ده بیته وه، وهک ئه وه ی که سیک
 پیم بلیت تو برسیته. گوپه خره کانت په مه یین، وه کوو دیوی ناوه وه ی
 تویکله شووتییه ک. ناهیلیم کهس ماچت بکات. بریاریک دهر دهکم، که

كۆچەر نەبۇبەكر

جگەرەكيشان لە ژوورەو قەدەغەيە. نەنكت مووروويەكى شينت پيوە
دەكات، منيش هەتا دەستم دەيگريت، فري دەدم. فير دەبم كە شيرت
خوارد، بتەدم بە شانمدا و دەست بە پشتدا بهينم، تا قرقينه دەدەيتەو،
بستىك پىي بالا بكەم و پىتبلىم «نوششش»، دايكايەتى چەندە خوشە.
رامين، تۆ نۆ مانگ باشتيرين هاوپىي رۆحىي من بوويت، بەلام گلىي
بيت، تۆ زۆر زوو لە من هەلەتاي، لاني كەم، دەبوو لەبرى نۆ مانگ، نۆ
سەدە لەويدا، لەناو مندا بمىتتەو.

ژیانم دیشی، دونیام نائارام. به پشتدا خۆم به سهر قه نه فه که دا شوږ
 کردو ته وه، قرژم له ئه رزه نیمچه ته ره که ده خشیت، که سیلیم خه ریکی
 سرینه وه یه تی.

سه ربه ره و خوار سیلیم ده بینم. بیر ده که مه وه، سیلیم به هه لاوگی پراوی
 جوانتره، رهنگه ته واوی ژیان سه ربه ره و خوار و هه لاوگی پراو جوان دهر
 بکه ویت، کراسه په مه ییبه که شم.

لیمۆیه کم کون کردوو و به تاسه وه ئاوه که ی ده خۆم.

ئیسنا وه کوو مندالیکم لی هاتوو، ئه گه ر لیم گه رین له برسان ده مرم
 و هیواش هیواش ژهنگ ده مخوات، ژهنگی ژیان.

سه رله ئیواره یه کی ناخۆشه. ئیسنا ئه گه ر لیم پیرسن باشتترین شت له
 ژیاندا بیکه یت چییه؟ ده لیم، «هه لگه راندنه وه ی دونیا.»

دهنگی به رزی نه نه له سهر به رماله که له گه ل گورانییه کانی (لیونیل
 ریچ) تیکه ل به یه ک ده بن. نه نه پی وایه هه تا زیاتر دهنگ هه لبرئ، خودا
 زیاتر گوئی له دهنگیه تی.

به زه ییم به خوشکه که مدا دیته وه، که هه تا ماوه خه ون به گه شتکردن

«سەربەرەوخوار سەيرى ژوورەكەت بکە، دەبیت بە چىن و ئەمازۆن.»

بىر دەكەمەو، ئیوۋ نەبن، چەند دووبارەيە ھەناسەدان، چەند دووبارەيە چاوترووكاندن يان سەركەوتن بە پليكانەكاندا بۆ سەربان. ئیوۋ نەبن، چەند گەوجانەيە يارىکردن بە ناوكى گۆيژ لە دەمدا، يان گۆيگرتن لە گۆرانىيەكى عەلى مەردان.

«ھەست دەكەم گۆيت لە دەنگمدا دەزرىنگىتەو،» ئەم رستەيە ھەلگىرەو.

بەراست، تۆ ھەرگىز دونيات سەربەرەوخوار و ھەلاوگىراو بىنيو؟ تاقي بکەرەو.

دەمەویت ديسان پیت بلیم، ئەم دونيايەى تۆ دەبىنى، برىتيە لە درۆيەكى گەورە، نەكەى باوەر بە درۆ زەقەكانى ژيان بکەيت. ئەگەر قاچت ھەلكەوت و كەوتیت، ئەگەر بەردەكانى ژيانت بەر كەوت، دلگران و نائومید مەبە، مرۆف دەبیت بەرگەى ھەموو ئەو بەردانە بگريت، كە لە بەردەمیدان، دەبیت نەكەويت، دەبى چاوەروانى ئەوە بيت، بەردت تى بگريت، بەردى گەورە. رەنگە بەردھاويژەكان كەسانى زۆر نزيك بن، كەسانىك، كە چاوەروانى ئەوھمان لىيان نەبوو، رەنگە كەسانىك بن، كە بە دلەو نووساون، رەنگە خودى بەردەكە بن. لە راستەو، لە چەپەو، لە پيشەو، لە دواو، بەردەكان زۆرن، بەردەكانى ژيان، بەردھاويژەكانى ژيان. ھەك وتم، ھەندىك جار دۆستەكانمان خودى بەردەكەن و بەرەقى بەر وجود و دل و رۆحمان دەكەون. لات ئاسايى بيت جووجەلە، چونكە ئیمە مەحكومين بە مرۆقبوون. مەحكومين بە ژيان، ئەم دونيايە جاويدانى نيە، پايدار نيە. ژيان خۆى عقوبەيە، ئیمە لە عقوبەداين. ئەھا، سەير كە، ئەو كاتەى ئادەم و ھەوا ھەلەيان كرد و ھەوا سيۆەكەى خوار،

خودا سزای دان، سزاکه یان ئەوہ بوو، ماوہیەک لە زەویدا بمیننەوہ. بۆیە حەز دەکەم ئەو باوہرەت لا دروست بیئت، کە ژیان خۆی سزایە و چاوہ پروانی باشە ی زۆر و خۆشیی زۆری لی مەکە. دەبیئت ھەمیشە ئامادەباش بیت بۆ سزا.

وہک وتم، دەشی ھەموومان دوای جیھیشتنی ئیرە، لە جۆر و شیوہی تردا بیننەوہ ئیرە، یاخود لە دونیایەکی تردا بوونمان ھەبیئت. وەکوو پرووہکی پاقلە وشک دەبین و پاشان لە بەرگی پاقلەییەکی تردا، یان لە بەرگی دارتووہیەکدا، یان لە بەرگی مشکیدا دووبارە دروست دەبیننەوہ. لەمەوہ بەو راستییە بگە، کە رۆح نەمرە. بیر مەکەرەوہ رۆح ئەوہندە بچوو کە لەم سەر زەمینەدا جیی بیئتەوہ. رۆح نەک لە جەستە ی تۆدا، بەلکوو لەسەر زەویش جیگە ی نابیئتەوہ. ژیان درێژە ی ھەییە، پیشتیش پیم وتیت بیر لەوہ مەکەرەوہ، تۆ تەنیا جەستەییە کیت و دلت بە جەستەت خۆش نەبیئت. جەستە شتیکی کاتییە، دلتیا بە رۆژیک وەکوو بەرگیکی تەسک توری دەدەیت و لە جیگەییە کدا جیی دەھیلت. بیر لەرۆحت بکەرەوہ رۆحیکی نەمر کە رەنگە لە چەندین جەستەدا خۆی ببیننەوہ. کاتیک مەرۆف دەمریت، دەتوانیت زۆربە ی پارچەکانی جەستە ی ببەخشیت بە کەسیکی دی، بەلام ناتوانیت رۆحی ببەخشیت، لەمەوہ تیبگە، کە مەرۆف خاوەنی جەستە ی نییە، جەستە شتیکی کاتییە، بەلام رۆح نەمرە. بیر لە ژیان ئاسمانی بکەرەوہ. رۆحت مەکە بە کۆیلە ی جەستەت. گرنگە بەر لەوہ ی رۆحت بۆ ھەمیشە ئازاد بی و خۆی لە جەستەت قوتار بکات، پیش ئەو وادەییە تۆ رۆحت ئازاد بکە، رەھای بکە، چی دەخواری دوای داخوارییەکانی بکەوہ. گوئ لە دەنگی ناوہوہت بگرە و ھیچی تەرت بە خەیاڵدا نەییەت. دلت بە شتە دونیاییەکان خۆش نەبیئت، ئازیزی من. کاتیک رۆحت ئازاد کرد، ئەوکات بۆت دەر دەکەوئیت ژیانى دونیایی و پابەندبوونەکانی چەند بچکۆلە و بیمانان. دەزانیت چۆن؟

وای دابنێ ژیان ژووریکێ خنکینەرە، ژووریک، بەردەوام جگەرە
تیدا دەکێشێت. تۆ هەست بە پیسبوونی هەوای ژوورەکە ناکەیت، چ
کارەساتیکە پۆژیک ئەو وینەیهی چەندین سالە هەلت واسبووە، لێ
بکەیتەو و ئەو جیاوازییە ببینی، کە لەنیوان پەنگی ژیر تابلۆکە و پەنگی
تەواوی ژوورەکەدا هەیە. بۆیە هەرکات بریارت دا پۆخت ئازاد بکەیت
و گوی بەم ژیانە تەنگە نەدەیت، ئەو ئەو کاتەیه کە تۆ وینەکەت
لێکردۆتەو و جیاوازی نیوان پەنگی ژوورەکە و پەنگی ژیر تابلۆکەت
ببینووە و تینگەشتووی ژیان چۆن تەنراوە بە هەوایەکی پیس.

پامین، دەمەوێت لێت بپرسم، ئایا هەموو ئەوانە ی دەژین و لەپروسی
ژیاندا خاوەنی پۆحن و پۆحیان هەیە؟ بۆ نمونە پرووەک، دەتوانیت
بیهێنیت بەرچاوی خۆت، کە گولە یاسە مینیک پۆحی هەیە؟ ئایا کاتیک
پرووەکێک هەلەدەکێشیت، مانای وایە پۆحیکت کێشاوە؟ یان تۆ بکوژیت؟
ئایا پۆحیکشە کە تۆیت؟ یان تۆ هۆکاریکیت بۆ پۆحکێشانی و کەسیکی
تر، هیزیکێ تر پۆحە کە دەکێشیت؟

سێلیم بەسووکی زلەیهک بە پرومەتە سەرە و خوارە کەمدا دەکێشی و
من بەتوندی پادەچلەکم. بێر دەکەمەو، ئەم ژیانە پێویستی بە راچلەکینی
گەرە هەیە. پێویستە بەردەوام دەستیک هەبێ و بتهێنیتەو سەر خۆ.
دەستیک بەتوندی پات چلەکینی. مرووف زوو و پێویستی بە راچلەکین
هەیە، راچلەکینی گەرە.

سێلیم داوام لێ دەکات بە جوانی دانیشم، تا بتوانیت بەباشی قسە
لەگەڵدا بکات. سێلیم بەردەوام کێشە ی لەگەڵ ئەو دا هەیە، کە هەمیشە
چەرچەف و پێخەفەکانم پەلە ی مەرە کە بیان پێو هەیە. زۆر خۆم دەپارێزم،
پێووسەکان نزیک لە جیکە ی نوستنە کەم هەلنەگرم، بەلام هەمیشە پەلە ی
نیلێ تۆخ بەسەر چەرچەف و بیجامەکانمەو دەبێنریت، یان کونی بچووک
لەسەر ئەژنۆکانم دروست دەبێ و پاش هەفتە یەک، بە دەم خۆیندەو وەو،

هیچ

بان به دهم لیمو خوار دنده وه، دهیکه م به شه به قیگی گه وره. سیلیم ده لیت:
«وریای درز و کونی بچکوله به له ژیانندا، وه کوو کلوری ددان یان
کونی بیجامه کان زوو گه وره ده بن و ئه وکات هرگیز ناتوانیت پینه یان
کهیت. وریای شه به قه گانی ژیانند به.»

له سهري بر در اوی مانگاگان دهترسیت، برژانگه کانت جووت دهبن. نهکت دوو پوژ پیازت لی دها و ئیواران سی جار به سه ر ئاویکی رژاودا دهتهینی و دهتبات، گویا ترست لی دهر دهکات. من به دیار لقی شکاوی بییه کانه وه، که به سه ر جوگه له ئاوه که دا شوپ بوونه ته وه، خه یال ده مباته وه. له خه یال مدا باخیکی گه وره ی وهک باخه که ی مالی باپیرتمان هه یه و په رژینی دار بو ئه سپه کان و باخه کان دروست ده که یین. نیشانه له بوتله بیره کان ده گرینه وه، به ئه سپ سه فهر ده که یین. بیر له دروستکردنی خانوویه کی ته خته له نزیکي ده ریا و دروستکردنی حه وزیکي پر له رۆبیان ده که مه وه. دهنگی تو خه یاله کانم هه لاهه لا دهکات، بانگم ده که یت:

«دایکه، وهره ده مه ویت پله یسته یشن بکه یین.»

پله یسته یشن ده که یین. سه ربازه کان ده کوژین. ده بین به ته ره زان و خو مان به ته ونی داره کانه وه هه لده واسین. گه شت ده که یین له داریکه وه بو داریکی دی، له ناوچه یه که وه بو ناوچه یه کی دی، له دونیا یه که وه بو ئه وی دی، له زه مه نیکه وه بو زه مه نیکي دی.

یاریی دووگولی ده که یین، خو م خاو ده که مه وه و تو به دلی خو ت گولم لی ده که یت. باوکت خه ون ده بینیت بییت به یاریزانیکي باش،

دهستیک جلی یانه ی ریال مه دریدت بو ده کریت. هه میشه له گه ل خوی
دهتبات بو یاری. ناوی زور به ی یاریزانه کان ده زانیت. هه میشه قرث به
مؤدیلی قرژی کریستیانو داده نیت. ئەمه ههزی باو کته، به لام هی من نییه،
تو به ههزی هیچکاممان مه که و دوای ههزهکانی خوت بکه وه.

ئه گهر بتهویت له شتی کدا به دلی من یاخود باوکت بکهیت و ههزی
خوتی تیدا نه بییت، دلنیا به سه رکه وتوو نابیت، چونکه ئەو کاته وه کوو
ئه رکیک ته ماشای ده کهیت، نه ک وه کوو هه زی ک. ئە گهر مرؤف باوه ری
به شتی که نه بی و پالنه ریکی ده ره کی وای لی بکات کاریک بکات و ههزی
خوی تیدا نه بییت، ئەوا زور ئاسان ئەو کاره هه لده وه شیته وه. بو نمونه
ژنیک، که له ناوه وهیدا بریاری له وه نه دابی سه رپوشیک بدات به سه ریدا
و هو کاریکی ناوه کی نه بوو بیته هوی ئەوه ی ئەو پارچه قوماشه ی به
سه ره وه بییت، به بریار و پالنه ری ده ره کی و ئەوانی دی ئەمه ی کرد بییت،
ئەوا زور نزیکه رۆژیک له چکه که ی له سه ری بکاته وه و بیبه ستیت به
که مه ری وه و سه مای پیوه بکات. ئە گهر ئاسنگه ر نه بییت، هه رچه ند ئاسنی
گه رمیش بکو تیت، ناتوانیت ئاسنیکی خواریش ریک بکه یته وه.

وریا به، زور وریا، ژیان یاری دوو گۆلی نییه له گه ل من. ئەو وه ک
من خوی گیل ناکات تا گۆلی لی بکهیت، نابیت چاوه پروانی که سیش
بکهیت، تا پاست بداتی، ئەوکات تو گۆل بکهیت، ئە گهر وریا نه بییت،
ژیان به دلی خوی گۆلت لی ده کات. ئەوهش بزانه، ئە گهر زور به وریایی
مامه له نه کهیت، کارتیکی سوورت ده داتی و له گه مه که ی خوی ده تکاته
ده ره وه.

نەنكەم خەرىكە خۆكۆشتى كچەكەي ئەمنە خانم بۇ پراڧە دەكات، منىش بۇ ئەوھى نەنە ھەست نەكات قووتووى پىپسىيەكەم پىر كىردوۋە لە شەراب. ترسىكى گەورەي لى نىشتو، چونكە خۆكۆشتى كچان، گەيشتوتە دراوسىي دەستەپراست.

«خودا بە گەورەيىي خۆي رەحمان پى بىكات، ھەموو سالىك لەم گەرەكە شووم و نەفرەتییەدا، كچىك لە ئاكامى ئەقینىكى سەرنەكەوتوو و بەدەستتەھاتووۋە خۆي دەكوژىت، شەيتان لەبن گوپیان دەخوینىت. گوپ لە بەسەرھاتى ئەوینى تەمومزاوى دەگرن. سەيرى فىلمى عاشقانە دەكەن. عەشق دايكى ھەموومانى گاۋە.»

نەنە پىي وایە ژن ئەگەر لەناو خەم و ناسۆرىشدا بىرژىت، نابى خۆي بكوژىت. ژن دەبىت مردنىكى شكۆمەندانە بمرىت، نەك لەبەر ھەتيوۋەلووسكەيەك خۆي بە پانكەدا ھەلبواسىت.

من تا ھەنوۋەكە نەمبىستووۋە لەم گەرەكەي ئىمەدا كچىك ۋەك مەدالىا خۆي بە پانكەدا ھەلبواسىت.

خۆكۆشتى كچەكانى ئەم گەرەكە لىكچوو بوو، ھەموویان ۋەكوو

نه خوشبهيه كي بؤماوهيي بؤيان مابووه وه. هه موويان ده به يه كي پينجليتری
نه وتيان ده کرد به خوياندا و قرچچ چهرخه که يان هه لده کرد و به قيژه قيژ
به کولانه که دا پريان ده کرد. دراوسيان به په له ده يانخسته به تانيه که وه
و ده يانکرد به نه خوشخانه که ي گه ره کدا و له ويوه ليو ليو ليو، به
تؤتؤمؤبيلتيکي فرياکه وتن په وانهي نه خوشخانه ي گه وره ي شار يان ده کرد
و له وسه ره وه به بي رؤح له هه مان به تانيدا ده يان هيتايه وه.

هه موو کچه کاني ئەم گه ره که ئاگر بردني. عه شقي نيوان ئاگر و
کچه کاني ئەم گه ره که، نه ينييه ک بوو که س درکي پي نه کرد. ئەوان له گه ل
ئاگر دا جووتبوون. جووتبوون له گه ل ئاگر... ئاي له و عه شقه مه زنه، کي
نالي رؤژيک دايکيشت هيچ پياويک له ئاگر به دلسؤزتر نازانيت، کي
ده زاني، به لام زؤر گيلانه يه پانکه يه ک له پياويک به دلسؤزتر بزانيت.
ته نيا کچه که ي ئەمنه خان بوو، که دؤستايه تي له گه ل ئاگر دا دروست
نه کرد و نه يده ويست ئەو شه ره فه به ئاگر ببه خشي و به ئاگر کوتايي
به زياني خؤي به ينييت. نه يده ويست پيستي تواوه ي خؤي وه ک ئەواني
تر به شؤسته که وه جي به يلي و موري خؤي به کولانه که وه بنييت.
ئو نه يده ويست دواي خؤي ئاسه واريک جي به يلييت. مانگي پيشوو له
هه وايکي تريدا بؤ خؤکوشتن، له عه سريکي قه ره بالغدا، له و کاته دا که ژن
و کچه کاني تر له سه ره به انه ي قوماش فرؤشه که سه وداي په نگي سوور
و قوماشي هنديان ده کرد، ده رماني مشکي خوارد. ليو ليو ليو برديان و
پاش چند کاتر مي ريک، له په نجه ره که وه بينيم به سپوساغي هيتايانه وه.
کچه کاني ئەم گه ره که ئاگر يان کرد بوو به مارشي خؤشه ويستي يان،
هه موو نامورادانه سه ريان نايه وه. شه يداي ئەو کورانه ده بوون، که
له سه ر ديواري ماله کان شه وان به دزييه وه دروشي خؤشه ويستي يان
ده نووسي. کچه کان به کؤمه ل سه ريان به يه که وه دنا و نه ينييه کانيان
باس ده کرد. کچه کان به کؤمه ل عاشق بوون. هه رکه س دلي به مه عشوقي

خۆی خۆش بوو، ھەریەکەیان نەینییەک و چیرۆکیکی ھەبوو. گەز
 گەز بالایان بە نووسینی سەر دیوارەکان دەکرد. لەسەر دارتووھەکی
 ناوھراستی کۆلانەکە، یەکەم پیتی ناوی ھەموو ئەویندارەکان ھەلکۆلرا بوو.
 لە پەنجەرەکەوھە دوام دەکرد ئەو پۆژە نەیت، کە یەکەم پیتی ناوی من
 لەسەر دارتووھەکە ھەلکۆلریت. دلیا بووم لەوھە ھەرکەس ناوی لەویدا
 ھەلکۆلریت، لە کۆتاییدا ئاگر دەبیات. من ترسم لەو لیستە ھەبوو، کە
 لەدارەکەدا ھەلکۆلرا بوو، لیستی ناوی ئەوانە ی پۆژیک لە پۆژان دەبن بە
 فیدای عەشق. لیستی ناوی ئەوانە ی پێستیان بە شوستەکەوھە جی دەما.
 دەبوو گەرەکەکی ئیمە ناوی (ئەفینستان) بیت. شکورم بەوھە ئوینی
 ئیوھ لە عەشقی پیاوھەکان دووری خستوو مەتەوھ. ئیوھ توند خۆتان بە
 دلمەوھ نووساندووھ. مالەکەکی ئیمە کەوتبووھ کۆتایی کۆلانەکەوھ، د
 ھتوانیت بلیت نزیکە لە کۆتایی دوناوھ. لەم گەرەکەدا، بێشومار نەوھەکان
 وەک کەرویشک زیاد دەکەن و زەمەن بەلای دلرەقییەکاندا تیدەپەریت.
 لەم گەرەکەدا، ھاوکات لەگەل عەشقا دلرەقی بێشومار بوونی ھەیە.
 باوکان و برا و میردەکان بەھیز و دلگەرم و دلرەقن و دەتوانن سەرپشک
 بن لە ژماردنی ئەفینەکانیاندا.

دلرەقیی پیاوھەکان بالی بەسەر ئەم کۆلانەدا کیشاوھ، لەسەر رەفەکانی
 بێرکردنەوھەمان، لەناو حەوشە و مالەکانماندا، لە چەقی پێخەفەکانماندا،
 لەکتیبخانەکانماندا، دلرەقی ریز کراوھ. وەک توحفەیک ھەلگیراوھ.

لەم گەرەکەدا، چەندین نەوھ ھاتن و پۆیشتن. دیوار و دەرگای مالەکان
 چەندین جار رەنگرانەوھ. پێستی ناسکی دەیان کچ بە چیمەنتۆکانەوھ
 جی ما. پرچی درێژیان لەناو پشٹیەکاندا رزی، کەچی دلرەقی ھەر نەمرد
 و مایەوھ و رەگی داکوتا.

نەنکم ترس بەتوندی دەیلەرزینیت، ترسی ئەوھە بەم نزیکانە ئاگرەکە

له مالی ئیمه‌دا و له ژووره‌که‌ی مندا بکریته‌وه. ئه‌و ناراسته‌وخو ده‌یه‌وئیت
هۆشیاریم پئی بدا و ترسی ئاگر له دلمدا بچینئیت.

زووزوو قووتووی پیپسیه‌که ده‌نیم به سه‌رمه‌وه. ئه‌و نازانئیت من
هینده‌ی سووتانی هه‌موو کچه‌کانی گه‌ره‌ک، سووتانم چه‌شتوه. هه‌تا
بتوانم، سه‌مای خۆم ده‌که‌م له‌م ئاگره‌دا.

خۆنه‌کوشتنی من له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو ئومئیدیکم به ژیان هه‌یه، نا،
به‌لکوو پیوه‌ندیی به نائومئیدبوونمه‌وه هه‌یه له مردن. زۆریش باوه‌رم
به‌وه هه‌یه، پئی به درکه‌کاندا بنئیت و پانیان بکه‌یته‌وه و ریگه‌که‌ی
به‌رده‌مت پاک بکه‌یته‌وه، شه‌ری ژیان بکه‌یت. چیژ له‌و شه‌ره‌ ده‌بینم، که
له‌پیناوی ژیاندا ده‌یکه‌م، ئه‌مه ترسیک نییه له مه‌رگ، نا، به‌لکوو هه‌موو
شته‌کان و ته‌نانه‌ت مه‌رگیش، له کات و جیگه‌ی خۆیاندا جوانن.
نه‌نکم ده‌ئیت:

«له کۆتاییدا پیپسی سه‌ری تو ده‌خوات.»

«ئایییی! نه‌نه، نازانی پیپسی چه‌ند پیویسته بو ژنیکی کونکون، ئه‌گه‌ر
پیپسی نه‌بئیت، به‌م هه‌موو برین و کونه‌وه چۆن به گه‌ره‌کدا دیم و ده‌چم؟
ئه‌گه‌ر کچه‌کانی گه‌ره‌ک هه‌موویان عاده‌تیاان به پیپسیه‌وه بگرتبایه، ئیستا
له کۆلانه‌که‌دا ژیان جوړیکی تر ده‌بوو، مردنیش. نه‌نکه، هه‌ست ده‌که‌م
تۆش زۆر پیویستت به پیپسی هه‌یه.»

«به‌سی که ئیتر.»

نه‌نکم به‌ده‌م راڤه‌کردنی هه‌دیسه‌وه، خه‌ون ده‌بیاته‌وه. به قووتووه
شه‌را به‌که‌وه دیمه سه‌ره‌وه. چه‌ز ده‌که‌م هینده مه‌ست بم، یه‌ک سه‌ده
نه‌یه‌مه‌وه هۆش خۆم. ده‌نگی پرسه و قورئانخویندن له مالی ئه‌منه‌خانه‌وه
ده‌گاته ژووره‌که‌ی من و نزیکیی مردنم پئی را‌ده‌گه‌یه‌نئیت.
رامین، له سووچیکی ئه‌م ژیانه‌وه دایکت بیینه، چۆن بی ئیوه

له رابردوودا جی ماوه، له وینهکاندا جی ماوه. ببینه چوڼ بهدزیی
چاوی دونیاوه، جگهره دادهگیرسیڼی و بهدهستی چهپی سووتووهکهی
دهوهرینیت.

له بی ئیوهییدا تل ددهم. شهوان ههول ددهم کتیبهکان و وشهکانیان
بخمه شوینی خالیی ئیوه، تا بهیانی لهگهلیاندا تووشی دهیان دلپراوکی
و ترس و هیهجان دهم. تا بهیانی سهفه ر بهنیو زهمهنهکاندا دهکم.
له مسهری زهوییهوه دمبهن بو ئهوپهپی دنیا. لای فیرعهونهوه دمبهن
بو چندی سده بهر له ئیستا و خوډم دهینم شیوهن بو ژهراویکردنی
سوقرات دهکم.

لهگه ل گاپوډا دهکهومه خوډهویستییهوه و دهمهویت له همور
ژنه سوزانییهکانی تری شیکتر بم. دیوانهکهی مهحوی دهینم، ماچی
دهکم و دهینم به نیوچهوانمهوه. دوو سه د جار ئه م ههناسهیهی
(مهحوی) دهخوینمهوه و لیی تیر نابم:

تا له مالی دهر نه کردووی ئه م ژنی صه د شووکه ره

مهحوی، نازایانه بده تو سیبه سی دنیا ته لاق

کتیبهکان دهمهینن و دمبهن. دواچار بهنه فره تیان دهکم و دنیا
دهمهوه له وهی هیز نییه بو شایی گه وره ی ئیوه پر بکاته وه.
پوژهکان کورت بوون و گو ی زهوی خیرا ده سوورپته وه. مردن
دیواریک دووره لیم. ده لیت ناوینه که تووشی که مخوینی بووه.
ههست دهکم زهوی خه ریکه قووتم ده دات، نیوهم له نیو ده می
زه ویدایه.

هه رچند دهکم له گه ل ئه م دووریه ی ئیوه رانایه م.

ههست دهكهم نهخوشم، تايهكي قورس داي گرتووم، شويننيكم
دهيشيت، نازانم كويمه. تهنيا دهزانم سهرم قورس بووه و دلم ده كيلو
ناسني پيدا ههلواسراوه. گهرمييهك لهپشتي ملمهوه ديت، لهسهه سنگم
كز دهبيتهوه. دهنگي قورئان له مالي ئهمنه خانهوه بهرزتر دهبيستريت.
پوروت پيوهندي دهكات، زهنگي موباييلهكه رام دهچلهكيتيت، وهك ئهوه
وايه به خيرايبهكي لهرادهبهدهر خرپرپر بمدهن له رنده.

خوشكهكهم لهوپهري دونيا له خهونيدا من دووگيانم. دهشي تولايره
نيگران بي و كهسيك لهوپهري ژيان ههستت پي بكات.

دهموييت جگهره بكيشم، ئهوهنده بكيشم، جگهرم وهكوو قره
خهناوييهكي نهه رهش بچيتهوه، يان وهكوو سميلي بويهكراوي باپيرت.
دهچمه بهر ئاوينهكه، ناتوانم خوم جوان بكهم، قزم دريژه و دهمهوييت
بييرم. ژورهكهم بهو ههموو بونه خوشهوه، دهلييت تهرمي تيدا
ههگيراوه.

دهنگي هورني ئوتومبيلي خولهكه ههراسانم دهكات. دهمهوييت دلم
بخمه ناو عهلاگهيهكي رهش و به كاكي خولرپر بليم، ههتا دهستت
دهگريت فريي بده. دهتوانيت بيخهيته بهردهمي پشيلهيهك، يان له
زبلدانهكاني دهرهوهي شار دايبنييت، مانگايهك به عهلاگهكهوه بيخوات
يان سهگيك گووي پيدا بكات.

يان ههز دهكهم تيكهلي نانهوردهكاني بكهم و نهنكم به نرخي نانهورده
بيدات به تهلي حاجت، يان بنيشتيكي كوردي.

بهلي، رامين، جهخت لهسهه ئهوه دهكهمهوه، پرژهكان كورت بوون و
زهوي خيراتر دهبورپتهوه، خيراتر... خيراتر.

به شه قامه كاندا ده رۆين، ئۆتۆمبيليك به لاماندا تئیده په ریت. ئیمه راده کهین بۆ
 ئه وهی پیس نه بین، فریا ناکه وین. تۆ به جهستهی قورپاوی من پئیده که نیت و
 دهسته بچووکه کانت به ده مه وه ده گریت. رۆژ دواي رۆژ گه وره تر ده بیت،
 منیش زیاتر عاشقی تۆ ده بم. زۆر جوان و ناوازه و گوپرایه لیت، ئه لبت
 من نامه ویت گوپرایه ل بیت، من ده مه ویت عه جول بیت و شت بشکینی و
 یاری زۆر بکهیت. نه نکت پیی وایه له من ده چیت. شه وان داوا ده کهیت
 باوکت به کاغه ز به له مت بۆ دروست بکات، تا به ده ریادا که شت بکهیت.

ده توانیت به باشی به پییه کانی خۆت برۆیت و به باشی بدوئیت. بۆ
 هه موو شوینیک له ته نیشتی منه وه ئاماده بیت هه یه، ته نانه ت بۆ سه ر
 کاره که شم. کردوو مانه به بهرنامه هه موو رۆژیک دواي ته واو بوونی
 کاره که م، ده تبه م بۆ ئه و پارکه ی له سه ر رینگه که ماندا یه. کاتیک جۆلانه
 ده کهیت، داوا ده کهیت توندتر پالت پیوه بنیم، تا به رزتر بفریت و له
 هه وادا خۆت ببینیت. پرسیاری زۆر ده رباره ی سروشت و گه ردوون و
 دروستبوونی شته کان و خودا ده ورووژینیت، که هه ندیک جار منیش
 وه لامه کانم له لاین، وام لی ده کهیت به دواي وه لامه کاندا بگه ریم. جیاوازی
 زۆره له نیوان شتیک که لیی تینا کهیت، له گه ل شتیک که گومان ت لیی هه یه،

تۆ ھەم تیناگەیت، ھەم گومانیشت ھەیە.

کاتیک ژنیک دەبیت بەدایک، ئیدی مندالەکە ی دەبیتە باشتەین ھۆکاری بەردەوامی ژیان، تۆ بوویت بە ئیمتیازی ژیان من.

ناتوانین خۆمان لەو چاوانە ھەشار بەدەین، کە دەیان پرسیاریان ھەیە دەربارە ی من و تۆ. کاتیک بەو دەنگە ناوازیەت بانگم دەکەیت (دایکە)، راستەوخۆ پرسیار ی ئەو دەکەن، ئایا من دایکی تۆم؟ کاتیک وەلامی (بەلێ) وەر دەگرن، چەند سانتیمەتریک دەمیان دەکەنەو و بۆ شار دەنەو ی دەدانیان، دەست بە دەمیانەو دەگرن و پرسیار ی بیماناتر دەکەن. ئەوان پێیان وایە من مندالم و چۆن دەکریت مندالیکی وەکوو تۆم ھەبیت؟ بەلام راستییەکە ی ئەو ھەیە، من مندالم نیم، من دەتوانم تۆ پەر وەردە بکەم و بەباشی چاودیریت بکەم. رۆژی جاریک بتەمە گەرماو و بتشۆم. لە کاتی دیاریکراودا خواردنت بەدەمی و یاریت لەگەڵدا بکەم و نەھیلیم ھەست بە بۆشایی بکەیت. ئامادەم تەواوی خۆم بۆ باشی تۆ ئامادە بکەم. خەلکی ئێرە ی بە دایکایە تیم دەبەن. زۆر نیگەرەن دەبم کە خەلک پێیان وایە من مندالم، ھەندیک جار دلم پەر دەبیت.

لە ھەموو جێگە یە ک پرسیار ی «ئایا من دایکی تۆم؟» ئامادە یی ھەیە. پیکەو ھە سەفەر دەکەین بۆ شار یکی دی، تۆ لە باو ھشمدانوستوویت، لە یەکیک لە بازگەکاندا دامان دەگرن و داوای ناسنامە ی تۆم لێ دەکەن، پێیان وایە من دایکی تۆ نیم. نزیک ی نیوکاتژمیر رامان دەگرن، خۆشبەختانە تۆ بە دایکە بانگم دەکەیت و ئەوانیش باو ھر بە دایکایە تیم دەھینن و رێگە دەدەن بڕۆین. لە کۆرەکاندا تۆ دەبینم لە ریزی گویگرەکاندا دادەنیشیت و بەوردی گوی بۆ من دەگریت کاتیک شعر دەخوینمەو ھ. من سەیرت دەکەم، پیکەنینم بە قاچە کورتەکانت دیت، کە لەسەر کورسییە کە ناگەنە زەوی، بەلام دلنیام لەو ھ ی رۆژیک ئەو پێیانەت دەگەنە زەوی و زەوی لە ژیریاندا دەلەرزیت.

له سهربانه که، جلی سهر ته نافه که لیده که مه وه، نیگام ده چیته سهر هیلانه ی کوکو و ختییه ک به گوئسه بانه ی هه وره بانه که وه. سه به ته جله که داده نیم و کورسییه ک ده هیتم و ده چمه سهری، ده ستم پیی ناگات، پاشان ته خته یه کی دانیشنن ده هیتم و ده یخه مه سهر کورسییه که، زرم ده که ومه خواره وه، دیسان هه لده ستم و هه مان شت دووباره ده که مه وه. دوو هیلکه له ناو هیلانه که دا ده بینم، ده ری ده هیتم و هه تا ده ستم ده یانگری هه لیان ده دم بؤ سهربانه که ی مالی ئه مننه خان. هه تا من له م ماله دا بم، پشیله کان بویان نییه به چکه یان بییت. که لاکان نابیت بین به دووان. جالجالو که ئه گهر هیلانه دروست بکات، قه تل و عام ده کریت. کوتر هه له بکات هیلکه ده کات. ئه گهر بؤم بکریت، یاسایه ک ده ر ده که م هه موو له دایکبوونیک له ته واوی گهر دووندا قه ده غه ده که م. ته ماشا که رامین، مروقی تووره چند ترسناکه، ته ماشا دایکی دوورخراوه له منداله کانی، چ ئاگریکی ئیره یی له ناخیدا هه لده گیرسیت، ته نانه ت ئیره یی به بالنده کانیش ده بات.

به سه به ته جله که وه ده چمه خواره وه، سیلیم جله بچکوله کانی توو هانیکوی له که نتوره که دا ده ر هیناوه سه یریان ده کات، به سه ریدا ده قیژنیم، که هیچکه س بوی نییه ده ست له و جلانه بدات. نامه ویت بونی که س

بگرن، ده بیئت هر بهو بۆنه ی خۆتانه وه بمیننه وه. سیلیم ده چه په سی و سه یرم ده کات.

سیلیم کچیکی باشه، ته مه نی نزیکه ی سیوپینج سالیک ده بیئت، خه لکی مه کسیکه و خاله له مه کسیکه وه هیناویه تی، چونکه نه نه پیر بووه و ناتوانیت ئیشی ناو ماله که بکات. ئەو زیاتر له هر که سیک له من نزیک بۆته وه، یانی ده توانیت به باشی له ههسته کانم تیگات. کاتیکیش باسی ئیوه ی بۆ ده که م، ده گری. هه ندیک شه و که ده زانیت نیگه رانم، به ته نیا له ژووره که به جیم ناهیلیت، دیت و له سه ر جیگه که ی من ده نویت. له مالی نه نه دا ته نیا من و نه نه و سلیم و که رویشکیکی قاچاغ و پشیله یه ک بوونمان هه یه.

ژووره که ی من له نهومی دووه مه، په نجه ره یه کی گه وره ی هه یه، له ویوه ده توانم ته واوی کۆلانه که ببینم، هه روها حه وشه ی ماله دراوسینکانش. له ویوه ده توانم مندا له کانی کۆلان و بالای دارتوو هکان و هاتوو چۆی ریبار هکان ببینم. وه ک شاشه یه کی تیقی، ده توانم فیلمه کانی گه ر هک ببینم. ئیره سه ر زه مینی خه یاله کانمه. لی ره وه ده توانم سه فه ری گه وره گه وره بکه م. له ده ره وه ی ئەم ژووره، ژیان زۆر بچوو که. رامین بۆ ئەوه ی ژیان ته حه مولکراو بیئت، پیویسته دونیا یه کی تایبته به خۆمان دروست بکه ین. من بۆ هه میشه له مالی نه نه نیم، ئەلبهت کاته کانم دابهش کردوو له نیوان مالی نه نکت و نه نکمدا. له مانگی کدا نزیک ی دوو ههفته دیمه ئیره و ده رۆم، به لام هاتنی ئەمجاره م، که میک جو دایه و چند مانگی که لی ره م، ده زانیت بۆچی، رامین؟ رهنگه وه کوو خه ونیک بیرت بیه وه، جاریک له گه ل خوشکه که تدا هاتیت بۆ لام، هانیکۆ دیسان منی نه ناسیه وه و له لام نه مایه وه، به لام تۆ به بست لیم دوور نه ده که وتیه وه. له سه ر تۆ ناکۆکی که وته نیوان من و دایکه مه وه، له سه ر منیش ناکۆکی که وته نیوان دایکم و دایکییه وه، واته نه نه. لیم مه پرسه هۆکاره که ی چی

بوو. تۆ له گەل پووره بچكۆله كهت سهرقالي ياريكردن بوويت و له ناخي
 دلەوه پیده كه نیت، باوه رپم وایه زۆر دەمیک بوو به و جۆره پینه كه نیبوویت.
 من به دایکم وت، كه دەرۆم و هەرگیز ناگه ریمه وه. به ره و لای تۆ هاتم،
 نه مده ویست پیکه نینه كهت بشیوینم، به لام ناچار بووم ئەوه بکه م. بانگم
 کردیت

»رامین... «

ئاوړت دایه وه و ته ماشایه کت کردم، كه بینیت دهگریم، راسته وخۆ
 پیکه نینه كهت گۆرا بو جۆریك له سه رسامی. هه زار پرسیارم له چاوتدا
 دهخوینده وه. پیم وتیت با برۆین، تۆیش بی ئەوه ی پرسیار ی ئەوه
 شوینم لی بکهیت كه بۆی دهچین، راسته وخۆ هه ستایته سه ر پی و
 چاوه روانی من بوویت. جانتا که م هه لگرت، دهسته بچکولانه کانتم گرت و
 رۆیشتین. نه نه زۆر لیم پارایه وه، كه ئەوه نه که م، به لام من زۆر له وه
 که لله ره قتر بووم، كه نه نه بیر ی لی ده کرده وه. بو من شکاندنی دایک
 پیویست بوو بو ئەوه ی له هه مبه ر ئەوه هه لومه رجه دا په رچه کردار نیشان
 بده م، چاویلکه که م له چاو کرد، تا تۆ و خه لکی گریانه که م نه بینن. به
 شه قامه که دا ده رۆیشتین، ئۆتۆمبیله که ی باپیرتمان بینی به لاماندا رۆیشت،
 نه نکت و پووره کانت و باپیرتی تیدا بوو، به لام نه وه ستان. تۆ ویستت
 بانگیان بکهیت، من دهسته کانتم گوش ی و پیم وتیت شتی وا نه کهیت.
 رامین، هه ندیک شت له ژیاندا وه ک وینه یه ک ده میننه وه لای مرۆف، که
 هه رگیز ناتوانین له بیریان بکهین، ته نانته کالیش نابنه وه، هه ندیک جار
 وامان لی ده که ن، که زیاتر پی له ژیان توند بکهین.

شه قامه کانمان بری و چووینه پارکیک. تۆ خه ریکی یاریکردن بوویت،
 منیش له بیر ی چاره سه ریکدا بووم. رۆژ خه ریک بوو ئاوا ده بوو. خۆرم
 ده بینی ده تگوت پرته قالیکی گه وره یه و له ویدیو په رژینی پارکه که وه
 دانراوه. مندا لان له گه ل جۆلانه کاندایه فرین. مراوییه کان له هه وزه که دا

وینەى ئاسمانیان دەشیواند. من و تۆ له گەل کورسیکورسییه کاندای چووین
بۆ لای هه وره کان. له ولامانه وه ژن و پیاویک ته مه نئای مندالیان هه بوو.
ههستم کرد بیری هانیکۆ ده کهیت، پیت و تم:

«دایکه، سبهی دهچین هانیکۆ دههینین و جانتاکه ی مه کهته بيشم. ئیدی
هه ر له لای تۆ ده بيم، نارۆمه وه.»

توند به خۆمه وه ده تنووسینم، خۆم پئی ناگیریت و ده گريم، سه رشانی
تۆ ته ر ده بییت. ته نانه ت ئیستاش که ئەم چه ند وشه یه ده نووسم و بیرم
ده که ویته وه، ده گريم. بۆ دایک زۆر قورسه داواکاریی منداله که ی ره ت
بکاته وه، من نه متوانی ئەو داواکارییه ی تۆ جیبه جی بکه م، بمبووره،
که رویشکه بچکۆلانه که م.

دو نیا تاریک بوو، شه و ئاماده یی خۆی سه لماند. به شه قامه کاندای
ده سوورپاینه وه، گلۆپه کان دونیایان رووناک کردبو وه وه، به لام دونیای من
نا. تۆ نه ته ده پرسى بۆ کوئ؟ ئەوه نده ت به س بوو، ده سته بچوو که کانت له
ده ستمدا بوون و له نزیکى من خۆت ده بینى. ئەوه نده دلخۆش بوویت،
بیری نانخواردنت نه بوو. دوو پیتزیمان کرى و له پارکی نالی پیکه وه
دانیشتین. تۆ ئەو شه وانته بیر خسته مه وه، که پیکه وه هاتووین بۆ ئەو
پارکه و تۆ جۆلانه ت کردوو. پیت و تم شه و یکیان منیش له گەل تۆدا
خلیسکینه م کردوو. بیرم ده که ویته وه و پیده که نم. پیم ده لیت:

«دایکه، که پیده که نیت، زۆر جوانیت.»

«دایکه، دایکی هاوړیکانم هه موویان گه وره و به ته مه نن، به لام تۆ زۆر
جوانیت، ئەو کاته ی هاتی بۆ قوتابخانه بۆ لام، مامۆستاکه م وای زانی
تۆ خوشکی منیت.»

من هه ر بیده نگم. ئەمجاره تۆ زیاتر قسه ده کهیت، چونکه ده ته ویت
من بيمه قسه.

«دایکه، ئیواره بۆچی گریایت؟»

ديسان دلم پر دهبی و دهگریم. دهمه ویت تو گریانه کهم نه بینیت.
سهرم داده خهم و خوم به نینۆکه کانمه وه خه ریک ده کهم، خیرا له
پرسیاره کهت پاشگهز ده بیته وه. ده لیتیت:

«گالته م کرد.»

له چاوه کانتدا گلۆپی سهر شه قامه که دهره وشایه وه.

رامین، پیویسته جار جار ده ستیک هه بی و غه ریبت راجله کیتیت.
توش پیت وا نییه؟

پیت ده لیم:

«رامین، له کوی بنوین؟»

ده لیتیت:

«ده چین بو مالی پوورم، خو لیره وه زور نزیکه، نه و کاته من له
باوه شتدا دهنووم.»

تو راستت ده کرد، مالی خوشکه کهم چند مه تریک له ئیمه وه دوور بوو.
من و خوشکه که شم له سهر یهک خاک چه که ره مان کرد بوو، که مندا لدانی
دایکمان بوو، به لام خومان زور له یهک دوور بووین. دونیای من و
پوورت زور جودا بوو. تازه ههفته یهک بوو کیشه که وتبووه نیوانمانه وه.
نه و پیی وا بوو من خوم به رووی دونیادا داخستوو و پیویسته له و
دونیایه ی تییدام، بیمه دهره وه و ژیانیک دروست بکه م. نه و زور ساده
پیی وا بوو، ده بییت نه لقه ی پیاویک له په نجه م بکه م و به خته وه ریی من
گریدراوه به وه ی له کوشکیکی چند نهؤمیدا بژیم، مالی خوم هه بی و
پیاویک بخمه سهر پشتییه کهم، نه و کاری به سهر کاره ساته کانی دونیاه
نییه، نه وه نده ی به سه له مۆدیلی جله وه به رامبه ره که ی هه لسه نگیتی. نه و
ساده ژنه پیی وا بوو نه و هه موو بۆشاییه که وره یه ی من هه مه، نه و

هموو که له بهره زورهی له وجودی مندا ههن، به بوونی پیاویک و
نامادهیی پیاویک پر دهبنه وه. ئەو پیی وا بوو کۆشکیک دهتوانیت من
بهخته وهر بکات. بیهینه بهرچاوی خۆت، کۆشکیکی کۆنکریتی رازاوه به
دونیای مۆدیرن و دوورخراوه له سادهیی و خاکیبوونی ژیان، دهتوانیت
که سیک و هکوو من بهخته وهر بکات؟ منیک، کانتۆری جله کانم له جیاتی
کراس و جلی ئاخر مۆدیل، پر کردبوو له کتیب. رامین، من نهک کۆشکیک،
به لکوو تهواوی زهوی ناتوانیت بهخته وهرم بکات. ههست دهکه م زهوی زور
بجوو کتره له وهی بتوانیت وهلامی پرسیارهکانی من بداته وه و شتگه لیک
تیدا بیت بتوانیت بهخته وهریی من دهسته بهر بکات، ئەگه ر راست
بیت، له ژیاندا شتیک نییه به ناوی بهخته وهری. بهخته وهری شتیکی
فریوده ره، مرۆف هه رگیز ناتوانیت بهخته وهر بیت. مرۆف بوونه وهریکی
فریوخوار دووه. ئەمرۆمان به پلاندانان بۆ سبهینی و به ئومیدی گه یشتن
به بهخته وهری بهرێ دهکهین، سبهینیش به هه مان شیوه، به م جوژه
هموو ژیان له چاوهروانی و له پیناوی بهخته وهر بووندا بهرێ دهکهین،
به لام وهک وتم، شتیک نییه به ناوی بهخته وهری. ئەمه یارییه که، ژیان
له گه ل ئیمه دا دهیکات، چونکه ئەگه ر ئومیدی بهخته وهر بوون نه بیت،
ژیان تامیکی نه ده دا و زور به مان له ژیان هه لده هاتین، زور به ی ئەو
مرۆفانه ی رۆژانه له ژیان هه لدین و له یارییه که ده چنه دهره وه، ئەوانه ن
که برۆای تهواویان به وه هیناوه بهخته وهری بوونی نییه و له چۆنیه تی
یارییه که تیگه یشتوون، له و کاته دا بریار ده دن کاتژمیره که بوه ستین.
رهنگه ئەوه ی خه لکی ناوی ده نین (بهخته وهری)، دلخۆشییه کی کاتی بیت.
هه ندیک پینان وایه بهخته وهری به بوونی ماده و شته دونیاییه کان، یان
پله و پۆستیک دهسته بهر ده بیت، هه ر بۆیه تهواوی ژیانیا ن به راکردن
به سه ر ده بن بۆ به دهسته هیانی ئەو به -ناو- بهخته وهرییه ی مه به ستیانه،
به لام رامین، دلنیا به نهک بهخته وهری، به لکوو دلخۆشی راسته قینه ش

هەرگیز پابەند نییه و نەبەستراوەتەووە بە شتە ماتریالی و ماددیەکانەووە.
تۆ سوور بوویت لەسەر ئەوێ بچینه مالی پوورت، بەلام من پەتم
کردەووە. کێشەئێ من ئەووە بوو، لە هیچ جێگەئێک ئاسوودە نەدەبوم.
کرمیک لە مندایە و وام لێ دەکات نەتوانم لە هیچ جێگەئێک سەقامگیر
بم. لە ژياندا هیچ شتێک لە سەقامگیری خوشتر نییه. هەستام و بریارم
دا بچینهووە مالی نەنە. نەموست نەنە تەندروستی تێک بچیت و نیگەرانی
بکەم.

ئەو شەووە لەپال مندا نوستیت. لە پەنجەرەکەووە مانگم دەبینی باویشکی
دەدا. گویم لە دەنگی سیسەرکەکان بوو، بۆقەکانیش. دەمتوانی هەست بە
هێمنی شەو بکەم. پەردەکە تا بەیانی سەمای کرد، قەلەمتۆزەکەیش، کە
پۆژ بوووەو، ماسیحهکە و سلیمیش.

خۇم دەيىنم بەسەر پىشتى بوونەوهرىكەوهم لە بۆشايىي ئاسماندا. دۇنيا
 نىم ئەو بوونەوهرە بالندەيە، ياخود گياندارىكى كىوى. لەبەر سەرسامىم
 بەكەشى ئاسمان و وردبوونەوهم لە خوارەو، ناپەرژىمە سەر ئەوھى
 وردتر لىي پروانم و بزنام سەر بە كام جۆرى گياندارانە. دوو كەس
 دەستەراست و دەستەچەپيان گرتووم. دەستەراستم ژنىكە، تەمەنى
 نزيكەي پەنجا سال دەيىت، دەستەچەپيشم كچىكى چكولانەيە، رەنگە
 چوار سالىكى تەمەن يىت.

قزم بە ھەموو لايەكدا پەرش بوو. ھەست بە قورسايىي جەستەم
 ناكەم. تا دىت بەرزتر دەيىنەو، درەختگەل و كىلگە و دارستانەكان
 بچووكتر دەبوونەو. بالەخانەكان وەكوو تەلى شقارته دىنە بەرچاو، تا
 وای لى دىت، شارەكەمان وەكوو تاشەبەردىكى لى دىت، بەردىك لەناو
 ھەزاران بەرد. تا بەرزتر بىينەو، زەوى بچووكتر دەيىتەو. زەوى لە
 دورەو لە ھىلكەي قازىك دەچىت، دلم بەم فرىنە خۆشە. چىنەكانى
 سەرەو تارىكن، دەنگگەلى سەمەرە دەيىستم، وەكوو دەنگى بوونەوهرى
 ناسروشتى، زمانى ناسروشتى. لەناكاو ئىو دەيىنم بەرەو پروم دىن،
 بەتاسەو باوہشتان بو دەكەمەو، بىنيتان دلخوشىيەكەم دە ھىندە

دهكات. هانيكو به رهو پروم رادهكات و پيچه وانهي چاوهر وانپيه كاني من به توندي باوهش به ژنه كه ي دهسته راستمدا دهكات و پيي ده لئيت (دايه). له توور پيدا شيت ده بم. به هه مان شيوه، توش ده بينم باوهش به كچه چوار ساله كه ي دهسته چه پمدا ده كه يت، ماچي ده كه يت و به (دايكه) ناوي ده به يت. تووشي سه رسوور مانپي سه ير ده بم، سه رسوور مانپك، چه ندين چه رخه كه س هه ستي پي نه كردووه و به ري نه كه وتووه.

به و راستپيه ده گم، كه ژنه كه ي دهسته راستم خوم له ته مه ني په نجا ساليديا و كچه چكوله كه ي دهسته چه پيشم، هه ر خوم له ته مه ني منداليدا. خوم ده بينم له نيوان دوو زه مه ني جياوازدا واقم وړ ماوه، زه مه ني مندالي و زه مه ني پيري.

من بووم له نيواني دوو زه مه ندا ويلكراو و نه بينراو، زه مه ني دهسته راست و زه مه ني دهسته چه پ.

له نيوان ميژوو و داهاتوومدا، زه مه نيكي ديارينه كراو بووم. وه كوو ته ميك خوم ده بيني، وه كوو گريمانه يه ك كه وتوومه ته نيو زه مه نيكي كه ردووني. بيسنوور و به ر فراوانه وه، كه يه ك چركه له كاتي كه ردوون، په نكه يه كسان بيت به هه موو ژيان له زه ويديا. ده قيژينم و به زماني كوردي بانگتان ده كه م، وه ك زماني مروقيك. ئيوه گويتان ليم نپيه و ته نانه تاشميين.

له دهنگي قيژه ي خوم به ئاكا ديمه وه. هه ناسه م سوار ده بيت، جه سته م سه راپا له ئاره ق هه لكيشراوه. ترسيكي سه ير دام ده گريت و هه موو گيانم ده له رزيت. هيژي ئه وه م نپيه هه ستم، قاچه كانم ناجوولين. ته مه نا ي بووني كه سيك ده كه م له ته نيشتمه وه، تا به مپينته وه سه ر خو. به ئاسته م ده سته كانم ده جوولينم و لامپه كه ي لاي سه رم هه لده كه م.

ئهم ماوه يه به ر شتي سه ير و خه وني سه ير ده كه وم. ئهم شتانه،

نهم خهونانه، بهخرایی دهمترسینن، بهقوولی دهموهستینن. له دهرهوهی
هیز و توانای من، کارم تیدا دهکن. ههموو ئهم شتانه وام لی دهکن
وهکوو چولهکهیگ به دوو بالی شکاوهوه له ئهرزدا بسوورپیمهوه و له
خول و قوردا غهرق بم. ور و گیژ به سهرئیشهیهکی قورسهوه به ژیاندا
دهسوورپیمهوه.

خهونه سهیرهکان مه بهستیانه به رهو دهرگایهک بمبهن، دهرگایهک، که
ناکریتتهوه.

له خهونه کهمدا بهراستی ههستم به بچووی زهوی کرد، زهوی، که له
رشهیهکا جیی ده بیتتهوه.

دایکم هه ندیک بهیانی سویند دهخوات دوو سهه جار هه مان خهونی
شهری پیشووی بینیوه. خهونه دووباره کان دهیانه ویت چی به نه نکت
بگهینن، رامین؟ ئهی به دایکت چی؟

خهون شوین و کات تیکه ل به یهک دهکات و لهو سوئنگهیهوه دهست
بۆ هه ندیک راز و نهینی دهبات.

به ره له دوو ههفته له گه ل ماله وه چووین بۆ سهه دهریا، وهک هه همیشه
ههردوو دهستم له گیرفانه کانم ناو بهوردی ته ماشای ناوه راستی
دهریا کهم کرد. له ناکاو ته میکی ته لخ له ناوه راستی دهریا که وه به رهو
ئاسمان هه لده کشا. باوه رپم به چاوه کانی خو م نه کرد، چاوه کانم چه ند
جاریک سری و دووباره ته ماشام کرده وه، دووباره ده مبینی ته میک
به رهو ئاسمان به رز ده بو وه وه. بانگی ئهوانی ترم کرد و هه ول م دا
پیشانی ئهوانیشی بدهم، به لام ئهوان به قسه که ی من پیکه نین و بوونی
وه ها ته میکیان به رهنگی خه یاله کانم ناوزه د کرد. من نیگه ران بووم
له وهی وهک مندالیک سهره تایی ته ماشایان کردم، هاوکات باوه رپشم
هینا، که ئه و ته مه دروستکراوی خه یاله کانمه. پاشان چی پرووی دا؟ که

گەیشتینه مالهوه و تەماشای وینەکانم کرد، دەزانی چیم بینی، پامین؟
ئەو تەمە لە هەموو ئەو وینانەى من گرتبوومن، لە پشتمهوه و لە
ناوەراستی دەریاکەدا بەپوونی دەر کەوتبوو، ئەمە لە کاتیکدا پوورت لە
هەمان جیگەدا وینەى گرتوو، بەلام لە وینەکانى ئەودا، ئەو تەمە بوونی
نییه. (ئەگەر بتەوی، دەتوانیت ئەو وینانە ببینی).

ئەمەش چەند پوژیک خستیمە بیرکردنەوه و بە دەرتەنجامیکی پوون
نەگەیشتم. ژیان تەنراوه بە چەندین خەونی سەیر و تەمی سەیر، رەنگە
ئیمەش تەمیک بین، کى دەزانیت؟

له سه ربانه که قاچ دهخمه سه ر قاچ و به قژیکی بژه وه گوله به پرۆژه
 ده تروو کینم، تو یکلکه کان به زه ویدا بلاو ده که مه وه، گوئی به و که سانه
 نادم، که هه میشه له شاشه کانه وه هاوار ده که ن و بانگه شه ی پاکراگرتنی
 ژینگه ده که ن، ئه وان ئه گهر راست ده که ن، با ژینگه ی مرو قایه تی له و
 تو یکلانه پاک بکه نه وه، که زه وییان پیس کردو وه (تو یکلکی ره قی مرو ق).
 ده ست راده وه شینم و ده نک ده نک تو یکل هه لده ده مه مالی ئه منه
 خانه وه، له نا کاو هه ست به ئازاری قولم ده که م، ئاسان نییه بو هه رده نکیک،
 ده ستیک را وه شینیت.

هه لدهستم و روو ده که مه دراوسیی دهسته چه پ، خراپ نییه جار جار
 رووی قینه کانت وه رسوو ریینی.

بیرکردنی ئیوه، خه ریکه نا وه وه م ده خوات.
 هه تا ناوقه دم شوپ ده که مه وه، ته ماشای نه عله تاکه و تاکه کانی دراوسیی
 دهسته چه پ ده که م، له و ماله دا که ژیان تییدا تاکه و تاکه.

ده مه ویت له ریگه ی نه عله کانه وه منداله کانی نیو ئه و ماله ئه ژمار بکه م.
 ته ماشا مرو ق چ بوونه وه ریکی خو هه لقورتینه. مرو ق ده ستکاری

سروشتی کرد و خۆی لە کاری گەردوون هەلقورتاند. تەماشای چۆن
رەگەزو تاییبەتمەندیی توخمی دوو درەخت تیکەل دەکەن و ناوی دەنن
(موتوربە).

هیلکەیی بی مریشک دەکەن بە جووجەلە، جووجەلە لە ماوەی
مانگیکدا دەبیت بە چوار کیلۆ.

بروانە چۆن بە چەندین شیوێ گەشەیی سروشتی شووتییەکی خیرا
دەکەنەو. مەرۆف ژیان خیرا دەکاتەو.

لە پوژنامەیکدا خۆیندەو، کێلگەیکە تاییبەت بە بەرھەمھێنانی
شووتی، شووتی چوارگۆشەیان دروست کردو. دەبینی دەستیوێردانی
مەرۆف گەیشتۆتە چ ئاستیک؟ ئەمە دروست بەو راستییەت دەگەییەنیت،
کە مەرۆف بوونەوهریکی خۆهەلقورتینە، دەنا چ نەنگییەکی تێدایە شووتی
خەربیت یان چوارگۆشە؟

داروین کاتیک باس لەو دەکات، کە مەرۆف پیشتر ئاژەل بوو و
ئێستا گەیشتۆتە پلەیی کەمالی خۆی کە مەرۆف، هەلە دەکات، چونکە
مەرۆف کاتیک بوو بە مەرۆف، کەمالی خۆی لە دەست دا.

بە گێژەگێژ دیمەوێ ژوورەکی خۆم.

لە پەنجەرەکەوێ چاوم لێیە خالت و پوورت دەنگە دەنگیانە.
نەنە دەلیت:

«لە حەوشەکەدا هەرا مەننەو، دەنگتان دوور دەپوات، وەرە
ژوورەو، دەرگاکی دابخەن، ئەوسا دویا ویران بکەن.»

نەنەش پێی وایە ئەمدیو دەرگا جیکەیی دەنگەلبرینە. دەتوانیت لەمدیو
دەرگاوە، هەموو نەگوتراویک بلێیت. لەمدیو دەرگاوە، دەتوانیت سەری
بەرامبەر و سوراخی و دلەکانیش بشکینیت و کەسیش پیت نەزانیت.
لەبەر ئەمەیی مەرۆف لەگەل دروستبوونیدا هەولی دروستکردنی

شویئینکی تایبەت بە خۆی دا، بە ناوی (مال). مرۆف هەر لەو کاتدا
هەستی بە دەمامکەکانی خۆی کرد، لەو کاتەوە هەزی کرد نەینیی هەبیت.
دەتوانیت لەمدیو دەرگاوه خۆت ڕووت بکەیتەو، مەبەستم تەنیا
فریدانی جلۆبەرگ نییە، بەلکوو فریدانی ئەو دەمامک و بەرگانەییە، کە
لەگەل خەلکیدا دەیانپۆشیت، داگەندنی ئەو پیستەییە، کە لەمدیو دەرگاوه
جۆریکی ترە. هەموومان لەمدیو دەرگاوه جۆریکین، لەمدیو دەرگاوه جۆر
ڕەنگیکی تر.

زۆریەمان لە دەرەو، لە دەرەوێ خۆمانین و کە دینە مالهو،
خۆمان لە خۆمان دادەکەنین و لە ئاوینەکەدا ئەو قالۆنچەییە دەبینین، کە
لەمدیو دەرگاگانەو بوونی هەییە. ئەمە لە کاتیکدا، ئەگەر ئاوینەییەک
بوونی هەبی و لە بوونی ئاوینەشدا جورئەت و وێژدانیکیش ئامادەیی
هەبیت بۆ تەماشای ئاوینە و بینینی خودی خۆمان، خۆمان بەبی ماکیاژ
و دەمامک، چونکە هەندیکمان بەبی ماسک ئەوەندە ترسناکین، تەنانەت
خۆشان بویری ئەوەمان نییە تەماشای خۆمان بکەین لە ئاوینەکەدا.
لای هەندیکیش هاوکیشەکە پیچەوانە دەبیتەو و لە مالهو هەلگری
چەندین ماسک و دەمامکە.

مالهکەئیمە لە ڕووخساری مامۆستا پاکیزە دەچیت، کە هەمیشە بە
ماکیاژی مارکەئۆریال سواخ دراو، تا چالوچۆلی و چرچولۆچیەکان
بشاریتەو.

مالهکەئیمەش لە دەرەو تەشتیک ئارایشتی کردوو و وەک
جوانترین بالەخانەئێ گەرەک دەر دەکەوێت، لێ لەمدیو دەرگاگەو پەرە لە
چالوچۆلی و چرچولۆچی. هەندیک جار دەکەومە درزیکەو، بەزەحمەت
دیمە دەرەو، درزی گەرەئۆریان.

لەم مالهو هەستی دەکەیت لەنیوانی زهوی و ئاسماندا گیر ماویت، یان

شتیک وهکوو چهقی ههوا، چهقی ئەو بۆشایییهی کهوتۆته نیوانی زهوی
و ئاسمانهوه. پیچهوانه‌ی مالی نه‌نکت، ئاسمان لیڤه زۆر دووره.

رامین، ماله‌کان حکمه‌تیکیان تیدایه، که من درکم پی نه‌کردووه.
نه‌ینییه‌ک هه‌یه، وا ده‌کات ته‌نانه‌ت میرووه‌کانیش هه‌ول بده‌ن مالیکی
تاییه‌ت به‌ خویان هه‌بیته، ئە‌گه‌ر ئەو حکمه‌ته‌ ئارامی و ئاسوده‌یی بیته،
ئە‌وا من درکم پی نه‌کردووه. هه‌ست ده‌که‌م ئارامی من له‌ هه‌چ‌کام له‌
ماله‌کاندا بوونی نییه، نه‌ مالی نه‌نکت و نه‌ مالی نه‌نکم و نه‌ مالی باوکت
و نه‌ مالی خودا، نه‌ مزگه‌وت و نه‌ که‌نیسه‌ و نه‌ نیشتمان و نه‌ زهوی و
نه‌ دلێک، ره‌نگه‌ ئارامی من له‌ مالی‌کدا بیته، گه‌وره‌تر له‌ هه‌موو ئە‌مانه،
که‌ من هه‌شتا نه‌مدۆزیوه‌ته‌وه‌ و به‌دوایدا ده‌گه‌ریم.

که‌شی ماله‌که‌ ئارام بۆته‌وه‌. پوورت له‌ به‌رده‌م جامه‌کاندا زیپکه
ده‌ته‌قینی، ته‌واوی رۆژ گیراوه‌ی لیمۆ و هه‌نگوین به‌ رۆوخسارییه‌وه
ده‌بینی. پیشنیا‌ر ده‌کات ئاوینه‌ی زیاتر له‌ ماله‌که‌دا هه‌لبواسین. له‌
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ملم ده‌هه‌نمه‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌لیم:

«پێویسته‌ ئاوینه‌ی گه‌وره‌ له‌ ماله‌کانماندا هه‌بن، بۆ ئە‌وه‌ی به‌باشی
خۆمان ببینین، به‌باشییی!»

ئە‌و به‌ بالایه‌کی به‌رز و ئە‌قلێکی کورته‌وه‌ دلێ به‌ هاوسه‌ری داها‌تووی
خۆشه‌. شانازی به‌ مالیکی دوونه‌ومی و ئۆتۆمبیله‌ کیلۆمه‌ترسفره‌که‌یه‌وه
ده‌کات، که‌ بریاره‌ سالی داها‌توو هه‌بیته. رامین، تۆه‌میشه‌ شانازی به‌و
شته‌وه‌ بکه‌ که‌ هه‌ته‌، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر بایه‌خیشی نه‌بیته، نه‌ک به‌وه‌ی نیته
و به‌ته‌مای هه‌تبی.

نه‌نکم ده‌لیته:

«بۆ ئە‌وه‌ی چاوم برژم، شووم کرد.»

وه‌کوو که‌سێک که‌ خه‌یالی رۆیشتیته، له‌سه‌رخۆ ده‌لیم:

«منیش بۆ ئەوێ جەستەى پیاویک ببینم.»

هۆکارەکانى من و نەنکم لە یەك نزیکن.
لە دورى ئێوه بیانوو بە دنیا دەگرم. رڤم لەوێه کاتیک قسه
دەکەیت، پیت بلین هاااا؟
هەزم لە دادانى قەلەمه. هەز دەکەم ملوانکەى ژنیکی فەلەستین بدزم،
کە میزدهکەى لە شەردا لە قاوغى گولە بۆى دروست کردوه.
پنویستم بە سەفەرێک هەیه، سەفەر بەنیو دله دەوله‌مەنده‌کان و
کۆشکە هەزارەکاندا.

دەوله‌مەندى هەر ئەوه نییه فراوانی دنیا و کۆشکەکانت هەبیت،
بەلکوو ئەوێه لە مەتریکى چوارگۆشەدا بتوانیت باش هەناسه بدهیت.
باوکت نامەیه‌کى بۆ ناردووم، بە کۆمه‌لیک فاریزه و خال و نیشانهى
پرسیاره‌وه. تیناگەم، ئایا ئەوه‌نده ئاسووده‌یه که بیر لە خالبه‌ندى بکاته‌وه؟
لە کاتیکدا من نووسینم بىر چۆته‌وه و توانای ناسینه‌وهى هەندیک وشەم
لەدەست داوه.

تیندا بە زمانى عاشقیک نووسیویه‌تى، چەندین رۆژه خۆى بە
رورى دنیا داخستوه، تاوه‌کوو لە دنیا دور بیت، لە من نزیک.
وشه‌گەلیکی درکاندوه، که پیشتر نه‌یدرکاندوون. نامەکان په‌يامى رۆحن،
ئەو جیگه‌یه‌ن، که تیناندا مرۆف خۆى هەلدەرپێژیت.

دەنگى ناوازه‌ى داریوش به‌سەر کەشى ماله‌که‌دا په‌خش بووه.
دەمه‌ویت به‌خه‌تیکی گه‌وره له‌لای سهرمه‌وه بنووسم:

«جوانى بازگرانییه‌کى گه‌وره‌یه بۆ ژن.»

بئى ئىۋە پۇاومەتە ئەم ئىۋارە بىئە خلاقەۋە. خۇم بە چمكىكى زەۋىيەۋە
گرتوۋەتەۋە، دەبىت من لەچاۋ زەۋىدا چەند بچكۆلانە بم؟

بەناۋ بازاردا ۋەكۋو شەبەحىك، ۋەكۋو تەمىك دەسوورپىمەۋە.
مرفەكان دۋابەدۋاى يەك پەنجە بە لووتياندا دەكەن، ۋەك ئەۋەى
نەخۇشىيەكى ساربان گرتبىت. خەلك، مرفەكان بەرز و نزم بەتەنىشتى
يەكتەرەۋە تىدەپەرن، مىروۋولەكان پان دەكەنەۋە. كەس بىر لە مىروۋولە
ۋ قالۋنچەكانى سەر شەقام ناكاتەۋە. كەس بىر ناكاتەۋە لەژىر پىنى
ئەۋ دوۋ دەسگىرانەى قۇلىان لە قۇلى يەكدايە ۋ بە شەقامەكاندا
دەپۇن، قسە لەسەر كرىنى تەفزیۋنى شاشە چلودوۋ دەكەن، ژيانى
مىروۋولەكان پىشىل كراۋە. كەس بىر لەۋە ناكاتەۋە، كە مرفە ھەموۋ
شتىكى بۇ خۇى قۇرغ كرددوۋە. دلم بە خۇرئاۋابوون گىراۋە. ھەز
دەكەم بچم بۇ گۇرستان، ھەمىشە ھەزم كرددوۋە زۇرتىن كات
بەسەر بەرم ۋ نەمتوانىۋە، گۇرستان نەينىيەكى سەىرى ھەيە بۇ
تىكەلبوون بە خۇت ۋ چوونەۋە-ناۋ-خۇت ۋ دانىشتن بەگەرمى لەگەل
خۇتدا ۋ دۇزىنەۋەى خۇت ۋ بىرکەۋتنەۋەى خۇت.

رامىن، زۇربەى ئىۋارەكان ھەست بە غەرىبىيەكى قورس دەكەم،

دەك ئەو ناكە لە شار یان كەسەكانت دوور بیت، نا، بەلكوو هەست دەكەم ئەم زەووییە هی من نییە و من نییە و من تێیدا غەریبم. هەستی ئەو هی كەس نییە لیت تێگا و تۆ نابیت لێره بیت، كە لێره شیت، نە دەبوو مەرۆف بیت، دەكرا بۆقیکی سەوز یان تەماتەیهك بیت.

غوربەتی من غوربەتی شوین نییە، بەلكوو غوربەتی پۆحە. غوربەتێكە، پێوەندیی بە دەرەو هی زەووییە وە هیە. غەریببوونی من غەریببوونێکی گەردوونییە. خۆزگە لەم تەرزێ غەریبییە دایكت تێدەگەشتی، رامین!

ئەم هەستە بەر زۆربە هی ئەو كەسانە دەكەوێت، كە قوول بەر چەمکی مەرۆف و بوون دەكەون و پرسێاری گەورە یان هیە لەسەر مەرۆف و ژیان و گەردوون. هەست دەكەم تۆیش لەو جۆرەیت.

ئەم هەستە تەمێك نییە، یان باشترە بلیم، تەمێکی رەش و ناشرین نییە، بەلكوو دەكریت وەكوو دەرگایەك بیبینن، كە دەتوانین لەوێه شوپ بینه وە بۆ ناو پرسێاری گەورە و رامانی گەورە و هەندێك جار نووسینی گەورە.

ئەها... دەمەوێت بپرسم تۆ عاشقیت؟

زۆر خۆشە مەرۆف عاشق بیت، جا چ عەشقی خودا، مەرۆف، یان شتیکی تر. مەرۆف تەنیا كاتیك دەستبەتالە، كە عاشق نییە. ئاییی! دەستبەتالی چەند ناخۆشە. هەمیشە عاشق بە، تا دەستبەتال نەبیت. عەشق شتیكە پێوەندیی نە بە دلەو هەیه، نە بە ئەقلەو، بەلكوو راستەوخو پێوەندیی بە پۆحەو هەیه، چونكە عەشقیش وەكوو پۆح نەمرە.

عەشق شتیكە هاوشیو هی نییە لە ژیاندا. عەشق هەلە، گریمانە هی ئەو هەیه، مەرۆف لە ژیاندا یەك جار عاشق بیت. هەیه ئەو هەلە

هەرگیز پى نادریت و تەواوی ژيان گەمزانە دەژی.

مرۆف هەتا عاشق نەبیت، لە مانای فەلسەفەى ژيان ناگات. مرۆفى گەورە لە عەشقى گەورەو دەروست دەبیت. عەشق شەرى گەورەى دەویت. تۆ لە پیناوی عەشقدان شەرى گەورە و کارى گەورە و سەفەرى گەورە بکە.

کاتیک عاشقیت، بە خەيال دەژیت، خەيال خۆراکى مرۆفى عاشقە. بىر لە زۆر شت دەکەیتەو، زۆر کار دەکەیت، کە پێویست نىیە بیانکەیت، یان شەرعىیەتیان پى بدەیت.

عەشق رەنگەکان رەنگ دەکاتەو. کەسى عاشق لە خۆى دیتە دەروە بۆ ناو مەعشوق. مەعشوق بەقولى کار لەسەر وجود و بىرکردنەو و کردار و دونیاىینىەکانى عاشق دەکات. هەندیک پینان وایە چەند جاریک لە ژياندا ئەزمونى عەشقى کردووە، بەلام راستت بویت مرۆف لە ژياندا یەك جار بەقولى عاشق دەبیت. لەمەیاندا مەبەستم لە عەشقى رەگەزى بەرامبەرە. یانى لەدواى یەكەمین جار عاشقبوونەو، هەرگیز عەشقیكى تر دروست نابیت. رەنگە چەندین پێوەندى دروست بىت. ئەو پێوەندیانەش تەنیا بۆ پرکردنەو و ئەو بۆشایىیە، کە کەسى رۆیشتوو (مەعشوق) دروستى کردووە، نەك بۆ پرکردنەو وەى خودى عەشق، چونکە بۆشایى گەورەى عەشق، بە هیچ شتىک پر نابیتەو، ئەگەر راستتر لى بروانیت، بەو دەگەیت کە عەشق نامریت، تا بۆشایىیەك دروست بکات. لە ژياندا، ئەگەر تاکسىیەك جى هیشتى، چاوەرپى دواتر دەکەیت، بەلام لە عەشقدان دواتر نىیە.

لەدواى یەكەمین عەشقهو، مرۆف تووشى سەرلێشىواوى دەبیت، لەنىو زۆربەى مرۆقهکاندا، بۆ بوون و گەرانەو وەى یەكەمین

عەشق دەگەرپت، بۆ ئەو مەبەستە، پەيوەندىي زۆر دروست دەكات،
لە گۆتاييدا، خۆي لە چەندىن شكستدا دەبينتەو، تەنانەت خۆدى
خۆيشى لى ون دەبىت، دۇنيا دەبىتەو لەوھى يەكەمىن عەشق ھەرگىز
دوو بارە نايىتەو.

دەنگى بەرزى ئەلاھو ئەكبەر كەشى ئىوارە دەتەنیت، دەنگى
نۆزىنەي ئايىن.

پۇژانە پىنج جار گويم لەم بانگەشەيە دەبىت. پىنج جار خەلكى
سەريان دادەنەوین.

لە دەرگای مزگەوتى گەورەو، پیاوہ پیرەکان دەبینم بە ریز
بەتەنشتى يەكترەوہ سەريان دانەواندوہ، لە دەنگى تەسبیحكى
قەزوان دەچن. پىويستە لە ھۆكارى ئەم سەردانەواندەنە پەرسىن. ئايا
ترسىكى گەورەيە لە خودا؟ يان عەشقىكى گەورەيە بۆخودا؟ يان
ھىچيان؟

واي دەبینم ھەندىك لە پىناوى بەھەشتدا ئەو پەرستنە دەكەن و
ھەندىك لە ترسى دۆزەخ. كەم ھەيە ببىنیت تەنيا لە پىناوى عەشقى
خودا، پەرستن بكات.

بەراست، تۆ بىروات بە بوونى خودا ھەيە؟
من ھەرگىز پىم خۆش نىيە قسە لەسەر بوون و نەبوونى خودا
بکەم، چونكە ئەو پرسە پىويستى بە دراسەي زۆر و چر ھەيە و
ھەست دەكەم من لەو بابەتە بچووكتەرم، لەگەل ئەوھشدا، ناتوانم
پروانىن و ببىنەکانى خۆمت بەرامبەر ئەم بابەتە لى بشارمەوہ و پىم
خۆشە دۇنيا ببىنەکانى دايكت بزانىت.

دەمەویت پىرسم:
«ئايا تۆ باوہرت بەوہ ھەيە ھەموو بوونىك لە نەبوونەوہ ھاتووە؟»

وہ کوو بوونی سہرہ میکو تہ یہ ک لہ ئاودا. وہ کوو بوونی تو، کہ
 رۆژگاریک نہ بوویت و بوونت نہ بووہ، بہ لام ئوہ تا ئیستا بہ چہ ندین
 کیلووہ قورساییت ہہ یہ بہ سہر زہمینہ وہ و بۆشاییہ کت داگیر کردوہ
 و ہیت. دہ توانیت پیم بلیت تو لہ چییہ وہ دروست بوویت و کی
 دروستی کردوویت؟ ئہ گہر بگہر پیتہ وہ سہر لایہ نہ فیزیکیہ کہ ی و پیم
 بلیت تو و باوکم منتان دروست کردوہ، ئہ وا پیت دہ لیم ہلہ ی،
 من و باوکت تہ نیا ہۆکار بووین بۆ دروستبوون و گواستہ وہ ی
 تو بۆ ئیرہ. ئیمہ ہۆکار بووین، نہ ک خولقینہر. پرسیارہ گہورہ کہ
 ئہ مہ یہ:

«ئایا خولقینہری سہرہ کی کییہ؟ ئہ و ہیزہ چییہ کہ تو ی ہینایہ
 بوون و خو ی بوونی نییہ و بۆشاییہ کی داگیر نہ کردوہ؟ ئایا
 ئہ وہ ی بۆشاییہ کی داگیر نہ کردوہ، بوونی نییہ؟ یان ہہ موو ئہ وانہ ی
 بۆشاییہ کیان داگیر کردوہ، بوونیان ہہ یہ؟»

«ئایا باوہرت بہ وہ ہہ یہ، کہ ہہ موو نہ بوونیک لہ بوونیکہ وہ
 ہاتوہ؟»

تیناگہیت، وایہ؟ بۆ نمونہ، رۆح، شتیک (نازانم وشہ ی شتیکہ تا
 چہ ند راستہ بۆ رۆح بہ کاری بہیتم)، شتیک نییہ بہ رجہ ستہ بیت و
 شوینیکی لہ بۆشاییدا داگیر کردیبت، لہ گہل ئہ وہ شدا، سہرچا وہ ی
 جوولہ و ہناسہ و ہہ موو شتیک تویہ، بہ لام خو ی بہ رجہ ستہ نییہ و
 بوونی نییہ. گہورہ ترین پسپۆر یان پزیشک ناتوانیت شوینی رۆح لہ
 جہ ستہ دا دیاری بکات.

ہہرگیز بینیوتہ رۆژیک پزیشکیک نہ شتہرگہری رۆح بکات؟ یان
 قہت بیستوتہ کہ سیک بلیت رۆح دہ یہ شیت؟ مہ بہ ستہ بلیم، کاتیک
 دہ لیم ہہ موو نہ بوونیک لہ بوونہ وہ ہاتوہ، ئہ وہ یہ کہ رۆح بوونی

نییه، بهلام هیژیکی له سهروو ئهوهوه بوونی ههیه، که ئهوی لی هاتوته بوون و دروستکهری ئهوه. ئهگهر باوهرمان وا بییت که ئهوه هیزه نادیاره خودایه که، کهواته دهبییت بروامان به هیژیکی بالاتر و به هیژتریش هه بییت، که خودی خودای دروست کردووه و هیناوهته بوون. له وهها حالیکیشدا، ئیمه ده بین به خاوهنی زیاتر له خودایهک و ده بییت بروامان به فرهییی خودا هه بییت.

دهزانی، من هه میسه بیر له وه ده که مه وه، ئه وه هیزه چییه که ده توانیت کۆنترۆلی هه موو بوون بکات؟ بو نمونه، به هار هه میسه به هاره، زستانیش هه میسه زستان، چ هیژیکه هیچ هه له ناکات له وهی هاوین بییت به زستان؟ یان هه میسه کرم هه ر کرمه، پشیله ملیکی دریزی نییه، تو هه رگیز پۆژیکی له پۆژان به دهنگی مانگایهک قسه ناکیت. بیر له وه بکه ره وه، پۆژیکی مرقه کانی ده ور به رت دهنگی ئاژهل وه ربگرن، چی ده که ییت؟ هه له بهت سه رت سوور ده مینی، گهر بیینی ده ور به رت دهنگی ئاژهل وه ربگرن. راسته وخۆ له و کاته دا بیر له وه ده که یته وه، چی وای کردووه ئه مانه وایان لی بییت؟ چ ناته واییهک دروست بووه؟ هۆکار چییه و کی وای لی کردون؟ بهلام ئایا هه رگیز پۆژیکی له خۆتت پرسیه چی و کی وا دهکات به بی بوونی هه له، هه موو دهنگه کان و هه موو شته کان له جیی خویاندا بن؟ بوچی خۆر نابینی له شه ودا هه لییت؟ ئه م هه موو یاسا و پابه ندبوونه چین له گه ردووندا هه ن؟ کی ده یانبات به پیره و کی کۆنترۆلیان دهکات؟ کی سه ره میکوته ی له ئاو یکدا دروست کرد؟ کییه له نه بوون بوون دروست دهکات، نازیندوو دهکات به زینده وه ر؟ بو نمونه، برنجیکی کولاو بخه ره عه لاگه یه که وه و دوو پۆژ دایینی، ده بیینیت دواتر برنجه که ده بییت به کرمی ورد و سپی و دیته ریزی زینده وه رانه وه. تو ئیستا ده لییت ئه وه برنجه که یه، که توخمی خۆی

گۆریوه، به لام ئه‌ی چی رۆحی پی به خشی؟ دیسان ده‌کریت بپرسین
 ئایا مادده‌یه‌کی بنه‌رته‌ی هه‌یه، که هه‌موو بوونی لی پیک بیت؟ ئایا
 ده‌کریت بوونی هه‌موو ئه‌مانه به خودایه‌که‌وه گری بده‌ین؟ ئه‌گر
 باوه‌رمان به‌وه هه‌بیت هه‌موو نه‌بوونیک له بوونیکه‌وه هاتووه، ئه‌ی
 بوونی خودایه‌ک چی؟ ئایا ئه‌ویش له بوونیکه‌وه تره‌وه هاتووه؟ ئه‌مانه
 ئه‌و پرسیارانه‌ن، که له ته‌مه‌نی دوانزه سالییه‌وه منیان به‌قوولی
 خستۆته گیزاوه‌وه و تا ئیستاش بیوه‌لامم.

من ناتوانم وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه بده‌مه‌وه و له‌گه‌ل بوون و نه‌بوونی
 خودایه‌کدا له گوماندام. به‌لام ده‌کریت هه‌موو شتیکیش گریمانه‌کراو
 بیت، یان هه‌موو بوونه‌کان سه‌ره‌تا گریمانه‌یه‌ک بووبن، وه‌ک چۆن
 ئه‌و رۆژه‌ی که چووم بو لای خانمی پزیشک و پیش پشکنینه‌که تو
 ته‌نیا گریمانه‌یه‌ک بویت و له هه‌مان کاتیشدا بوونت هه‌بوو. ره‌نگه
 خودا له رۆحدا بوونی خۆیمان بو بسه‌لمینی و له‌و ریکه‌یه‌وه پیمان
 بلیت من هه‌م، به‌لام به‌رجه‌سته نیم، وه‌ک چۆن رۆحی ئیوه جله‌وی
 هه‌موو جووله و بوونی ئیوه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌لام به‌رجه‌سته نییه.
 دوریش نییه خودا به‌رجه‌سته بیت، ره‌نگه‌که‌ردوون جه‌سته‌ی خودا
 بیت و ئیمه‌له‌ناو ئه‌ودا بژین.

مرۆف به‌رامبه‌ر ئه‌م پرسیار و گریمانانه وه‌کوو کۆتریکه‌ی برینداری
 لی دیت.

له هه‌ر حالیکدا، پیویسته ئیمه سوپاسگوزاری هه‌موو ئه‌و شتانه
 بین، که‌که‌ردوونی ئیمه و جیهانی ئیمه‌ی لی پیک هاتووه و ده‌وریان
 ته‌نیوین به جوانی، وه‌کوو بوونی خۆر، مانگ، ئاسمان، ده‌ریا، فرین...
 هتد. ئاسان و ته‌نیا وه‌کوو وشه‌ته‌ماشای ئه‌م شتانه مه‌که، به‌لکوو
 به‌قوولی به‌ریان بکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌که‌مین جارت بی بیانینی
 لیان ورد به‌ره‌وه و وه‌کوو خۆیان جوانیه‌کانیان وه‌ر بگره و درکیان

پي بکه، نازيزترين. هه موو ئەم شتانه مايه‌ی تيرامانن، ئيمه ئيستا
هه‌لی ئەوه‌مان هه‌يه، به‌وردی ليسان بروانين. ره‌نگه له ده‌ره‌وه‌ی ئەم
جيهانه‌ی ئيمه، له ده‌ره‌وه‌ی ئەم ژيانه، ئەو هه‌له‌مان نه‌بیت. مه‌به‌ستمه
بليم، له ده‌ره‌وه‌ی ژيان، ره‌نگه خوریک، مانگیک، گولیک، بوونی
نه‌بیت، مروڤيک به‌ ريگه‌دا نه‌روات، مندالیک نه‌گری. ئيره‌ چهندين
جار به‌رامبه‌ر نازاره‌کان چيژيشی تيدايه، به‌لام ره‌نگه ئيمه درکی پي
نه‌کەين. هه‌ر ئەوه‌ی من ئيوهم هه‌يه و بيري له‌قزی لوولی خوشکه‌کەت
ده‌که‌مه‌وه، بوخوی چيژيکی گه‌وره‌يه.

ئوه‌نده ده‌زانم، ئەگه‌ر خودا بوونيشی هه‌بیت، ئەوا خودايه‌کی
عه‌دالەت نيه‌يه. ناتوانم باوه‌ر بکه‌م خودا بوون و ده‌سه‌لاتی هه‌يه،
کاتيک ۵۰۰۰ مروڤ له‌ يه‌ک کاتدا به‌ ناشرينترين شيوه له‌ ژيان
ده‌کريته ده‌ره‌وه و پوحيان بو ناسمان ده‌چيیت. ده‌بی له‌ و کاته‌دا
ناسمان چهنده ئيزديحام و قه‌ره‌بالغ بووبیت به‌ پوچ، پوچی کورده‌کان،
يان کاتيک ژنيک ئەتک ده‌کريت، کچيک به‌ ده‌ستی کومه‌ليک پياو به
بلوک ده‌کوژريت. مروڤانيک له‌ برساندا ده‌مرن و مروڤانيکيش قاپی
خواردنه‌کانيان زي‌ره. دادپه‌روه‌ری له‌کویدايه؟

خالوزاکه‌ت به‌ ته‌واونه‌کراوی هاته ژيانه‌وه. بوچی خودا په‌نجه‌کانی
بو دروست نه‌کرد؟ بيري چوو؟ ده‌بوو له‌ و کاته‌دا له‌ بيري ئەوه‌شدا
بووايه، که له‌ کاتی نويزکردندا چوون په‌نجه‌ی شايه‌تمانی هه‌لبيريت.
که له‌دايک بوو، من زور گريام، دايکم و ژنه سه‌رپوشله‌سه‌ره‌کانی
نه‌خوشخانه ئابلووقه‌يان دابووم و هه‌ولی هيوورکردنه‌وه‌يان ده‌دام،
ده‌يانوت ئيشی خودا چهنده جوانه. چهنده مانگيک دواتر، دايکيشی بوو
به‌ ته‌م و بو‌لای خودا چوو. له‌ پرسه‌که‌يدا ژنان به‌ده‌م ته‌سبيجبادان
رفاسولياخواردنه‌وه ده‌يانوت، ماشه‌للا، کاری خودا چهنده جوانه!
هه‌ر به‌راست ته‌ش. ببت ه‌ابه‌ ئەمه‌ کارتيکی جوانه؟

کۆچەر نەبۆبەکر

رامین، ئەگەر توانیت بەدوای حەقیقەتی ئەم بابەتەدا بگەڕێ و
منیش یەکلا بکەرەوه لەم بابەتەدا، چونکە منیش هیشتا بە راست و
دروستی ئەم بابەتە نەگەیشتوووم و لەنیوان ئەگەر و گریمانەکاندا
گیر ماوم. تۆ ئەگەر توانیت ئاشنام بکە بە حەقیقەت، چونکە دواجار
حەقیقەت هەرچیەک بێت و سەر بە هەر گروپ و ئایدیایەک بێت،
قبوولکراوه.

تاکە پەنجی فەرمی لە فەیسبۆک
کتابی PDF
www.fb.com/PDFkurd

دلوپەي ئاوى دەستشۆرەكە نايەلئيت بنوم. جيگەي بەتالى ئيوە لە
 تەنیشتمەوہ نىگەرانم دەكات. شەوى سەد جار خەبەرم دەبیتتەوہ و ھەست
 دەكەم سەرماتانە و دمەوئيت داتان بپۆشم. سەرما باوہشى پيدا كرددوم،
 زستانىك لە دل و ناخمدايە، ترسيكى كوشندەم بە خۇمدا داوہ. ئەوہى
 لەژىر سەرمدايە، پشتى نىيە، پشتى رەقى كيسەلئىكە. ئەوہى لە ژىرمدايە،
 چەرپا نىيە، جۆرىكە لە تابووتىكى مۆدىرن. باران تەمى سەر پەنجەرەكەي
 لستەوہ. شەو لە نەخۇشنىكى سەر جيگە دەچىت. بىرۆكەي ئەوہم ھەيە،
 بتانزفنىم بۆ دوورترين سەر زەمىن، بەلام كام سەر زەمىن؟

ھاورپىكانى باوكت وەكوو پشيلە دەورىان داوم، وەك ئەوہى بۆنى
 پارچەيەك گوشتى چەورىان كرددبىت.

تۆ ھەرگىز بىرى كەسىكت كردووە، كە لە تەنیشتتەوہ بووبى؟ ھەندىك
 جار زۆر بىرى باوكتەم دەكرد، لە كاتىكدا لە تەنیشتمەوہ بوو، چونكە
 ھەستم دەكرد زۆر لىم دوور كەوتۆتەوہ، تەنانەت لە خودى خۇشى
 دابراوہ.

ناتوانم ھەنگاويك بنىم، ھەموو شتىك بەستووويەتى، ژيان زۆر
 ساردە. ئەمشەو غەرببانە دلم تەنگە. ھەست بە وزەي لەشم دەكەم پەنگ

دهخواته وه.

هه لدهستم ئاوی دهستشوره که به باشی بگرمه وه. له په نجه ره که وه سهیری خواره وه ده کهم، مام نوری په رده کهی لا داوه و گلۆپه کهی هه لکراوه. ته شت و مه نجه ل و په رداغ له ناوه راستی ژووره کهیدا ده بینم. ژووره کهی مام نوری دلۆپه ده کات، دهستشوره که دلۆپه ده کات، دلی من دلۆپه ده کات، لووتی پشیله که ش.

ژیان، له م په نجه ره یه وه به شی پژانیک مهستبوونم به ری، لیگه ری پاییز له بهر بکه م و به م هه موو رهنگی مردنه وه له م ئاسمانانه دا به دوا ی فریندا بگه رییم. ژیان، له م په نجه ره یه وه فراوانی دونیام پیشان بده، که دلنیام له چوارچیوهی په نجه ره که زیاتر نییه.

رامین، من هه رگیز له هیئانه دونیای تو و خوشکه کهت په شیمان نیم، چونکه ئه گه ر ئیوه نه بوونایه، هه رگیز تامی ئازاری راسته قینه م نه ده چه شت. منیش له و که سانهم، پیم وایه مروؤف له ژیاندا ده بیت هه موو تاقیکردنه وه یه کی هه بیت.

ناتوانم بنووم، وینه کان دهر ده هیتم، ئه و وینه نه ی خۆزگه به ساتی گرتیان دهخوازم. هه ندیک جار چه ز ده کهم ژیان له کاتی وینه کاندای بوه ستایه. له وینه یه کدا زور بچکۆله ییت و له باوه شمدا ته ماشای نیو چاوم ده که ییت. به دهستی راستم دهستی چه پتم گرتووه و منیش به هه مان شیوه ته ماشای چاوه کانت ده کهم، که به رینترن له دنیا و تیئاندا هه زاران ئومید ده خوینمه وه. ئه ی تو له ویدا چی له چاوی مندا ده خوینیته وه؟ بوچی به قوولی ته ماشام ده که ییت؟ له وینه یه کی تردا نیسکافه کهی خۆم داناو و نیسکافه بو تو سارد ده که مه وه، ئه وه نده فووم له نیسکافه کرد، رهنگم زهر د بوو، ئه وه نده فووم له کوورهی چه زی گه یشتن به ئیوه کرد، دهر فته نه ما نیسکافه کهی خۆم بخۆمه وه و ژیان له دهستی که و ته

خوارهوه و کوپه کهم شکا.

له وینهیه کی تر دا، کیکی سالیادی له دایکبوونی سیهه م سالت قاز ده کهم. تو به په نجه کریمی کیکه که ده خویت. من پیکه وه بوونمانم له گهل کیکه دا قاز کرد و بووین به چوار پارچه وه.

ناتوانم به ردهوام بم، دلم بو ساتی گرتی وینهکان تنگ بووه. له داخا بنیشتیک دههینم و ههتا هیزم تیدایه ژیان دهجووم، له ناگاو پارچهیه کی له ده مم دهر دههینم، رای دهکیشم و دهیبه مه وه ناو ده م. پال ده کهوم و مه راق دهجووم. کاتژمیره که ملی خوار کردوته وه، ترپهی دلی نایه لیت کهس بنویت.

له دهنگی نانه وردهی کولانه که خه بهرم ده بیته وه. قژم نووساوه به پشتییه که مه وه. به پشتییه که وه ده چمه خواره وه.

«نه نه بنیشت به قژمه وه نووساوه، بوم بیره.»

«هار بوویت نیوه شه و بنیشت دهجوویت؟»

«شاخ... به سووکی، وریا به، زور قژم نه بریت، بهشی نه وهی پنه»

به لیت پیاویک کلاوه کهیم بو دانه وینیت»

په نجره که ده که مه وه، هه وای پوژیکي نوي به ره و پروم دیت.

درو ده که م، هه وای چی ده کات لی ره؟ هه وای ته نیا لای هه ناسه کانی ئیوه بوونی هه یه. دویئی به ته نیشته باخه که ی مالی نه نکدا چووم بو سهر ده ریا، ئیوه م نه بیینی له باخه که دا، رهنگه تو له قوتابخانه بووبی و هانیکوش له ئاوینه کاندای بو دایکیک گه راییت. له سهر ده ریا نه وره سه کانم بیینی، هه ندیکیان نیشته بوونه وه، پر به چنگم لمم هه لگرت و تیم گرتن، تا نیشته وه یان نه بیینم و هه میسه بفرن. گونا مه به جووتیک باله وه بنیشیته وه و نه فریت.

رامین، له ئازار دام، چونکه ناتوانم بتانیینم، له ئازار دام، چونکه ناتوانم بیمه لاتان، نه و ساتانه یشی ده تانیینم، هه ر له ئازار دام، چونکه ده بیینم به هوی منه وه ئازار ده کیشن، یا خود مه زهنده ی نه و کاته ده که م، که دووباره جیم ده هیلن.

ئومیدی گه وره بوونتان به پیوه ده مه یلیته وه.

شاعیره که ی هاوړیم دلنیای کردمه وه له وه ی کاتییک گه وره ده بن، به پاکردن دینه وه ناو ژیانم، دلم به م قسه یه خوشه، هه رچه نده ده کریت ته نیا گریمانیه ک بییت، به لام له وه ها حالیکدا ناچارم دل به گریمانیه کان خوش که م.

دل خوش دهكەم بەوہی رورید دیت پیکەوہ قول دەکەین بە قولی
ژیاندا و چوارقولی پاشماوہی شەقامەکە دەبرین، ھەرچەندە ھیچ سەقفیک
لەسەر خەیاڵ راناوہستیت.

ئێستا دابونەریت دەیەوئیت بە نینۆکەکانی شوختم تی بکات، منیش
دەمەوئیت جرتیک بکیشکم بۆ قسەی قوری کۆمەلگە. ئەگەر ھەزار
دەستم ھەبیت، ھەزار کەلەبچە بوونی ھەیە. دەمەوئیت کلیلی کەلەبچەکان
بدۆزمەوہ، یاخود بیر لە چۆنیەتی شکاندنیان بکەمەوہ، یان ئەوئەندە بەھیز
بم، نەیەلم بکریئە دەستم. من بەردەوام لە شەریکی گەرەدا بووم بۆ
بەدستھێنانەوہی ئیوہ، بەردەوامیشی پی دەدەم، قەلغانەکە دەستم
گولەبەرە.

ئێستا لە دووری ئیوہ باخچەکەم پر بووہ لە پشیلە و کەرویشک و
تووتەلە، ژوورەکەم زیندانی ئینجانەیە.

بیری مندالیتان دەکەم، مندالیتان، کە خەریکە لیم دوور دەکەوئیتەوہ.
ئێستا دەمەوئیت نامەیک بۆ مندالیتان بنیرم و تێیدا گلەیی گەرەبوونتانی
لی بکەم. ئێستا دەمەوئیت تۆپە خەرەکە سەر میزەکە خانی دکتور
بسورپنم و کات بگەرینمەوہ.

بیان وتووم ئێستا پرساری رەنگی قژم دەکەیت، ئایا رەنگی قژی
دایکت بیر چۆتەوہ؟ بەلی، دەزانم بیری چۆتەوہ و دەتەوئیت لەوہ زیاتر
لە یادەوہریتدا کال نەبیتەوہ. رەنگی قژم لە ئێستادا رەشە، بەلام پێدەچیت
کاتیک تۆ ئەم دیرانە دەخوینیتەوہ، تالی سپیی تی بکەوئیت، کی دەزانیت؟

لەسەر دەریا دەنگی تۆ و ھانیکۆ دەبیستم تیکەل بە دەنگە ناخۆشەکانی
ژیان دەبیت، دەتوانم لەنیو سەدان دەنگی تردا بیانناسمەوہ، دەیانناسمەوہ
لەنیو دەنگی بە لەمیکی کۆندا، لەنیو دەنگی گیزەگیزی سەماوہرەکەدا،
دەنگی باپیرت، ئەو کاتە گولەکانی دەشکین، دەنگی غەمگینی دایکم

لە پەنجەرە کەدا، دەنگی نیرینهی ئایین، دەنگی ئاگراوی کچه عاشقەکانی
گەرەک، دەنگی تێپەرینی زەمەن بەلای پەنجەرە کەدا، بەلای، دەتوانم دەنگی
ئێوہ جیا بکەمەوہ.

«دایکە، دەریا ھێمنییەکی سەیری ھەیە، ھانیکۆ، وینەکانم مەشیوینە،
کاکە، دەستم بگرە با نەکەوم، دایکە، لە ئاوەکە وەرە دەرەوہ، نەبادا ژیان
بتخنکینیت، کاکە، کەرویشکە کەم بۆ بگرە، دایکە، پەشمە کە کەم لێ دەسینن.»
پر بە گەرۆم دەقیژینم و بانگتان دەکەم، بە تیژی گویم لە دەنگدانەوہ
و زایەلە ی دەنگی خۆمە.

بیزارم لە دەنگە ڕەقەکانی ژیان.

نەکت ھەمیشە دەلیت، لینگەرێ با ژیان وەکوو خۆی برۆت، بەلام من
نامەوێت ژیان وەکوو خۆی برۆت، بەردەوام دەستکاری دەکەم، ڕەنگە
ھەر ئەمەش بووبیتە ھۆی سەرلێشیواوی من.

ھەست بە ساردیی ئاوەکە و تەزیوی ژیان دەکەم.

من و باوکت ئیستا دانی پێدا دەنێن، کە دەتوانین تەنیا ھاوڕێ
بین، باوکت ئەو پیاوہی دەستەکانی جوانن، من ڕێوشوینی بۆ دادەنیم
ھاوسەرگیری ژمارە دوو، ئەویش ڕینوینیم دەکات ژنیکی گوێراہیل بۆ
مێردی ژمارە دووم، تۆش لە باخە کەدا، ئاخخ! تۆش لە باخە کەدا وینە ی
چوار ئەستێرە دەکشیت لە نزیکی یەک.

ھەمیشە دایکم بینیوہ ھەر دایک بووہ، دەمەوێت وینای ئەوہ بکەم، کە
ڕۆژیک کچیکی دلەر و عاشق بووہ، بەلام ناتوانم.

پێم وا بوو پاش ئێوہ، ئەوہندە بە زەویوہ نامینمەوہ، بەلام مامەوہ.

من لە شارێک دەچم دوای جەنگ، پیاوہکانی دەوروبەرم ئەم وێرانە یە
درک ناکەن، ھەر بۆیە زوو عاشقی جووتیک چاو و تەسبیحی قەزوانی
مەچەکم دەبن، ئەوان توانای خویندەوہی ئەو دیوی چاوہکانیان نییە، ئەوان

تەنیا پىنگەننى لىئوھەكان دەبىنن و تواناي بينىنى بىرقەھى چاويان نىيە، كە بە
ھۆى فرمىسكىكى شاراۋەھە دروست بوۋە.

ئەو چاوانەھى غەدرى پۇژگار بەرىنتىرى كىردوون، ئەو چاوانەھى دونيا
ۋەك خۆى دەبىنن، ئەو دونيا بەرىنەھى لە جووتىك چاودا جىگەھى دەبىتەۋە.

بىر لەۋە دەكەمەۋە، پۇژىك لەپرىكدا دەمرم و فرىاي چاككىردنى قەدى
نوشتاۋەھى لاپەرەھى كىتتېبەكان ناكەوم، فرىاي دراندن و فرىدانى دەفتەرى
ئالۆزى تىبىنىيەكان ناكەوم. فرىاي لىكردنەۋەھى ئەو بنىشتانە ناكەوم، كە
شەۋان ئەياننووسىنم بە قەراغى چەرىپاكەمەۋە.

ھەزم لەۋە مالانەيە، كە گولدانىان لە بالكۆنى مالەكانىاندا داناۋە و ژن و
پىاۋىك تىندا شەيداي يەكن.

نىگەرانم لەۋەھى كارەساتى گەرە ناتوانىت مروّف بوەستىنىت و
بەتوندى بەر خۆى بكەۋىت.

نىگەرانم لەۋەھى كارەساتى مروىي، فۆرمى كارەساتى سىروشتى
ۋەرگرتوۋە.

بىرى مندالىم دەكەم، ھەمىشە كە بىرى مندالىم دەكەم، دەچمەۋە
خانۋەكەھى چوارباخ، دەبىنم بوۋە بە بالەخانە و ناتوانم جىپىكانم و چالى
مورمورۋىنەكەم و خەتەكانى خەتەتېنمى تىدا بدۆزمەۋە، ناچارم پەنا
بۇ جىگەيەكى تر بەرم بۇ دۆزىنەۋە و گەرانەۋەھى مندالى.

ھەزم لە خەتەتېنە و دايكم پۇژىك تا ئىۋارە، لە دوازە سالىيەۋە
تاجەھنەم بە تاۋانى ھەلبەزىنەۋە و بەرزبوونەۋە و لەرىنەۋەھى مەكم
دەرگام لى دادەخات.

ۋايىسى! گەرەبوون، چ ۋىرانەيەكىت. ھىشتا زۆرم مابوو لە نىۋانى
خەتەكاندا ھەلبەزمەۋە و بەرد ھەلبدەم.

زۆرم مابوو دەستى ئەو كورپانە بگرم، كە ھۆكارى دەستگرتنمان تەنیا

كۆچەر نەبۇبەكر

فيكلانكۆ بوو و ھۆكاری ناوقەد گرتنمان تەنيا قيتار قيتارين بوو.

ئىستا لە نيوانى خەتەكاندا خۆم لى ون بوو، بە دايكى بيمارەوہ
لەنيو خەتەكانى خەتخەتین و خەتەكانى نووسيندا بۆ خۆم دەگەریم.

كە منداال بووم، سەرم بۆ بينينى شتەكان بەرز دەكردهوہ، ئىستا
شتەكان سەر ھەلدەبىرن بۆ بينينى من و من سەر دادەنوینم، زەوى زۆر
بچووكە و من دەمەوى بفرم.

دەمەويت بەتەواوى پروامەوہ پیت بليم:

«چەند بچووكە گەورەبوون!»

تالەكانى پەرچەم نايەلن دەريا وەكوو خۆى ببينم، ديمەنى جوانى
دەريا شادم ناكات. ھەردوو دەستم دەكەمە گيرفانى دواوہى پانتولەكەم،
سەر دادەنەوینم و سەيرى لەكە دەكەم، سەيرى پيئەكانم دەكەم، كە
لەچاو منداليمدا، چەند گەورە بوون. بىر دەكەمەوہ، رەنگە پەنجەى پيئەكانم
ھى نەفر تى تى بن، يان ھى فروغى فروغزاد، كى دەزانى؟

دەمەويت بچمە نيو بەلەمە كاغەزپيئەكەى تۆوہ و سەفەرى گەورە
بكەم، بەلام سەفەر بۆ كوئى؟ دواچار ھەموومان لەناو بازنەيەكى داخراودا
دەسوورپيئەوہ، ھەموومان لەناو تۆپە خرەكەدا خول دەخوين. سەفەرى
گەورە بەناو خۆمدا دەكەم، بەناو خۆمدا.

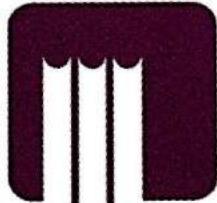
بە نووكى پەنجەگەورەكەى پيم وينەى شتيك دەكيشم، وەكوو
چاوہروانى، يان شتيك، ئاماژە بيت بۆ چاوہروانى، دەيسرپمەوہ، دووبارە
بە گەورەيى لەسەر لەكە دەنووسم:

ھيچ!

تاکه پهیجی فهرمی له فهیسبووک
کتابی PDF
www.fb.com/PDFkurd

تاکه پهیجی فهرمی له فهیسبووک
کتابی PDF
www.fb.com/PDFkurd

ENDÛSE

کتابخانه بۆ چاپ و بۆکودنه

٥٠٠٠ دینار